

KAYSERİ LİSESİ

Yıl: 4 Genel Sayı: 10 Mart 1997

Fiati: 80.000 TL

DERGİSİ

*Ey bu topraklar için toprağa düşmüş asker
Gökten ecdat inerek öpse o pak alnı değer
Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın
Gömelim gel seni tarihe desem sığmazsın*

...
*Ey şehid oğlu şehid isteme benden makber,
Sana ağuşunu açmış duruyor Peygamber!*

M. Akif

Kayseri Lisesi Marşı

Kayseri Lisesi'nin nura koşan gençleri
Güzel Anadolu'ya güneşler taşıyacak
Bu mefkure oldukça azmimizin rehberi
Cehalet boğulacak ilm-ü fen yaşayacak

GÜÇLÜYÜZ, KUVVETLİYİZ, İMANLIYIZ HEPİMİZ
YAŞASIN GENÇ TÜRKİYE YAŞASIN MEKTEBİMİZ

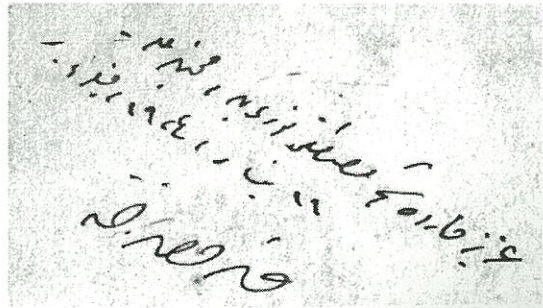
Asrımızda teceddüt namına her ne varsa
Biz ona varacağız bir hamlede bir hızla
Hangi bir mani bizi bu yolda karşılasa
And içtik yıkacağız milli irfanımızla

GÜÇLÜYÜZ, KUVVETLİYİZ, İMANLIYIZ HEPİMİZ
YAŞASIN GENÇ TÜRKİYE YAŞASIN MEKTEBİMİZ

1922 yılında Kayseri Lisesi'nin edebiyat öğretmenliğine atanan **Faruk Nafiz ÇAMLİBEL** "Kayseri Lisesi Marşı"nı yazmıştır. O yıllarda Kayseri Lisesi önünde çekilmiş ve "Pek aziz kardeşim Mustafa Nuri Efendiye.." diye yazıp imzalamış oldukları kalpaklı bir resmi.

Faruk Nafiz'in ince, uzun boyu, normal kilosu, dalgalı saçları ve açık alni ile düzgün bir fizik yapısı vardı. Kıbar hali, şık, zarif giyinişi, yumuşak mizacı, sıcak, akıcı ve inandırıcı konuşması, zeki buluşları ve alaylı, iğneleyici nükteleri ile daima dikkati çeker, takdir toplardı.

Faruk Nafiz'in Kayseri Lisesi önünde çekilmiş "Aziz Kardeşim Mustafa Nuri Bey'e muhabbetimle 16 Nisan 1924 - Kayseri Faruk Nafiz" diye yazıp imzadıkları başka bir resmi...

(Kayseri Lisesi öğretmenlerinden: Faruk Nafiz Çamlıbel 4. sayfada)

Kayseri Lisesi Dergisi
Kayseri Lisesi Kültür
Edebiyat Kolu
Yayın Organıdır

Yıl: 4 Genel Sayı: 10
1996-1997 Öğretim Yılı
Sayı: 4
MART 1997
Fiyatı: 80.000 TL

SAHİBİ
Gençosman MART
Okul Müdürü

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Yusuf ÖZMERDİVENLİ
Fizik Öğr. ve Müd. Yrd.

YAYIN KURULU
Yusuf ÖZMERDİVENLİ
Fizik Öğr. ve Müd. Yrd.
Süleyman AYDIN
Edebiyat Öğr. ve Müd. Yrd.

Nihat POLAT
6-G 9663
Kadir ÖZDOĞAN
Yab. Dil 2/A 4

Buket KİP
Yab. Dil 1/B98

ŞEÇİCİ KURUL
H.Meral GÜNEŞ
Edebiyat Öğretmeni
Şerife ÖZTÜRK
Edebiyat Öğretmeni
Aysun KOCAOĞLU
Yab.D.2/A

Mesude DURSUN
Yab.D. 2/B

Harun EMEKLİOĞLU
Yab. D.2/A

Elif ÖZRAHAT
Yab.D. 1/E

O. Sıtkı DİZDAR
Yab.D. 2/A

Seza ŞEKERCİ
6/H

Haberleşme Adresi:
Kayseri Lisesi Dergisi
PK. 246
Tel: 222 89 04•231 13 62
KAYSERİ

Dizgi-Baskı

NETFORM

Matbaacılık Ltd. Şti

Tel: 320 92 64

Orta Sanayi Anıtı Karşısı Tofaş Özarlar Önü KAYSERİ

İçindekiler

Onuncu Sayıyı Sunarken	2	• Fatih Taşpınar	
Mutluluk Ellerimizde	3	Bekleyiş	36
• Gençosman Mart		M.G.	
Faruk Nafiz Çamlıbel	4	Bunları Biliyor musunuz?	37
• Yusuf Özmerdivenli		• Filiz Alparlan	
Otoray Yalçınlu	9	Öğretmenlerimize Sahip Çıkalım	37
Kayseri Tipleri	11	• Birsen Kızılkaya	
• Dr. Mustafa Parlak		Öğret Bize Öğretmenim	38
Bekleyiş	14	• Fetih Bulut	
• Şerife Öztürk		Ölüm Faturası	38
Ah Gençlik	15	• Cennet Türk	
• Arzu Çirli		Yazmak	38
Çocukları 2000'li Yıllara		• Rabiya Atsak	
Nasıl Hazırlamalı?	16	Talebinin Duası	39
Şiirsiz Bir Hayat Düşülemesiz	18	• Mehtap Uğurlu	
• Ülkü Karakoç		Hafızanızın Kuvvetli	
Erciyes'in Tarihçesi	19	Olmaması Elinizdedir	39
• Ayşegül Özyer		• Sibel Şimşek	
Öğretmenlerimizden Beklediklerimiz	20	Yüce İnsanlar	39
• Ulviye Akkuş		• Hale Civelek	
Bir Dost - Bir Başkaydı	21	Tarihimizdeki İlkler	40
Bitmeyecek Hasret	22	• Ayca Aktürk	
• Ülkü Karakoç		Fıkralar	41
Öğretmenim	22	• Coşkun Türkben	
• Selma Çeliktaş		Asker Mektubu	41
Seveceksin	22	• Gülseren Elkatmış	
• Dilek Büyüç		Bilmeceler	42
Gözyaşları	23	• Birsen Kızılkaya	
• Serap Uslucan		IF	42
Akşemsettin	23	• Ebru Gökoguz	
• Yasemin Meydaner		The Picnic	43
Türkiye'de Hangi Kurumlarda		• Selçuk Yalçın-Osman Kozan	
Meslek öğrenilir?	24	Lisemizden Haberler	44
• Osman Görgüz		Bulmaca	45
Çanakkale	27	• Selçuk Yalçın-Osman Kozan	
• Sedat Karakoç		İstiklal Marşı ve Eşi Bulunmaz Yazarı	46
Çanakkale Zaferi ve İstikbal Marşı	27	• Derya Deveci	
• Hayrettin Cengiz		Eğer Gençlik Bilsen	46
İstiklal Marşı	29	• Şule Albayrak	
• Dr. Mehmet Önder		Uysan da Uymasan da	47
Yalnızlık	31	• Şule Albayrak	
• Rabia Apsak		Soğuk Bilmeceler	47
Bilim Adamlarının Tahminleri	31	• Murat Yücekaya	
• Zeliha Aydoğdu		Öğrenci Sofrası	48
Bir Parça Umut	32	• Ebru Öztaş	
• Sedat Karakaya		Okumak	48
Meçhul Karanlık	32	• Fatih Taşpınar	
• Hafize Doğan		İrlanda Kralı Comac'ın Öğütleri	48
Düşüncenin Uykusu	32	• Mehtap Kaynakçı	
• Sedat Cereci		Kayseri'den Seçme Kelimeler	48
Gidiyorum	33	• Mehtap Kaynakçı	
• Havva Çoban		Kele ve Dimne'den Hikayeler	49
Sevmek	33	Bunları Biliyor musunuz?	49
• Özlem Özsoy		• Ahmet Yeter	
Gerçek ya da Yalan	33	Şemsiye ile Çiçek	50
• Sedat Şekerci		• Derya Karakaya	
Sen	34	Yarının Suçlusu Nasıl yetişir?	50
• Eda Ceylan		• Arif Özdamar	
Ben Karanlıklara Aitim	34	Bir Dünya istiyorum	50
• Yeter Demir		• Hatice Arslan	
Hep Birlikte El Ele	34	Med Cezir	51
• Pelin Ayhan		• Hacer Peker	
Ümit Gücü	35	Sevgiliye	51
• Aslı Aktürk		• Hakan oğuz	
Bilir misin?	36	Kurşunlardan Korkuyorum	51
• Ülkü Karakoç		• Sinem Demircan	
Bedel	36	Güzel Sözler	52
• Murat Temel			
Bir Mektup	36		

Onuncu Sayıyı Sunarken...

İkinci dönemin ilk sayısı ile yine beraberiz. Uzun bir yarıyıl tatilinden sonra huzurunuzda olmaktan ve bu dergi vasıtasıyla arkadaşlarımızın güzel çalışmalarını sizlere sunmaktan mutluluk duyuyoruz.

Sevgili arkadaşlar, yayın organlarının kişinin eğitimindeki, kültürünün gelişmesindeki önemi tartışılmaz. Her okuduğumuz eserin (gazete, dergi, kitap...) üzerimizdeki etkisini sanırsanız sizler de farkındasınızdır.

"Okumak insana olgunluk, konuşma canlılık, yazma da açıklık verir." der Bacon. Demek ki insan okudukça öğreniyor, ufku genişliyor; insanı, dünyayı tanıyor, onlarla bütünleşiyor, kısacası olgunlaşıyor. Yazdıkça da duygu ve düşüncelerini okuyucuya açıp onlarla paylaşıyor. Durum böyle olunca okumak ve yazmak insan için, daha önemlisi öğrenci için bir ihtiyaç oluyor. Biz de Kayseri Lisesi Dergisi'nin bu ihtiyacınızı biraz olsun karşıladığına inanıyoruz.

Sizler de dergimizin bu yararını görmüş olmalısınız ki zaman zaman bizlere derginin ne zaman çıkacağını soruyorsunuz. Bu da bizleri sevindiriyor.

Sevgili arkadaşlar, dergimizin sürekliliği sizlerin ilgisine bağlı. Dergimiz sizlerin katılımıyla oluşmakta buna bağlı olarak da yaşamaktadır. Bu sözlerimizi bir sitem olarak algılamayın. Çünkü bize gelen yazılardan ilgili olduğunuz anlaşılıyor. Ancak gönül ister ki, bu

ilgiyi belirli ve sınırlı sayıdaki kişiler değil de herkes gösterebilir.

Bu sayımızın bu öğretim yılının diğer sayılarından bir farkı var. O da yayın kurulu ve seçici kurul üyelerimizden bazılarının değişik nedenlerle aramızdan ayrılmış olmalarıdır.

Önce okulumuz Müdür Yardımcısı ve Edebiyat Öğretmeni Süleyman Aydın Bey vatanî görevini yerine getirmek için ayrıldı. Arkadaşımızın aramızda bulunmayışına üzülmekle birlikte, kutsal bir görevi tamamlayacağından dolayı da onunla gurur duyuyoruz. Uzakta da olsa dergimize yine aynı ilgiyi göstereceğini biliyor, aramıza döneceği günleri sabırsızlıkla bekliyoruz.

Daha sonra da Çiğdem Fidan ve A. Mısra Parlak adlı arkadaşlarımız beş dönemde mezun olma başarısını göstererek ayrılmışlardır. Arkadaşlarımıza gelecek yaşamlarında başarılar ve mutluluklar diliyoruz. Onların yerini dolduran Nihat Polat ve Harun Emeklioğlu adlı arkadaşımıza da "aramıza hoş geldiniz" der, çalışmalarında başarılar dileriz.

Dergimizin diğer sayılarında olduğu gibi 10. sayısında da ilgiyle okuyacağınızı umduğumuz yazılarımızı beğenilerinize sunuyor, hepimize teşekkür ediyor, sağlık, başarı ve mutluluk dolu günler diliyoruz.

Yayın Kurulu

Gençosman MART
Kayseri Lisesi Müdürü

Mutluluk Ellerimizde

Hızla geçen zaman içerisinde birinci dönem bitti, ardından yarı yıl tatili de son erdi ve ikinci dönemde yine birlikteyiz.

Sevgili öğrencilerimize, değerli öğretmenlerimize ikinci dönemimizin hayırlı uğurlu olmasını dileyerek söze başlamak istiyorum.

Her fırsatta hatırlattığımız, zamanın iyi değerlendirilmesi teması, bütün zamanlarda geçerliliğini korumaktadır. Bunu daha iyi anlamak için zaman zaman geriye dönerek bakmalı ve yaptığımız iyi çalışmaların devamını getirmek, olumsuzluklarımıza ise son vermek için gayret göstermeliyiz.

Bitirdiğimiz dönemi okulumuz açısından değerlendirdiğimizde neticede bizi memnun eden sonuçlarla karşı karşıya kalıyoruz. Bu noktada emeği geçen bütün öğrencilerimizi ve öğretmenlerimizi de tebrik ediyorum.

Geçen dönemde okulumuzdan önemli miktarda öğrencimiz mezun oldu. Bunların bir kısmı Kredili Sisteme tabi olan ve okullarını beş dönemde bitirme başarısını gösteren öğrencilerimiz, ikin-

ci kısım ise okullarını uzattıkları için yedinci dönemde mezun olan öğrencilerimiz. Bu öğrencilerimizi tebrik ediyor bundan sonraki hayatlarında başarılar diliyorum.

Sevgili mezunlarımız; bu okula geldiğiniz günden itibaren özlemini çektiğiniz mezuniyeti yaşadınız. Biraz geriye dönüp bakarsanız zamanın nasıl da çabuk geçtiğini sizler de göreceksiniz. İstiyoruz ki, daha önceki mezunlarımız gibi hayatınızı başarılarla süsleyin ve vatanınıza, milletinize, ailenize ve kendinize faydalı birer insan olun.

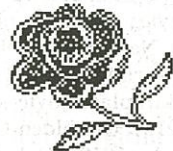
Mezun olan öğrencilerimizden ÖSS ve ÖYS'ye girecek olanlara da başarılar diliyorum. Dilerim ki her biriniz istediğimiz bölümleri kazanırsınız.

Okulumuz birinci dönemde sadece mezun ettiği öğrencileriyle değil faaliyetleri ile de bizleri memnun etmiştir. Bunlar içerisinde başta dergi faaliyetlerimiz olmak üzere, il çapında düzenlenen spor faaliyetlerine katılmamız ve elde ettiğimiz başarılarımız, okul bünyesinde düzenlemiş olduğumuz; Şiir Okuma Yarışması, Ses Yarışması, Kabiliyet

Yarışması gibi yarışmalar da hem okul hayatımıza farklı bir heyecan katmış hem de pek çok öğrencimiz kendi becerilerini gösterme imkanı bulmuştur. Bunun dışında bütün yarışmalara izleyici olarak katılan öğrencilerimiz, arkadaşlarının başarılarını takdir ederken hem içeride hem de dışarda, özellikle spor yarışmalarında, okulumuzu en iyi şekilde temsil etmişlerdir. Bu öğrencilerimiz de ayrıca tebrik ediyorum. Tabii olarak bu faaliyetlerin artarak devam etmesini de istiyorum.

Hasılı mutluluk ve başarı bizim ellerimiz arasındadır. İstersek başarabiliriz. Bunun için sadece birbirimizi anlamak, saymak ve sevmek gerektiğini unutmayalım yeter.

Birinci dönemde hepimizin yüzünü güldüren başarıların ve faaliyetlerin bu dönemde de artarak devam etmesini temenni eder, sağlık ve mutluluklar dilerim.

Yusuf Özmerdivenli
Kayseri Lisesi MÜd. Yrd.

Faruk Nafiz Çamlıbel

(1893-1973)

Yirminci yüzyıl Türk şiirinin en güçlü hece şairi İstanbul'da doğdu. Orman Nezareti memurlarından Süleyman Nafiz Bey'in oğludur. Orta öğrenimini Bakırköy Rüştüye-si'yle Hadika-i Meşveret İdadisi'nde yaptıktan sonra Tıp Fakültesi'nde okudu! Mizacına uymayan bu yüksek öğrenimi yarıda bırakarak öğretmenliğe girdi (1922). Kayseri, (1922-1924) Ankara (1924-1932) ve İstanbul (1932+-1946) liselerinde arasız edebiyat öğretmenliği yaptı. Bir yandan da "Hayat" la kendi çıkardığı "Anayurt" dergilerini idare ediyor, şiirler yazıyordu. "Çamdeviren", "Deli Ozan" takma adıyla yazılan mizahi şiirler de onundur. İstanbul milletvekili seçildi (1946); milletvekilliği 27 Mayıs 1960'ta son bulunca tekrar yazı hayatına girdi. Dinlenme gezisine çıktığı Samsun vapurunda bir kalp krizi sonucunda öldü (8 Kasım), İstanbul'da Zincirlikuyu aile kabristanında toprağa verildi.

*Ben ninemden muhabbet, dedemden kin almışım,
Çini bir kâse kadar başkadır içim, dışım;
Elini öpmek için yalvarsa da bakışım,
İsrar diye tepinir, gözlerimin bebeği.*

Faruk Nafiz, 1908'le 1923 yılları arasında gelişen, millî Edebiyat adımı alan akımın ileri gelen şairlerindedir. "Hecenin Beş Şairi" olarak isim yapan Enis Behiç Koryürek, Orhan Seyfi Orhon, Halit Fahri Ozansoy, Yusuf Ziya Ortaç'tan kurulu topluluğun edebiyat tarihimize geçen en önemli şairi odur. Şiirleri, çoğunlukla aşk, memleket ve düşünce temalarını işler. İlk şiirleri aruzlardır; bunlarda Yahya Kemal'in etkisinde kalır. Gerçek kişiliğini heceyle yazdığı şiirlerde daha kuvvetle görüyoruz. İstanbul'dan ayrılmadan önceki şiirlerinde romantik yanı yüklü olurken, Anadolu'yu gördükten sonra gerçekçi duygusallıkla gözlemlerini işler. Halkın yaşantılarından çıkardığı konuları halkın söyleyiş ve nazım biçimleriyle dile getirir. Başa bir dördünlüğünü aldığımız "Sanat" adlı şiiri, memleketçi şiirimizin ilk bilinçli bildirisi sayılabilir. Batı etkilerine kapalı, halk şiirimize açık bir tutum içerisinde. Hecenin en güçlü şiirlerini, halk şairlerimizin geleneklerinden faydalanaarak, özentsiz, yalın bir dille söyler.

*Son şanslı macerasını tarihe anlatın;
Zincir içinde bağlı duran kahraman atın
Gittikçe yükselen başı Allah'a kalkıyor,
Asrın baş eğdi sandığı at saha kalkıyor.*

Faruk Nafiz Çamlıbel; fıkra, piyes, roman türlerinde de eserler vermiştir; fakat en verimli ve güçlü yanı şairliğidir. Şiir kitapları şöyle sıralanabilir: Şarkın Sultanları (aruzla 1918), Gönülden Gönüle (aruzla 1919), dinle Neden (heceyle, 1919), Çoban Çeşmesi (heceyle, 1926) Süda Halkalar (aruzla, 1928), Bir Ömür Böyle Geçti (seçme şiirler, 1933), Elimle Seçtiklerim (1934), Akarsu (1937), Tath

Sert (mizah şiirleri, 1938), Heyecan ve Sükûn (seçme şiirler, 1959), tiyatro eserleri: Anadolu'nun köklü dertlerinden olan ağa zorbalıklarını anlatan Canavar (heceyle manzum dram, üç perde, 1924), Atatürk'e övgü teması üzerine kurulu Kahraman (heceyle manzum, dram, üç perde, 1932), Türklerin ana yurdu Orta Asya'da geçen Destansal dram Akın (Hece ile manzum, üç perde 1932, Özyurt (hece ile manzum, dram üç perde 1932). Şairinin bunlardan başka Yayla Kartalı (mensur, üç perde, 1945) dramı; Yıldız Yağmuru (1936) roman; Dev Aynası komedi, İlk Göz Ağrısı adında bir de adaptasyon oyunu vardır. Zindan Duvarları (şiirler, 1962); Han Duvarları (şiirler, 1969)

Faruk Nafiz Çamlıbel'in Kayseri Lisesi öğretmenliğine atanması, görevine gelirken yaptığı yolculuk Türk Edebiyatına Han Duvarları şiirini kazandırmıştır. Ayrıca tarihi Kayseri Lisesi'nde öğretmenlik yaptığı dönemlerde "KAYSERİ LİSESİ MARŞI" 'nı yazmak da kendilerine nasip olmuştur.

Bir millet tarihi ile millet vasfını kazanır. Onun çocukları, tarihlerini iyi öğrenmekle milletlerine layık evlatlar olur. 30 Ağustos Zaferini, hazırlayan, sonunda 9 Eylül'e Başkumandanını esir bırakarak kaçacak delik arayan düşmanı, İzmir'den denize döken zaferler zincirinin başlangıcı Sakarya Muharebesi ve zaferidir. Bu öyle bir destandır ki, pek az milletin tarihini süslemiştir. İşte bu zaferin kazanılmasında Kayseri Lisesi'nde: "1920-1921 Öğretim yılı mezuniyet defterine lise son sınıf talebeleri Sakarya Savaşı için cepheye gidip cepheye şehit düştüğünden bu öğretim yılında okul mezun verememiştir." İbaresinin yazılmasına vesile olarak, bu uğurda da üzerine düşen görevi yapmıştır.

Evet 104 yıllık maziye sahip, İç Anadolu'nun Kültür ocaklarından birisi ve en önemlisi olan Kayseri Lisesi, kuruluşundan beri özel marşındaki "KAYSERİ LİSESİ'NÜN NURA KOŞAN GENÇLERİ GÜZEL ANADOLUYA GÜNEŞLER TAŞIYACAK" mısralarında canlandırılan ülküye uygun yetiştirdiği kaçınıcı nesli de ebediyete uğurlayacaktır.

Tipki insanlar gibi, bütün resmi ve hususi müesseselerin, hatta alelade evlerin bile kendilerine göre yaşanmış bir hayatları vardır. Hele büyük ve yatılı maarif müesseseleri olan okullar, adeta canlı mahluklar gibidir. Onlar da ilk kuruluşlarıyla dünyaya gelmiş olurlar, yaşarlar, büyürler, gelişirler ve bazanda fertler gibi ölümler yok olurlar.

Resmi müesseseler, bilhassa okullar eskidikçe geçmiş zamanların bütün köklü izlerini taşırlar olgunlaşmış insanlar gibi bütün fonksiyonlarını yapmış olurlar. Artık ananelerini kurmuşlardır. Ve böyle olunca sonuna kadar yaşarlar.

Bir okul yaşlandıkça, mazisi uzadıkça gelişir ve içtimai hayattaki tesiri ve rolü de o nisbette artar. Bir okulun memleket kültürü alanındaki rolünü ve bu rolün randıman

dercesini o yuvadan yetişmiş kimselerin yurda ve millet yaptıkları hizmetleri ile ölçebiliriz. Çok mütevazı asil ve vakur duran, dört duvarı içinde memleketimize asırlarca kaç kuşak münevver yetiştirmiş olduğu, bu yetişenler arasında Cumhurbaşkanlığına, Başbakanlığa, milletvekilliğine, çeşitli askeri yüksek kademelere, çeşitli daire müdürlüklerine ve müdür yardımcılıklarına, doktorluğa, avukatlığa, Eczacılığa, mühendisliğe, mimarlığa, öğretim üyeliklerine, ünlü işadamlığına v.b. kademelere yükselmiş olanlarla; şair âlim, edip hatta, musikişinas ve diğer bütün mesleklerdeki kişilere bakarak anlamakta mümkündür.

Kayseri Lisesi kurulduğu tarihten bu güne kadar yetiştirdiği şehitleri, gazileri, kahramanları, büyük devlet adamları, memleketin her kademesindeki mezunları ile övünmekte, büyük sorumluluğun idraki ve gururu içinde bulunmaktadır.

Eşine rastlanmayacak değer ve güzelliklerdeki tarihi eserleri sinesinde toplayan ve Anadolunun bütün özelliklerini taşıyan folklor hazinesinin yanında büyük ilim adamları, fikir adamları, şairler yetişmesi bakımından "Marar-ı Ulemâ" diye adlandırılan Kayseri'mizin, Medar-ı İftiharı "KAYSERİ LİSESİ".

İlim, irfan, feyiz verdiği bir çok nesil ebediyete intikal etmiş olmasına rağmen bir çoğu da halen memleketin yüksek kademelerinde söz sahibi olmuş veya olmakta devam eden; ayrıca yeni mezun etmekte olduğu öğrencilerinin de büyük çoğunluğunu üniversite ve yüksek okul imtihanlarını kazanan köklü ve tarihi kültür yuvalarımızdan birisidir.

Okulumuz 13 Eylül 1893 tarihinde "DERECE-İ ULA MEKTEB-İ MÜLKİYE İDADİ'si" adıyla kurulmuştur.

Kayseri Lisesi kurulduğu tarihten bugüne kadar şan, şeref ve gururla dolu mazisinde yetiştirdiği kişilerden söz edip; onları tanıtırken asıl bu kişilerin yetişmesinde hizmetli ve emeği olan ömrünün bir bölümünü bu kişilerin yetişmesinde harca-yan ÖĞRETMENLERİNİ unutulabilir mi?

Eğitim Öğretim çalışmalarında müfredat programları, ders araç ve gereçleri gerekli olmakla beraber asıl unsur şüphesiz öğretmenlerdir. Bir yabancı eğitimcinin dediği gibi: "Öğretmen ne ise okul odur" Kayseri Lisesi'ni Kayseri Lisesi yapan, memleketin kaderinde söz sahibi olan binlerce kişinin yetişmesinde O'nun O meçhul öğretmenin alın teri vardır.

Öğretmenler vardır... Her öğrencinin yüreğinde sınırsız, dipdiri, taptaze boylu boyunca uzanıp yatar, belleğinden sökülüp atılmayan, meslekleri süresince tüm sıkıntılarını, dertlerini, sınıfın dışında bırakabilen, dersleri ve öğrencilerinden başka bir şey düşünmeyen hayatlarının en büyük acısını ise emekliye ayrılırken duya ama yine öğrencilerinden kopamayan "Tekrar dünyaya gelseydim yine öğretmen olurum" diyebilecek kadar mesleği ile hayatlarını kaynaştıran öğretmenler...

Anadolu aydınlığında emekleri büyük olan öğretmenlerimizi de anmayı "MEÇHUL ASKER" gibi gönüllerimizde taht kurmuş bu ülkü erlerine şükranlarımızı bir kez daha dile getirmeyi bir görev sayıyoruz. Anadolu, öğretmeni bir başka güzel görür. Onu boş tarlaya bilgi tohumları saçan, ettiklerini karşılıksız biçen ve topluma mal eden, bu uğurda ömür harcayan, saç ağartan bir üretici olarak tanır ve saygı duyarlar. Gencecik bir öğretmene:

Ver elini öpeyim öğretmenim.

diyen yaşlı Anadolu ihtiyarının yüreğindeki asıl sevgidir, üstün saygıdır bu.

Öğretmeni sevmek vatani sevmektir. Öğretmeni sevmek Atatürkü sevmektir. Öğretmenlik mesleğini yükseltmek, vatani yüceltmektir. Davranış mimarı, gönüller mimarı, hayatın damarı, denizidir öğretmen. Parlayıp sönmeyen, doğrudan dönmeyen, maddeye kanmayan, mimardır öğretmen.

Aşk dolu, sevgi dolu, yolu insanlık yolu, gönlünde Anado-

Faruk Nafiz
ÇAMLIBEL
Kayseri
Lisesi
Avlusunda

lu, kervandır ÖĞRETMEN, Türk Milletinin çağdaş uygarlık düzeyine erişmesinde, ilk okuldan Üniversiteye kadar kendilerine emanet edilen çocukları ve gençleri iyiye yöneltmek için özveriye katlanan, öğretmenlerin katkısı büyüktür.

Bu yüce özelliğe sahip, gençliğin önderi olmak durumunda olan öğretmenin ve mesleğinin tam anlamıyla önemi ve saygınlığı belirginlik kazanmaktadır. Oysa çağdaş uygarlığa varmak, öğretmenlerin önderliğinde gerçekleşecektir.

Gelişmiş ülkelerin başarılarının temelinde bu yüce mesleğe ve öğretmene duyulan güven ve saygı yatmaktadır. Sosyal, kültürel, ekonomik alanda gelişmiş bir toplum oluşturma yolu, eğitime verilen değerle bulunmaktadır. Bir heykeltraş, mermerle en güzel biçimi vermeye çalışırken yaratıcılığın verdiği hazı tadar. Öğretmen ise dimağ adı verilen eşsiz bilgisayarın sonsuzluğuna bilginin ve sanatın sihri katarak yeni bir duygu ve düşünce evreni yaratır. Bu düşünce evreni içinde sevgi tohumculukları yeşermiştir. O, insana olan sevgiyi Yunus Emre olgusundan almıştır.

Öğretmen, doğruyu, güzeli, iyiyi bilip bunu insanlığa bahşederken, bu uğurda tükenip fizik olarak sonlanır. Fakat bilir ki;

TEK FANİDİR CAN ÖLMEZ
ÇÜNKÜ GİTTİ GERİ GELMEZ
ÖLÜR İSE TEN ÖLÜR
CANLAR ÖLELİ DEĞİL

Öğretmenler hep yapıcıdır. Evreni bir bahçe insanı bir çiçek misali özenle yetiştirmeye çalışır. Toplumda barışın sembolüdür öğretmen.

Kurtuluş Savaşımızın muzaffer Başkomutanı eşsiz devlet adamı Büyük Atatürk, Cumhuriyeti kurduktan sonra, memleketimizin hızla kalkınması ve aydınlatılması için eğitim ve öğretime büyük önem vermiş bunun için de öğretmenlere güvenmiş, daha Cumhuriyetin ilk yıllarında öğretmenlere şöyle seslenmiştir: "Yeni nesli Cumhuriyetin fedakar öğretmenleri ve eğitimcileri, sizler yetiştireceksiniz. Yeni nesil sizin eseriniz olacak."

Onu harf inkılabından sonra köyden kente, okuma-yazma seferberliği açtığı yıllarda bir baş öğretmen olarak, elinde, beyaz tebeşir, kara tahtanın önünde Milletimize alfabeyi öğrettiği günleri, her öğretmen heyecanlı yaşar bugün...

Büyük Atatürk'ün sonsuz umut beslediği, yücelttiği, yücele-re çıkarttığı öğretmenler..

NE MUTLU İLMİ KENDİSİNE MÜRŞİT OLARAK KABUL EDEN VE BUNLARA LAYIK OLAN ÖĞRETMENLERE...

Kayseri Lisesi'nde hizmet vermek bahtiyarlığına erişen gelmiş geçmiş bütün öğretmenlerden Hakkın rahmetine kavuşanlara, Allah'tan rahmet, yaşayan emeklilere sağlık, uzun ömür, halen görevli olanlara sağlık dolu günler dilerim.

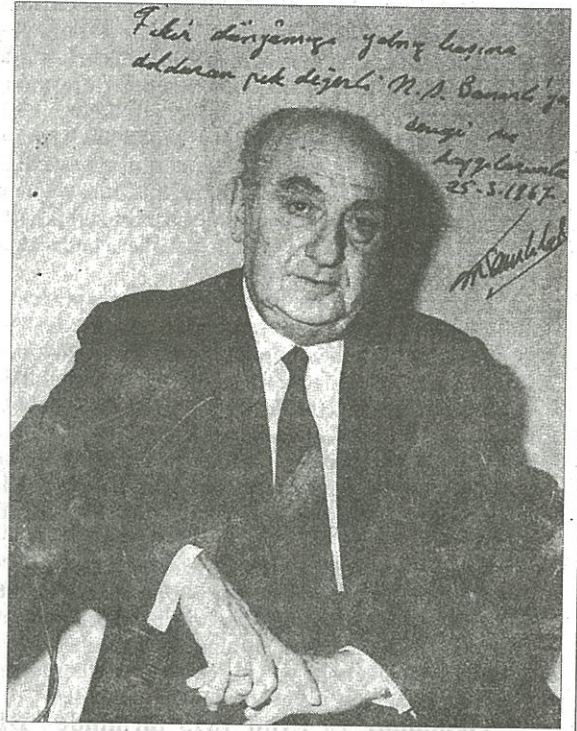
İşte bu derece önemli görevi yerine getirenlerden birisi de Kayseri Lisesi öğretmenlerinden FARUK NAFİZ ÇAMLİBEL'dir. Tıp Fakültesini yarıda bırakıp ÖĞRETMENLİĞİ tercih eden 24 yaşında çiçeği burnunda, hayatının baharında bir genç Kayseri Lisesi Edebiyat Öğretmenliğine atanıyor. O zaman ki ulaşım imkansızlıkları içerisinde idealindeki mesleğe kavuşmanın heyecanı ile Kayseri Lisesi'ndeki görevine başlamak üzere Ankara'dan yola çıkıyor. Bu yolculuk ki Türk Edebiyatına Han Duvarları gibi bir şaheser kazandırıyor. Kayseri Lisesi'ndeki görevine başladıkdan sonra da "KAYSERİ LİSESİ'NİN NURA KOŞAN GENÇLERİ GÜZEL ANADOLU'YA GÜNEŞLER TAŞIYACAK..." mısraları ile başlayan; yazdığı günden beri törenlerde ve muhtelif toplantılarda defalarca söylenerek onlarca, yüzlerce, binlerce Kayseri Liseli gencin; mısralarda canlandırılan ülkeye uygun yetişmesine, ilham almasına vesile olarak, onlara bu ruhun kazandırılmasında rehber olan ünlü "KAYSERİ LİSESİ MARŞI'NI" yazmıştır.

Faruk Nafiz ile ilgili Ansiklopedilerde önemli bölümler ayrılmış, ciltler dolusu kitaplar yazılmış, büyük-küçük bütün şiirlerinden bahsedilmiş olmasına rağmen üzülerek belirteyim ki Faruk Nafiz Çamlıbel'in iki yıllık Kayseri Lisesi Edebiyat Öğretmenliği döneminde yazdığı meşhur "KAYSERİ LİSESİ MARŞI"ndan hiç söz edilmemektedir. Bu yazımızda bu önemli gerçeği vurgulamak istedik. Yoksa Faruk Nafiz'i bir derginin sınırlı sayfaları arasında tam olarak tanıtmanın mümkün olamayacağının bilincindeyiz.

Faruk Nafiz Çamlıbel'i geniş okuyucu kitlelerine tanıtmaya gayesini taşıyan bu küçük incelememiz, Çamlıbel'in Kayseri Lisesi ile ilgili bilinmeyen yönleri üzerine okuyucuya, sadece toplu bir fikir ve bilgi verebilecek, şair hakkında kısa da olsa biyografik bilgi de edinmeleri için kaleme alınmıştır. Ayrıca ilk defa yayınlanan fotoğraflarıyla gençlik dönemi de basına kazandırılmaya çalışılmıştır.

Faruk Nafiz Çamlıbel'in edebiyatımızda ayrı bir yeri vardır. Sanat, aşk ve yurt temlerini çağdaşlarından farklı bir biçimde ele alır. Duygu ve düşüncelerini sade, duru ve canlı bir Türkçe ile dile getirir. Arzû ölçüsü ile hece ölçüsünü birbirine iyice yaklaştırır. O kadar ki aruzla mı, heceyle mi, yazdığını ayırt etmek güçleşir.

Faruk Nafiz bir müddet Ankara'da kaldıktan sonra, aynı yıl Kayseri Lisesi edebiyat öğretmenliğine tayin edildi. İlk öğretmenlik intibaları üzerine fazla bilgimiz yoktur. Şimdilik elimizde, şairin Süleyman Nazif'e yazdığı ve Zeynep Kerman'ın yayınladığı birkaç mektup vardır. Bu mektuplardan, onun Kayseri ve Ankara yılları hakkında geniş olmasa da bazı bilgiler ediniriz. 1923 yılında Yenigün gazetesinde muharrirlik yaptığını, Kayseri'de Canavar isimli piyesi yanında, Anadolu intibalarını dile getirmeye çalıştığı bazı şiirler yazdığını, İstanbul basınını ve edebiyat hayatını çok yakından takip ettiğini, Kayseri ve Ankara'da hiçbir maddi sıkıntı çekmediğini, Ankara'da bir şirketin idare meclisi üyesi olduğunu, Ankara'nın gösterdiği hızlı gelişmeyi hayranlıkla takip ettiğini, maarif vekillerinin yardımı ile sık sık çeşitli şehirlere tedkik gezilerine çıktığını bu mektuplar-

Faruk Nafiz ÇAMLİBEL

dan öğreniyoruz. Ancak Ankara'dan Kayseri'ye yapılan yolculuk, şiirimize yeni bir ufuk açan *Han Duvarları*'nı edebiyatımıza kazandırdı. Ayrıca *Gurbet* gibi, İstanbullu genç şair, arkada bıraktıklarına karşı duyduğu özlemle birlikte, içinde bulunduğu ruh halini ve yalnızlığını samimi şekilde dile getiren şiirler yazdı. *Gurbet* şiirinin.

*Herkes bana bigâne bu yerde...
Bir yer ki sevenler, sevilenlerden eser yok;
Bezminde kadeh kırdığımız sevgililer yok;
Yok.... Yok!*

şeklinde mısraları bu duyguyu ortaya koyuyor.

Faruk Nafiz Kayseri Lisesi'nde Behçet Kemal Çağlar'ı keşfetti, onun yetişmesine emeği geçti.

Faruk Nafiz Çamlıbel'e asıl şahsiyetini ve edebiyat tarihimizdeki yerini kazandıran Anadolu'yu ve Anadolu insanını anlattığı şiirleri oldu. 1922'de Ankara'ya geçiş, aynı yıl başlayan Kayseri Lisesi edebiyat öğretmenliği, Ankara yılları, şairimize Anadolu'yu içten tanıma fırsatı verdi. Bu yeni coğrafya ve bu coğrafya üzerinde yaşayan Türk insanı, bütün ıstırap ve mutluluklarıyla onun şiirine yansdı. Faruk Nafiz'den önce konu olarak Anadolu, edebiyata girmişti. Ancak bunlar daha çok muhayyileye ve hatta fikre dayalı denemelerdi. Bu konuda, gözlemlerini dile getiren ilk şair Çamlıbel'dir. Sanat isimli şiiri ile bu yeni anlayışın poetikasını da o çizmiştir. Cumhuriyet nesilleri, Faruk Nafiz'in bu şiirleri ile gözlerini Anadolu'ya çevirdi, vatani bu şiirlerin ifade ettiği özellikler etrafında sevdi. Anadolu'nun şiirini, romanını, tiyatrosunu yazmaya koyuldu. Bu hareketin ilk ve en büyük temsilcisi Çamlıbel'dir.

"Faruk Nafiz'i Milli Eğitim Bakanlarından merhum Mustafa Necati çok severdi. Uzun bir yurt gezisinde eğitimci Kayseri Lisesi'nin eski müdürlerinden

Nafî Atuf'la onu yanına almıştı. Bu sayede (Kansu) Faruk Nafiz Anadolu'yu yakından tanıma imkanına kavuştu.."

Anadolu temi Milli Edebiyat akımı ile sanat dünyamızda işlemeğe başlar. Milli edebiyat akımı realizmi de beraberinde getirir. Zamanla Anadolu'yu dinlediklerine dayanarak anlatanların yerini bizzat Anadolu'yu görere, gezerek yazanlar alır. Cumhuriyet idaresinin Anadolu'da açtığı yeni devlet kurumlarında çalışmak üzere Anadolu'ya giden aydınlar da bu temi, Batı'nın tesirinde de olsa ele aldılar. Okumuş, okul kitap görmüş bu kimseler, Anadolu yaşantısı ile öğrenim yaptıkları şehirlerin yaşantıları arasındaki teztattan, uyum güçlüklerinden de çok etkilenirler. Bu yüzden Anadolu temini işleyenlerin çoğu bu menfi tesirler altında kötümser bir davranış içine girdi. İyimser davranış gösterenler azınlıkta kaldı. Bu ilk tutumun dışında bir de realiteyi, gerçeği bütün teztatlarıyla, yoksulluğu, zenginliği ile, cehaleti ve her türlü inançları olduğu gibi ele alanlar vardı. Yine bunlar arasında bir kısmı da gerçeği aynen aksettirdiği gibi anlattıklarına kendi duyularını, hislerini de katmaktan geri kalmadı. Realist akıma girebilecek olan bu sanatçılar arasında Faruk Nafiz Çamlıbel de vardır. Çamlıbel'in taşraya özellikle Anadolu'ya bakışına, "Köyde Kış" şiirini ele alarak değinmeye başlayalım. Sanatçının bu tablosunda; "her ocaktan ince bir duman tüter, derelerin sesleri çocuk seslerini andırır, çingiraklar öter, çobanların peşinden beyaz sürüler gider, karlı dağlar, çağlayanlar, karların tıkadığı geçitler, damlar altında işsiz güneşsiz gün sayan köylüler..." göze çarpar Çamlıbel çizdiği bu tablo karşısında gamlı bir yolcu şahsiyetine bürünür ve hasta kalbinde damarlar sızlamağa başlar. "Omuzunda destilerle çeşmelerden su dolduran kızları" hatırlar.

Buradaki köy tablosu realist bir bakışla çizilmiştir. Şiirin sonunda şair kendi hislerini de açıklamıştır. Bu bakış ve tavır Batı'dan gelen realizmin bakışıdır.

Şiirin son kıtasında, "gamlı bir yolcu ürperir tepeden" şeklinde tarif edilen kişi yazarın kendisidir ve kendisinde bir "gurbet hali" de sezilmektedir. Anadolu'ya giden Cumhuriyet devri yazarlarının hepsinde bu gurbet duygusu mevcuttur. Bu gurbet hasreti, aynı zamanda Osmanlı İmparatorluğunun son yıllarında yurdun çok uzak eyaletlerinde askerlik yapanların da sık sık şikayet ettikleri bir yalnızlık duygusudur.

Faruk Nafiz, "Memleket Türküleri" adlı şiirine de; "El gibi dolaşma Anadolu'nda" mısrası ile başlar. "Anadolu'daki el" büyük şehirden Anadolu'ya yabancı gözü ile bakan tip, Mehmet Emin Yurdakul'un da ifade ettiği gibi, "İstanbul Efendisi"dir. Bu tip, Anadolu'ya hep el gibi, yabancı gibi davranmıştır. Yakup Kadri'nin de ifade ettiği gibi bu tipi, Anadolumuz da, "yaban" olarak nitelendirmiştir.

Çamlıbel'in; "Arkadaş, yurdunu içinden tanı" deyişinde ısrarında işte bu gerçek vardır. Anadolu'ya gerçekçi bir yaklaşım istemektedir. Ona göre, "yurdun içi" Anadolu'dur. Türkiye birkaç büyük şehirden ibaret değildir. Yeni Türkiye'nin veya yeni Türk yurdu olacak memleketin merkezi Anadolu'dur. Şair, okuyucularına, oraya gidiniz ve orada bir el gibi dolaşmayınız, yabancı gibi oraya bakmayınız, orasını iyi tanıyınız ve benimseyiniz, demektedir.

"Bir ıssız ev gibi gezdiğin bu yurt,

Yıllarca döktürür sana göz yaşını," mısraları savaş sonrası Anadolu'sunu anlatan Y. Kadri'nin "Yaban"ından farksızdır.

"Bir çölü andırır, bil ki dört yanın

Bağrını delmezse yanık türküler" sözlerinde de aynı tablo canlandırılıyor. Gerçekle duygululuk birbirine karıştırılarak yazılan bu mısralarda toplum temi de önem kazanır. Faruk Nafiz de bunu; Anadolu'yu gezen, gören ve dinleyenlerin, "Varlığı bu korla tutuşmalı" diyerek vurgular.

Faruk Nafiz, Anadolu'nun perişanlığı karşısında bazı sanatçılar gibi kötümserliğe düşmez. Ziya Gökalp gibi iyimser bir davranış içinde konuya yaklaşır.

"Bizim Memleket" şiirinde Anadolu'yu anlatırken; Dökülür köpüklü sular yarından, Baharlar yaratır kışın karından, İçenler sihirli pınarlarından, Şöyle bir silkinir, ceylan olurlar!." der.

Gerçekten Anadolu insanı büyük şehirlere gidip öğrenim görmek memleketine dönmüş ve memleketinin, "kışından bahar" çıkarmayı, "pınarlarından içip silkinmeyi" başarmıştır. Bu çabasını bugünün şartları içinde bile azimle sürdürmektedir. Çamlıbel'in problemlere gerçekçi ve olumlu bir davranışla yaklaştığını aşağıdaki mısraları daha açıkça göstermektedir.

Anadolu'lu, "Bir tasta yoğurur derdi, sevinçci"... Hayatta dert ve sevinç her zaman yan yanadır. Ne dert ne de sevinç tükenir. Gerekli olan bu tabii gidişi kavrayıp problemlere soğukkanlı, gerçekçi ve bilimsel bir davranışla eğilmektir.

Anadolu insanının diğer yaradılışını da şair şöyle dile getirir :

"Ellere bırakır arslan payını,
Memleket yolunda kurban olurlar"...

Anadolu insanının bu tavrı Arif Nihat Asya'nın da dikatinden kaçmaz. O da;

"Kalk yığidim yine dağbaşını duman almış,
Arslanın payını arslan olmayanlar almış"der.

Faruk Nafiz, Anadolu coğrafyası ile birlikte Anadolu insanını işlerken ele aldığı kır, köy, köylü, çoban, kaval, çeşme, pınar, kış, han, gurbet gibi bazen bir temas konusu, bazen başlı başına bir tem olan unsurları şiirinin birinci devresinde özellikle Dinle Neyden kitabında aşk temi etrafında işlediği için, yeni dünyasını ifadede güçlük çekmedi. İşe, Ankara'dan Kayseri'ye yaptığı yolculukla başladı. Han Duvarları bu yolculuğun manzum hikayesidir. Faruk Nafiz bu şiirinde Kayseri Lisesi'ne tayin olup Ulukışla yolundan bu şehre doğru yaptığı üç günlük seyahatte gördüklerini anlatır. Bu seyahat onun için Anadolu ile ilk karşılaşmadır ve Han Duvarları da bu karşılaşmanın ilk intibaları ile doludur. Bu intibalar, yollar ve hanlarda insanlar etrafında genişler, zenginleşir. Şiir üç ana varlık planında kurulur:

Şairin kendisi, yollar ve hanlarda rastlanan insanlar.

Bu şiirin önemli bir tarafı vardır: Türk aydınının Anadolu gerçeği ile ilk defa yüz yüze gelmesinin uyandırdığı intiba ve duyguları samimi bir dille ifade etmesi. Şiirin güzelliği ve tesiri de buradan geliyor. Faruk Nafiz şiiri bir düşünce konusu, zihni bir faaliyet olmaktan, itibarlıktan çıkardı, onu doğrudan, karşı karşıya gelen hayatın ifadesi haline getirdi. Han Duvarları'ndaki gerçeklik duygusu buradan gelir.

Şiir, Ulukışla yolundan Orta Anadolu'ya doğru çıkılan

yolculuğun anlatılması ile başlar. Bu yolculuk üç gün sürer. Şiirin ilk bölümü, bu yolculuğun tasviridir. Bu bölüme yola çıkış ve göze çarpan tabiat manzaraları hakimdir. Şair gördüklerini resim çizer gibi anlatır:

Şiirin sonunda yollar yine öne çıkar. Şiir bir dramın kapanışı gibi sona erer. Han Duvarları'nda çökmüş, bitmiş bir Anadolu hikayesi, romani, şiiri yazılmamış, çektiği ıstırapları dile getirilmemiş bir Anadolu anlatılır. Maraşlı Şeyhoğlu Satılmış, Ana-dolu insanını temsil eder. Ancak o şiire doğrudan girmez, manevi bir varlık halinde şairin duygularını Anadolu insanına doğru yönlendirmeye çalışır. Onu, tabiatın, çevrenin katılığında, sertliğinden, bu çevre içinde yaşayanların bulunduğu trajik duruma çeker.

Han Duvarları yayımlandığı zamandan beri Cumhuriyet devri şiirinin klasik parçaları arasında yer aldı ve daima şairi ile birlikte anıldı. Hemen her okuma ve edebiyat kitabında, her antolojide yer aldı. Faruk Nafiz bu şiirin hiç beklemediği bir itibar gördüğünü söyler.

Şimdi sizleri Şair'in ünlü şiiri ile başbaşa bırakıyorum.

HAN DUVARLARI

Yağız atlar kişnedi, meşin kırbaç şakladı,
Bir dakika araba yerinde durakladı.
Neden sonra sarsıldı altımda demir yaylar,
Gözlerimin önünden geçti kervansaraylar...
Gidiyordum, gurbeti gönlüme duya duya,
Ulukışla yolundan Orta Anadolu'ya.

İlk sevgiye benzeyen ilk acı, ilk ayrılık!
Yüreğimin yaktığı ateşle hava ılık,
Gök sarı, toprak sarı, çıplak ağaçlar sarı...
Arkada zincirlenen yüksek Toros Dağları,
Önde uzun bir kışın soldurduğu etekler,
Sonra dönen, dönerken inleyen tekerlekler...
Ellerim takılırken rüzgarların saçına
Asıldı arabamız bir dağın yamacına.
Her tarafta yükseklik, her tarafta ıssızlık.
Yalnız arabacının dudağında bir ışık!
Bu ışıkla uzayan, dönen, kıvrılan yollar,
Uykuya varmış gibi görünen yılan yolları,
Başını kaldırarak boşluğu dinliyordu.
Gökler bulutlanıyor, rüzgar serinliyordu.
Serpilmeye başladı bir yağmur ince ince.
Son yokuş noktasından düzlüğe çevrilmeye
Nihaysiz bir ova ağarttı benzimizi.
Yollar bir şerit gibi ufka bağladı bizi.

Gurbet beni muttasıl çekiyordu kendine.
Yol, hep yol, daima yol. Bitmiyor düzlük yine.
Ne civarda bir köy var, ne bir evin hayali,
Sonun ademdir diyor insana yolun hali,
Ara sıra geçiyor bir atlı, iki yayan,
Bozuk düzen taşların üstünde tıkrıdayan
Tekerlekler yollara bir şeyler anlatıyor,
Uzun yollar bu sestem silkinerek yatıyor...
Kendimi kaptırarak tekerleğin sesine
Uzanmışım, kalmışım yaylının şiltesine.

Bir sarsıntı... Uyandım uzun süren uykudan,
Geçiyordu araba yola benzer bir sudan.
Karşıda hisar gibi Niğde yükseliyordu,
Sağ taraftan çingirak sesleri geliyordu:
Ağır ağır önümden geçti deve kervanı.
Bir kenarda görüldü beldenin viran hamı.
Alaca bir karanlık sarmadayken her yeri
Atlarımız çözüldü, girdik handan içeri.

Bir deva bulmak için bağrındaki yaraya
Toplanmıştı garipler şimdi kervansaraya,
Bir noktada birleşmiş vatanın dört bucağı,
Gurbet çeken gönüller kuşatmıştı ocağı.
Bir parıltı gördü mü gözler hemen dalyor,
Göğüsler çekilerek nefesler daralıyor,
Şişesi is bağlamış bir lambanın ışığı
Her yüze çiziyordu bir hüznün kırışığı.
Git gide birer ayet gibi derinleştiler
Yüzlerdeki çizgiler, gözlerdeki çizgiler...
Yatağının yanında esmer bir duvar vardı,
Üstünde yazılarla hatlar karışmışlardı:
Fani bir iz bırakmış burada yatmışsa kimler,
Aygın baygın maniler, açık saçık resimler...
Uykuya varmak için bu hazin günde, erken,
Kapanmayan gözlerim duvarlarda gezerken
Birden bire kıpkızıl bir saç satırla yandı,
Bu dört mısra değildi, sanki dört damla kandı.
Ben garip çizgilerle uğraşırken başbaşa
Rastlamıştım duvarda bir şair arkadaşına

"On yıl var ayrırım Kınadağı'ndan
Baba ocağından, yar kucağından
Bir çiçek dermeden sevgi bağından
Huduttan hududa atılmışım ben..."

Altında da bir tarih: Sekiz mart otuz yedi...
Gözüm imza yerinde başka bir ad görmedi.
Artık bahtın açıktır, uzun etme arkadaş!
Ne hudut kaldı bugün, ne askerlik, ne savaş;
Araya gitti diye içlenme baharına,
Huduttan götürdüğün şan yetişir yarına!

Ertesi gün başladı gün doğmadan yolculuk,
Soğuk bir Mart sabahı. Buz tutuyor her soluk.
Ufku tutuşturmadan fecrin ilk alevleri
Arkamızda kalıyor şehrin kenar evleri.
Bulutların ardında gün yanmadan sönüyor,
Höyükler bir dağ gibi uzaktan görünüyor...
Yanımızdan geçiyor ağır ağır kervanlar,
Bir derebeyi gibi kurulmuş eski hanlar,
Biz bu sonsuz yollarda varıyoruz gitgide.
İki dağ ortasında boğulan bir geçide.

Sıkı bir poyraz beni titretirken içimden
Geçidi atlayınca şaşırırım sevincimden:

Arımda kalan yerler anlaşırken baharla
Önümdeki arazi örtülü şimdi karla.
Bu geçit sanki yazdan kışı ayırıyordu,
Burada son fırtına son dalı kırıyordu...
Yaylımız tüketirken yolları aynı hızda.
Savrulmaya başladı karlar etrafımızda.
Karlar etrafı beyaz bir karanlığa gömdü,
Kar değil, gökyüzünden yağın beyaz ölümdü...
Gönlümde can verirken köye varmak emeli
Arabacı haykırdı: "İşte Araplı beli!"
Tanrı yardımcı olsun gayri yolda kalana,
Bir menzile vararak atları çektik hana.

Bizden evvel buraya inen üç-dört arkadaşı
Kurmıştular tutuşan ocağa karşı bağdaş.
Çıtırdayan çalılar dört cana can katıyor,
Kimi haydut, kimi kurt masalı anlatıyor...
Gözlerime çökerken ağır uyku sisleri
Çiçekliyor duvarı ocağın akisleri.
Bu akisle duvarda çizgiler beliriyor,
Kalbime ateş gibi şu satırlar giriyor:

*"Gönlünü çekse de yarın hayali
Aşmıya kudretim yetmez cibali
Yolcuyum bir kuru yaprak misali
Rüzgarın önüne katılmışım ben..."*

Sabahleyin gökyüzü parlak, ufuk açıldı,
Güneşli bir havada yaylımız yola çıktı...
Bu gurbetten gurbete giden yolun üstünde
Ben üç mevsim değişmiş görüyordum üç günde.
Uzun bir yolculuktan sonra İncesu'daydık,
Bir handa yorgun argın, tatlı bir uykudaydık.
Gün doğarken bir ölüm rüyasıyla uyandım;
Başucumda gördüğüm şu satırlarla yandım!

*"Garibim, namıma Kerem diyorlar
Aslımı el almış harem diyorlar
Hastayım derdime verem diyorlar
Maraşlı Şeyhoğlu Satılmışım ben..."*

Bir kitabe kokusu duyuluyor yazında,
Korkarım, yağa kaldın bu gurbet çıkmazında.
Ey Maraşlı Şeyhoğlu, evliyalar adağı!
Bahtına lanet olsun aşmadınsa bu dağı!
Az değildir, varmadan senin gibi yurduna.
Post verenler yabanın hayduduna kurduna!
Arabamız tutarken Erciyes'in yolunu:
"Hancı" dedim, "bildin mi Maraşlı Şeyhoğlu'nu?"
Gözleri uzun uzun burkulu kaldı bende,
Dedi:
- Hana sağ indi, ölü çıktı geçende!

Yaşayan gözlerimde her şey artık değişti,
Bizim garip Şeyhoğlu buradan geçmemişti...
Gönlümü Maraşlı'nın yaktı kara haberi.

Aradan yıllar geçti, işte o günden beri
Ne zaman yolda bir han rastlasam irkillirim.
Çünkü sizde gizlenen dertleri ben bilirim,
Ey köyleri hududa bağlayan yaşlı yollar,
Dönmeyen yolculara ağlayan yaşlı yollar!
Ey garip çizgilerle dolu han duvarları!
Ey hanların gönlümü sızlatan duvarları...

Reşat Nuri Güntekin'in Anadolu Notları adlı eserinden :

Otoray Yolculuğu

Niğde - Kayseri

"Niğde'ye yaklaşıyorduk.

Yanımda oturan bir Niğdeli, şehrin eteğini saran
ağaç kümeleri arasında pek iyi seçemediğim bir nokta-
yı işaret etti :

- Faruk Nafiz'in hanı, dedi.

Büyük şairin han sahibi olduğu günleri de inşaal-
lah görürüz. Fakat yol arkadaşımın bana gösterdiği bi-
na, sadece Faruk Nafiz'in unutulmaz **Han Duvarları**
şiiirinde tasvir ettiği han idi.

Kıyafetinden anlaşıldığına göre Niğdeli arkadaş
bir esnaf, yahut işçi idi. Böyle olmakla beraber **Han**
Duvarları'nı ve Faruk Nafiz'i biliyordu. Daha garibi
trende ilk gördüğü bir yabancı'nın bu şiiri, şiirde tasvir
edilen hanı ve Faruk Nafiz'i tanımamasını kabul etmi-
yor, ateş ve su nevi'nden herkesçe malum şeylerden
bahseder gibi iki kelime ile bana maksadını anlattığına
inanıyordu.

Güzel şiirin kudreti. İyi yazılmış bir manzum hi-
kaye koskoca bir hanı, koynundaki tapu senedine rağ-
men asıl sahibinin elinden alıyor, Faruk Nafiz'e male-
diyordu.

Mamafih, arabamızda ayakta duran ve bizi dinli-
yen uzun boylu bir sakallının "yok, yahu... o han fala-
nındır" diye öteki mal sahibinin hakkını da ziyadan
kurtardığını itirafa mecburum.

Niğde ile Kayseri arasındaki yolu, Faruk Nafiz'in
İstiklal muharebesi senelerinde kona göçe üç günde
aştığı o uzun mesafeyi, ben, bugün otoray denen yeni
icat bir alet içinde, adeta uçarak geçiyorum.

Akşamın beş buçuğunda daha Niğde istasyonunda
kahve içiyordum. Sokak fenerleri yanarken Kayseri'de
olacağım.

Bisikletin ilk icadı zamanlarında ona verilen Şey-
tan arabası ismini bu otoraya saklamak lazım! Fa-
kat ikisi arasında adeta nahınlı adam ile patenli adam
farkı var. Otobüsün mütemadiyen taşla, toprakla bo-
ğuşmasına mukabil otoray, cilalı çelik raylar üstünde
yağ gibi kayıyor.

Ulukışla ile Kayseri arasında günde iki sefer ya-

pan bu arabaların, birinci ve ikinci sınıf yolcuları için, şoförün arkasında dört moraken koltuğu, camekanlı bir kapı ile buradan ayrılan geri tarafında da demokratlara mahsus, yirmi otuz kişilik kanepesi var.

Bazı şakacı yolcular lüks kısma Lortlar kamarası, ötekine Avam kamarası adını takmışlar.

Bu otoray, yolları adeta çocuk oyuncağına çevirmiş. Mesela, Kayserililer bizim Ada vapurları biletinden daha uçuz bir para ile günübirliğine Bor bahçelerinde eğlenmeye gidiyorlar.

Şoför, daha doğrusu makinistin bana anlattığına göre Adana ve Kayseri'de oturan iki akraba, mesela bir ana kız, pazar sabahları buldukları yerden hareket ediyor, öğleyin Ulukışla'da birleşiyorlar; akşama doğru yine evlerine dönüyorlarmış.

Bu seyahat, artık yolculuktan usandığım bir zamana rastlamış olmakla beraber beni atlıkarıncaya binmiş bir bayram çocuğu gibi eğlendiriyordu. Otoray, son derece munis bir dekor arasından akıp giderken kah makinistin omuz başından önümüzdeki yola, kah arkaya geçerek akşam ışıklarıyla sararıp kızaran ovalara bakıyordum.

Yeni bir icat yalnız manzaraları ve hayatı değiştirmekle kalmıyor; duygularımıza, dünyayı görüş tarzımıza da tesir ediyor.

Yolculukta akşam, insanın gayriihtiyarı garipsediği, kendini karanlık düşüncelere bıraktığı sattır. Halkın akşam garipliği terkiyle anlattığı bu duyguda kendimizi uçsuz, bucaksız mesafeler arasında kaybolmuş hissetmemizi, arkada bıraktığımız uzağı bir daha görmek şüphesinin, öndeki uzağı yetişmemek korkusunun elbette bir payı vardır. Mesafelere hakim olmak emniyeti işte bu şüphe ve korku mefhumunu kaldırıyor, insana bu geniş ovalarda kendi mahallesinde, evinin bahçesinde, dolaşmak hissini veriyor.

Faruz Nafiz:

"Dönmeyen yolculara ağlayan yaşlı yollar"

diye anlattığı bu yolu, vaktiyle bir yaylının şiltesine uzanarak, "kendini tekerleğin sesine kaptırarak" geçmiş olmasaydı da benim bindiğim otoray içinde tayyarede gibi geçseydi bu acı gurbet şiirini bilmem yazabilir miydi?

Yeni edebiyatlarda romantik hüznün ve spleen'in gide gide kaybolmasında bu yeni icatların da bir tesiri olsa gerekir.

Kayseri Lisesi Edebiyat öğretmenliği Faruz Nafiz Çamlıbel'in hayatında dönüm noktası teşkil eder. Şaire çok şeyler kazandırır. İstanbul'dan, Ankara'dan kopup Anadolu'yu tanıma fırsatı verir. Anadolu'yu en güzel an-

latan eserlerini yazmasına vesile olur. Meşhur Kayseri Lisesi Marşı'nı yazar. Bu arada Anadolu insanı ile Kayserililerle unutulmaz dostluk bağları kurar. Bu duyguyu da "BENİM NAMZETLİĞİM" isimli şiirinde dile getirir :

BENİM NAMZETLİĞİM

*Seçilmek istemem öte beriden,
Ayrılrsa cismimde kemik deriden,
Yine ayrılamam ben Kayseri'den,
Bunu böyle bilsin Türk'ün ricali!*

*Olmaz Kayserilinin hiç vefasız,
Beni tanır cümle kızanı, kızı.*

*Az mı yedim sizin pastırmanızı?
Az mı karıştırdım kaymağı balı?..*

İzimi bıraktım karda, karada,
Şiir karaladım ara, sırada,
İki yıl hocalık ettim orada,
Hem de yetiştirdim Behçet Kemal'i!

*Gelecek yazıda Kayseri Lisesi öğretmenlerinden
Cevdet Kudret (Solok).*

Not: Erciyes Üniversitesi - Kayseri Lisesi işbirliği ile 1997 Mayıs'ı son haftasında Faruk Nafiz Çamlıbel'i anma günü yapılacaktır.

Bu yazının hazırlanmasında faydalanılan KAYNAKLAR:

- 1- Resimli Türk Edebiyatı Tarihi - Nihat Sami Banarlı - M.E.B. yayını
- 2- Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi - Dergah Yayınları
- 3- Faruz Nafiz - Prof. Dr. Necat Birinci - Bogaziçi Yayınları
- 4- Faruk Nafiz Çamlıbel - Vahap Kabahasanoğlu, Toker Yayınları
- 5- Kayseri Lisesi 1982-1983, 1984-1985, 1986-1987, 1990-1991, 1992-1993 yıllıkları - Yusuf Özmerdivenli
- 6- Kayseri Lisesi 100. Yıl Şeref Belgeseli - Yusuf Özmerdivenli
- 7- Şair ve Yazarlar - Seyit Kemal Karacalioğlu, İnkilap ve Aka Kitabevi Yayınlarından
- 8- Bir Ömür Böyle Geçti - Faruk Nafiz Çamlıbel
- 9- Han Duvarları - Faruk Nafiz Çamlıbel - M.E.B. 1000 Temel Serisi
- 10- Anadolu Nottarı - Reşat Nuri Güntekin

Dr. Mustafa Parlak
Erciyes Üniv. Türk Dili Böl.

Kayserili genel olarak moral değerler ve fizikî açısından bakıldığında iki tip özellik gösterir. Biri "atlet", diğeri "piknik" tipleridir. Bunlardan birincisi; kilosu ile boyu mütenasip olup, oldukça "iri-yarı" fizikî bir görünüm arzederler. İkincisi ise, kısa boylu, şişman, neş'eli ve "Hayatın her türlü acılarına rağmen, yaşamaya değer" bulan bir moralin insanlarıdır. Bu anatomik yapının oluşmasına bölgesel beslenmenin etkisi vardır. Zira dengeli beslenmenin temelini oluşturan gıdaların başında gelen protein, nişasta ve sebzenin Kayseri'de bulunmasından kaynaklanır.

Kayserililer moral değerleri olarak iyi kalpli, yumuşak huylu, halim-selim bir yapı sergilerler. İçerisi dışı bir olan, "ah-kararı" olmayan ehl-i gönül insanlarıdır. Dürüst, çalışkan, cesaretli ve tecrübelerinin senteziyle, daima kendini zirvede tutmayı başarırlar.

Her ne kadar "kazak" ve "sert" mizaçlı tiplerle rastlanırsa da, umumiyetle geçim ehlidirler. Yapacağı bir işinde refikinin görüşlerine muhakkak baş vururlar. Kendi fikri ile tavsiyelerin sentezini yaparak, olumlu sonuçlar çıkarmayı iyi bilirler. Bu meşveretten de fayda gördüğüne tecrübeleriyle inanırlar.

Nükteden ve hazır cevap olan Kayserili az konuşur, öz konuşur. Çoğu kez, sonunda söyleyeceğini başında söyleyip, sözü bitirirler. Sohbet etmesi kadar dinleme yönleriyle de meşhurdurlar. Sohbetlerindeki anlatım tekniği ve mesajlarıyla ilgi uyandıran, meclislerde aranılan gönül insanlarıdır. Giyim-kuşam, tavır ve davranışta ince bir edaya sahiptirler.

Kayserili esnafın yüzünde tebessüm, dilinde sevgi hiç eksik olmaz. Şaka ve muziplik yapmaktan hoşlanırlar, birbirlerine şakayı çok yaparlar, ancak buna lafif bir zemin hazırlayarak karşısındaki insanın moral değerlerinin zarar görmesine özen gösterirler.

Birçokları mektebe gitme imkanı bulamamışlarsa da, çeşitli eğlence ve düğünlerde, bizim "köy tiyatrosu" dediğimiz, halk arasında "oyun çıkarma" tabir ettikleri, bir vak'ayı, mizah atmosferi içinde taklidi hareketlerle, canlandırma, ağız ve sive özelliklerini vererek seslen-

dirmeyi çok güzel yaparlar. İncelemenin tip tahlilleribölümünde bulunan "Ardıçlı" tipi, Türk temaşâ hayatında "Kara-göz" tipinin Kayseri halkı içinde bir örneğidir. Bu emsal, toplumumuzun her çevresinde görülen bir karakterdir.

Güçlükler karşısında zaman kaybına uğramazlar, pratik zekâları ile zorlukları kendi kendine aşmasını iyi bilirler. Arkadaş canlısı, eli açık, misafirperver, sözü ve sohbeti hoş insanlardır. Hayat dolu, şakacı mizaçlılardır. Bütün olaylara mizahî açıdan yaklaşırlar, gülmesini ve güldürmesini de iyi bilirler.

İyi bir mücadele insanıdır. Teşebbüs etikleri her işte, randımanlı sonuçlar alınca kadar çaba sarfederler. Düşünmeyi ve mantık kurallarının içinde hareket etmeyi prensip sayarlar. Övünmeyi bilmeyen, ısraftan kaçan, tevazu sahibi bir karakter arzederler. Çevreye örnek olacak güzel ahlâkta "hal sahibi" âlim ve esnaftan zatların nüfuzu oldukça çoktur. Bundan dolayı da şehirde şiddet ve sosyal patlamalar kat'iyen olmaz, hepsi "ulul emre" itaatkâr insanlardır.

Tenkid ve değerlendirmeler bölgesel ağızla olur, ancak mizahî bakış açısıyla konuya yaklaşırlar, tesirli öğütler veremeyi amaç bilirler. Kusur ve noksanlıkların kritiğini yapmada, nasihat etmede; manzum atasözleri, hiciv, muhtevali beyit ve dörtlüklerle üsluplarını hem güzelleştirirler, hem de tesirli hale getirirler. Âlimleri, doğu medeniyetinin yanında, batı medeniyetini de iyi bilirler. Her iki medeniyet unsurlarının sentezini yaparak yeni hayat felsefeleri oluştururlar.

Giyim ve kuşamda tertipli, örtünmede edep ve zevk sahibidirler. Tavır ve davranışlarında çelebiliği elden bırakmazlar. Her işte ahlâkî değerleri ön plâna alıp, hayat ve ticaret felsefesi kurarlar. Bu düşünce ve tecrübelerinden hareketle birtakım yaşam ve iş prensipleri koyarak sosyal ve ticaret hayatını sigortalamaya çalışırlar. İçtimaf ve meslekî hayatlarında nezih jestleriyle itibar toplarlar.

Kayserili'lerin hemen hemen hepsi insan sevgisiyle dop doludur. Çevrenin angaryasıyla da uğraşmak onlar için bir zevktir. Zira topluma vereceği eğitim ya da tertip ve düzeni, bu metotla uygulurlar. Hepsî nüktedan insanlardır. Bazıları bu işi şuurlu, bazıları da yaradılışındaki güçle irticalen yaparlar.

Eli açık insanlar olduğunu daha önce belirttik. Kapılarına pek fakir gelmez, ama onlar mahallede veya çevrede kimin ne durumda olduğunu, yakinen takip eder veya ettirirler. Bir muhtaç tesbit ettiler mi, kimse görmeden, el altından, gizli gizli ve kendilerine has metotlarla yardım ederler. Bu işi yerine getirirlerken de, karşı tarafın psikolojik değerlerine büyük saygı duyarak davranırlar.

Hayır ve hasenat işlerinde oldukça cömerttirler. İşleri terse veya krize giren esnafa lonca an'aneleri boyutlarında maddî ve manevî yönlerden destekler sağlayarak, işlerini yoluna koymada her zaman yardımcı olurlar. Onun ticaret hayatından silinmesini, memleket ekonomisi için kayıp görürler.

Kayserili'nin gerek sosyal hayatında, gerekse ticaret hayatındaki hüsn-i ahlâkının oluşmasında çevre alimlerinin büyük etkisi olmuştur. Halkın bu konudaki eksikliklerini gidermek için yoğun çaba sarfedilmiştir. Erkeklerin "kış" ve "bağ" oturmaları bu konuda adeta bir seminer çalışması niteliğindedir.

Evlilik hayatlarında çocuğu olmayanların dest-i izdivaçlarında "poligami" hayatı tercih ederlerse de, tek konak hayatı yaşamışlardır. Zevceleri ve çocukları arasında ayırım yapmaksızın hepsini hoşnut etmesini bilmişlerdir. Bu konuda aradığını bulamayınca da kadere rıza göstermiş, sefih ve bedbin hayattan uzak durmasını bilmişlerdir.

Şehirde dilenci yok denecek kadar azdır. Eli ayağı sağlam olup dilencilik veya gayr-i meşru işler yapmaya kalkanların, önüne hemen bir tezgah kurarak onu kendi içlerinden biri yaparlar. Aklın arzalı olanları dahi dilendirmezler. Çarşıda "su taşımak", "çöpleri atmak", "eve sepet" taşımak gibi işler vererek, ekmeğini kendi kendine kazanmalarına yardımcı olurlar.

"Okuma, yazması yok ama", keskin ve pratik zekâsıyla ticaret hayatının muhasebesini, bir hesap makinası ölçüsünde kurusuz yapan beyin gücüne sahiptir.

Ticarî anlaşmazlıklarda karakol, icrâ, mahkeme kapısı bilmezler; hakkaniyet usullerine inanırlar. Şayet beklenmedik durumlar çıkarsa, esnaf arasında bulunan "kadı" veya "mustantık" tabiriyle isimlendirdikleri insanlar problemi çözer, mes'eleyi sulha kavuşturur.

Geçmişte, ticarî alış-verişlerde

"çek", "senet" ve benzeri vesikalar kullanılmışlardır. Söz ve güven, kıymetli evraklar kadar itibarlıdır. Zira, esnaf "borç"u şeref ve haysiyet mes'elesi olarak görür.

Kayserili'nin, esnaflığın vermiş olduğu bazı avantajlarla, kendine has ve enteresan konuşmaları olur. Hüsn-i niyet ölçüleri içinde, müşteriye ikna ve memnun etmede hüner sahibidirler. Rıza pazarlığına özen gösterirler, aza kanaat ederler.

Her ne kadar doğu medeniyetinin insanı iseler de, batı medeniyetine de açık olup, yenilikleri yakından takip ederler, onlardan yararlanırlar. İlim tahsil edenleri oldukça fazla olmasına rağmen, geçimlerini ticaret yoluyla kazanmayı önde tutarlar.

Geleneksel el san'atlarını Ahî Evren töresi çerçevesinde, usta-çırak an'anesiyle öğrenirler, uygular ve öğretirler. Her şeyin en iyisini yapmayı kalite ve kantiteye büyük önem verirler. El becerileriyle düşünceleri birleştirerek güzel şeyler ortaya koymada hüner sahipleridir.

Şehirde mektep ve medrese çok olmasına rağmen, ailelerin sosyo-ekonomik ve sosyo-kültürel değerleri tahsil yapmaya fırsat vermez. Bütün bunlara rağmen, hayat tecrübelerinden yararlanmayı ve muhakeme kabiliyetini işletmeyi iyi bilirler. Bundan dolayı da "okumam yazmam yok ama, Kayseriliyim" sözünü söylemede övünç mes'elesi yaparlar.

Şimdi tesbit edebildiğimiz elli-yedi Kayserili tipi tanıtmaya çalışalım. Bunların birçokları soyadlarıyla değil, lâkaplarıyla (müstear ad) tanınırlar. Zira adı geçen tiplerin büyük bir kısmı Osmanlı kültür ve medeniyetinin yetiştirdiği ve soyadı kanunundan önceki hayatın insanlarıdır. Bu yüzden çevrede aile isimleriyle veya lâkaplarıyla ün bulmuşlardır.

Bundan dolayı da incelemede isimleri tasnif ederken, lâkaplar ya da bilinen isimlerinin alfabetik sırasına konularak değerlendirilmiştir.

Alâaddin Karakimse :

Memuriyetten ticaret hayatına atılıp, muvaffak olan örnek bir esnafıdır.

Âlim Muhaddis :

Medrese eğitimiyle yetişmiş olmakla beraber , doğu ve batı medeniyetine vakıftır. Her iki kültürün senteziyle sosyal hayatını sürdürmüş bir Kayserilidir.

Ardıçlı :

Şehrin ticaret merkezinin yoğun olduğu Kapalı Çarşı'nın rakibi olmayan, tek eşekli hamalıdır. Halk arasında isminden ziyade mensup olduğu köyü ile meşhurdur. Karakterindeki "Karagöz"

tipinin özelliklerini taşıyan "Ardıçlı", esnafın neş'e kaynağıdır.

Ârif Molu :

Kayseri'nin önde gelen, hanedan bir iş adamıdır. İnce, uzun boylu olup, saçlarının beyazlığıyla dikkatleri çeker. Mevsimine göre giyimini bilen, ince ses tonlu, güzel konuşan ve ikna kabiliyeti oldukça yüksek biridir. Eli açık, hamiyetperver ve toplum içinde liderlik vasfını ömrünün sonuna kadar korumuştur. Yanında çalıştırdığı birçok insanı işadamları ve meslek sahibi yapmıştır. Konağı ve yazlığı doğu ve batı medeniyetinin kültür unsurlarıyla tefriş edilmiş zevk sahibi biridir.

Alaybey'in Ferruha Hanım :

Kayseri eşrafından "Alaybey" oğullarının kızıdır. Zamanına göre konaklarında iyi bir eğitim göremekle yetişmiştir. Çok kısa süren mutsuz bir evlilikten sonra, bir daha dest-i izdivaç yapmamıştır. Ömrünün sonuna doğru dillere destan olan gelin odası takımlarını Kayseri Valiliği kanalıyla, Kültür Bakanlığı Kayseri Etnoğrafya Müzesine bağışlayarak, kendi adına özel bir oda tanzim ettirmiştir. Bu hayırlı hizmet ziyaretçilerin ilgisini toplamasına ve kendisinin de isminin yaşamasına vesile olmuştur.

Ahmet Hilmi Güçlü :

Cumhuriyet döneminin öğretmenlerinden ve ilk "lâtin Alfabeti"nin yazarıdır. Türk Millî Eğitimine bağlı ilkokullarda uzun müddet onun alfabeti okutulmuştur. Fizik olarak oldukça iri olan hoca, moral değerleri bakımından da nükte-dan ve hazır cevaplılığıyla tanınır. Sırtında taşıdığı paltonun ağırlığıyla de meşhurdur.

Bekir Köseoğlu :

Görünüm olarak "iri kıyım" biridir. Gözünün biri amadır. Meclislerde az konuşmakla birlikte, öz konuşur, sonunda söyleyeceğini başında söyleyip işi bitirir. Meclisleri, sohbetleri veya konuşmaları dikkatli dinlemesiyle ilgi toplar. Esnaf çevresinde bu konuda örnek gösterilecek bir karakter yapısına sahiptir.

Bekir İmamoglu :

Kayseri'nin eşraf ailelerinden birine mensup olan İmamoglu, arkadaş toplantılarında ilgi uyandıran söz ve düşünceleriyle her mecliste aranan bir gönül insanıdır.

Bekir Tekçe :

Fizikî görünüm olarak minyon bir tiptir. Giyim-kuşamda, tavır ve davranışta zarif bir edaya sahiptir. Okuma ve yazması olmamakla beraber, meslekî ticaret hayatında keskin ve pratik bir

zekâya sahiptir. Alış-verişte zihni, bir hesap makinası gibi çalışan Tekçe'nin, bir iş hayatındaki anısını şimdi ismini hatırlayamadığım kimya mühendisi ortadından şöyle dinledim: Bir tarihte Eskişehir Hava Üssü'nün hurdalığını almaya giderler. Her ikisi, malı ayrı ayrı değerinin tesbitine, biri defter-kalem, diğeri, zihnen hesap edip, sonucu bir araya getirdiklerinde, aralarında yok denecek bir farkın çıktığı görür ve hayretle karşılar.

Cemal Ünlü :

Akranları arasında "Seyidelerin Cemal" diye tanınan Ünlü "piknik" bir karakterin insanıdır. Yüzünden tebessüm, lisanından muhabbet ifâdeleri hiç eksik olmaz. Kayseri merkezinde ticarî bütün anlaşmazlıkları, hukuka baş vurmadan tek çözümleyicisidir. Bu yüzden esnaf arasında "mustantik" veya "kadı" olarak ta vasıflandırılır. Müzik ve tiyatro kabiliyetinin varlığı, onu çok iyi "tip" ve "ses" taklidi yapmasına yönlendirir. İnsanların hassas yönlerini yakalamasını çok iyi bilen C. Ünlü, kendine has metodlarıyla zaman zaman sevdiği insanlara muziplik yapmaktan geri durmaz. Şayet kırdığı insanlar olursa, lisan-ı münasiple gönlünü almasını bilen moral değerlere de sahiptir. İyilik seven ve çalışkan bir iş adamı olan Ünlü'de yüksek performansta ikna kabiliyeti olan bir karakter arzeder.

Cenkecin Cemal Ağa :

Çevresinde "Çekicin Cemal", "Çekiç Efe" veya "Hunatlı Cemal" olarak bilinir. En belirgin özelliği sesinin kısık olmasıdır. Bu durumun doğuştan veya geçirdiği bir hastalıktan kaynaklandığı belirtilir. Gerek iş hayatında, gerekse sosyal hayatında sesini, cebinde taşıdığı beki düdüğü ile duyurur ve meramını anlatır. Gençliğinde bir ara "sefih" bir hayat yaşamışsa da sonradan kendini toparlamasını bilmiştir. Varlık ve hanedan sahibi çelebi bir zattır.

Cacav'ın Bekir Ağa :

Kayseri'nin eski eşraflarından olup halı imalatıyla uğraşır. Sosyal ve moral olarak arkadaş canlısı, hoş sohbet, eli açık, misafirperver, sözü ve sohbeti dinlenir değerlerin insanıdır.

Deli Mustafa :

Kapalı Çarşı manifaturacı esnafından biridir. Gönlünde "alı ve karası" olmayan, içi ve dışı aynı olan bir gönül ehlidir. Ciddi bir tahsil olmadığından konuşmalarının mana inceliğine pek dikkat etmeyen, içinden geldiği gibi konuşan bir Anadolu tipidir. Bu tavır onun saflığı ve temiz kalpliliğinden kaynaklanır. Toplumun yakıştırdığı sıfat da onun "gözü kara" ve "lâfını çekmeyen" biri olmasıdır. Bu yüzden de zaman zaman

istismara uğradığı olmuştur.

Dr. Arif Akşehirli :

Çevresinde saygın bir yeri olan Akşehirlioğlu'na, yakınları ve ahbabları sosyal münasebetler ölçüsünde onunla "Arif Ağa", Arif Bey", "Arif Ağabey" gibi hitaplarıyla diyalog kurarlar. Hayat dolu ve şakacı bir mizacın kimliği olan Dr. Arif Bey, bütün olaylara mizahî açıdan yaklaşır, gülen ve güldüren bir Kayserili münevverdir.

Emmi'nin Mehmet Ağa :

Şehrimizin yetiştirdiği ünlü bir saz ustasıdır. Bu sahada çiraklık dönemi yaşamamasına rağmen, mahalli musıkî âlemlerinde çok bulunmuş ve kendi kendini yetiştiren biridir. Kayseri'nin mahallî türkülerini kendine has usül ve makamlarda okuyan bir san'atçısıdır. Saz çalmadaki usül ve tavrı kendine ait bir özellik taşır. Tezenesinin teller üzerindeki ritmik yapısı ya da periyodik ovaler çizmesindeki estetik tavrı, bu bölgenin san'atçılarına has tezenes vuruşlarıdır. Kayseri Belediyesi tarafından korunarak şehrin kültür hayatına hizmet etmesine yardımcı olunmuştur. Birçok çirak yetiştirmesine rağmen, bunlar kendi kabuğu içerisinde kalmıştır. Sebebi ise, din dışı musıkî ile uğraşanlara "çalgıcı" sıfatının verilmesi, olumsuz yönleriyle kullanılmasından kaynaklanır.

Göveleğin Mustafa Emmi :

Mektep, medrese yüzü görmemiştir, fakat hayat tecrübelerinin yetiştirdiği bir Kayseri tipidir. Gördüğü veya vukuf olduğu her olumsuz olayları kendine has bir uslûp, mizahî tavrılarla tenkid eder. Bundan dolayı da çevresinde son derece nüktedanlığı ile tanınır. Gönlü insan sevgisiyle doludur. Yaşının gençliğine hiç aldırış etmeden konu-komşunun angaryasını yapmaktan, onları mutlu kılmaktan zevk duyan bir karakterin insanıdır.

Hacılarlı İsmail Ağa :

Eli açığı, yardım sever bir insandır. Kapısına hiçbir fakir gelmez, ama yoksulun halini uzaktan takip eden ve bilen biridir. Bir muhtaç tesbit etti mi, ona el altından gizli gizli yardım eder veya ettirir. Yaptığı bu cins hizmetleri kimseye sezdirmez ve söylemez, ancak duruma vakıf olanlar ile ahbabları bunu bilir. Bu yönüyle de çevre tarafından sayılır ve sevilir.

Hacı Melek Emmi :

Nüktedanlığı ve hoş tavrı ve hareketleriyle dillere destan olmuş, Kayseri'nin gönlüne taht kurmuş bir halk tipidir. Kendine veya güçsüzlere takılanlara rastladığı zaman, mizahî bir atmosfer içinde birkaç atasözü veya hiciv muhte-

valı beyitlerle muhatapını dilinin gazabına uğratar. Onu tanıyanlar böyle bir davranışa yanaşmazlar, bilmeyenler ise, bir defa dilinin okuyula yaralandıktan sonra, böyle bir tavra girişmeye cesaret edemezler.

Hacıküçükün Duran Efendi :

Kapalı Çarşı'nın aktarlarından olan Duran Efendi, akılları durduracak bir zekânın insanıdır. Karşısına çıkan veya çıkarılan bütün engelleri hiç düşünmeden pratik zekânının ölçülerine vurarak çözümler üretmesini bilir. Herşeyin altından kendine has zekâ oyunları ile kalkmasını bilen bir tiptir. Hiçbir kimse, bununla yarış etmeye ya da iddiaya girmeye cesaret edemez, zira sonuç Duran Efendi'nin zaferiyle biteceğine inanır.

Hacılarlı Cepkenin Osman :

Çevrede savunmalarıyla tanınır ve bu yönüyle de ünlüdür. Kendini müdafada kıvrak zekâ, hazır cevaplarıyla muhataplarını güçsüz bırakan tavırların insanıdır.

Hamurkârın Şaban Efendi : Kayseri'nin başarılı, büyük iş adamlarından biridir. Birlik Mensucat Fabrikası'nın kurucu, hissedarı ve idarî meclis azalarındandır. Fabrikasının çeşitli kademelerine eleman alımında teşekkül ettirilecek "imtihan komisyonu" seçimine fırsat vermeden, kendine has ölçme ve değerlendirme metodlarıyla, bazen de emri vakilerle personel alımını yapar ve yönetim kuruluna da bu tavrını kabul ettirmesiyle tanınır. Onun bu yönünü ikna kabiliyetindeki potansiyel gücünün yüksek dozajda olmasıyla yorumlanır.

Hacı Kasım Efendi :

Kayseri ve çevre ulema arasında yükselip, büyük mevkilere gelen namılı bir alimdir. İsteyenleri ilminden istifade ettirmesini bilmiş, ancak kazanç kapısı olarak görmemiştir. Ticaretle meşgul olup kimsenin minneti altına girmemiştir. Moral değerler olarak da, sevimli bir şahsı, tesirli sözlü, ilmiyle âmil, fazilet sahibi, abide bir zat-ı muhteremdir.

Hamurculu Osman Efendi :

Kayseri ve çevre halkı, Osman Efendi'nin ilminden, vaz ü nasihatlerinden büyük istifade etmiştir. Toplumun şekillenmesinde, kalkınmasında, gelişmesinde ve hüsn-i ahlak sahibi olmasında rolü unutulmayacak kadar büyüktür. Mütevazı bir hayat sürmüş, çevre ile olan münasebetleri latifdir. Bu hizmetinden dolayı herkes onu hayırhahla yade eder.

Hacı Zühtü Efendi :

İlim ve irfanda hüner sahibi olan H.

Zühtü Efendi hitabetinde etkili, halk nazârında muhterem bir zat olup, ehl-i keramet bir alimdir. Fizikî karakter olarak iri ve heybetli olmakla birlikte, moral değerleri bakımından şahsı güven aşılayan ve sevimli bir karakterin alimidir.

Ispanakçı Hacı Mehmet Ağa :

Bahçecilikle uğraşır, daha çok "Ispanak" üretir, toptan ve perakende pazarlamasını yapar. Bu uğurda kazandığı paralarla Sahabiye Mahallesi'nde zamanına göre modern ve kükük bir apartman yaptırır. Giriş kapısına da kitabe olarak "Ispanak Apartmanı" ismini kazdırır. Ne yazık ki bugün bunun mevcudu yoktur. Mehmet Ağa, akrabaları arasında enteresan konuşmalarıyla ünlüdür. Ispanak satarken veya siyasi konuşmalarında halka "Grepdöşen kalpli gardaşlarım...!" diye hitap etmesiyle meşhurdur.

İsmail Hoca :

Giyim-kuşamda temiz ve tertipli giyinişi, prensip sahibi oluşu ve dürüstlüğüyle Kayseri'de isim yapmış biridir. Kazaklığı dillere destandır. Kadın sözü dinlemeyen eski Anadolu erkeğinin ta kendisidir.

İzmirlinin Mehmet Efendi :

Görünüm itibarıyla halim-selim bir tiptir. Kendi karakterinde birini gördü mü, muhakkak bir muziplik düşünür. Onu kızdırmaktan zevk duyar. Sonunda da şahsına has güzel jestleriyle gönül almaya da hiçbir zaman elden bırakmaz.

Leblebici Hafız :

"Pilinik" bir karakterin insanı olan L. Hafız, mahalli ifâdeyle iri kıyım bir görünümündedir. Leblebiciliği baba mesleğidir. Pürüzsüz davudî bir sesin sahibidir. Kıraat, uslû ve makam inceliklerinin eğitimini almış, iyi bir uygulayıcıdır. Hafızlığının yanında tasavvuf ve Türk musikisine vâkıf okuyucu ve icracı bir zattır.

Kavuşun Mehmet Ağa :

Kısa ve zarif yapılı kibar biridir. Kayseri ve çevresinin kırık ve çıkıkları tedavisini yapan halk hekimidir. Usta-çirak geleneğiyle halk tabakatının sınıkcılık dalında hüner kazanmıştır. Bu cins rahatsızlıkları el yardımıyla eğitilmiş bir "ortopedist" gibi teşhis ve tedavi eder. Kendine has metodlarıyla sarar, sarğılar ve şifâ dağıtır. Bu işte hata yaptığı veya sakat bıraktığı vakî olamamıştır. Güler yüzlü, yumuşak huylu bir insan olan Mehmet Ağa, mesleğini hiç bir ücret talep etmeden, vakıf sınırları içinde yürütmüştür.

Şerife ÖZTÜRK
T.Dili ve Edeb. Öğrt.

Bekleyiş

Bir araba sesi daha yaklaşıyor. Bu kaçınıcı araba nefesimi tıkanıyor... Ama bu kez, galiba gerçekten yaklaşıyor. Ama Allah'ım, işte yine!.. Yine nefesim tutuldu, bekleyemedim... Araba sesinden başka ses duymak istemiyorum. Evet, evet eve doğru yaklaşıyor.

Tam iki yıldır, bazı geceler, bu saatlerde duyduğum araba sesleri beni bu hâle getiriyor. Nefesimi tutmaktan, kendimi sıkıtmaktan olsa gerek bir müddet kendime gelemiyordum, sonra da şiddetli bir baş ağrısıyla baş başa kalıyorum...

Bu ses, bu ses her zamankinden farklı geliyor, gittikçe de yaklaşıyor. Çok şükür, beklediğime degecek... Saaate bakıyorum, gece yarısını çoktan geçmiş, üçe yaklaşıyor. Bu saatte eve doğru yaklaşan araba ancak seni getirir. Sen seversin sürprizleri. Eskiden de hep olmayacak zamanlarda çıkıp gelmez miydin? Hiç beklediğimiz anlarda seni karşımızda görünce ne şaşırırdık ama... Bu kez, sen kapıyı açıp içeri girmeden, karşında beni göreceksin, sürprizini bozacağım. Evdekileri birlikte şaşırtırız. Bıyık altından gülüşünü görür gibiyim; "Nasıl da beklettim bunca zamandır." der gibi gülüyorsun. Nasıl da beklettin bizi... Her anımız bir ömür oldu. Sensizken seninle daha çok beraber olduk. Sen varken bu kadar yoktun aramızda. Keşke senli zamanları dolaysiya yaşasaydık... Olsun, geldin işte... Bundan sonra seninleyiz...

Biliyordum geleceğini, biliyordum, bizi sonsuz bir terkedil-

mişliğe bırakmayacağını. Oyunlarından birini, oynadığını biliyordum, "Gitti!..." demişlerdi, "Birdaha gelmeyecek", demişlerdi, inanmamıştım. Seni herkesten çok ben tanıyordum, bu yüzden inanmamıştım. Onca sevdiğin bizleri, her şeyi ve O'nu bırakıp gidebilir miydin? O'na olan sevgin öyle derindi ki, o sevgi öylesine dolmuştu ki içine... Belki de kendisini saran bu sevgiyi ölesine yaşamak için gitti, nasıl olsa döner gelir, diyordum. Çünkü, bizi sonsuza kadar sensiz bırakmazdın, sen de bizsiz olamazdın; hem sonra sana, sevgine ihtiyacımız olduğunu bilirdin.

Sen gideli, aslında biz de gitmiştik; belki yanında değildik, ama burada da değildik, seninleydik, beraberdik. Her şey değişti sen gideli, çok değişti... Yaşantımız, duygularımız.. kimbilir, gidişinle hayatımızı değiştirmek, gelişini tattırmak, gelişinle sevinçlerin en olmasını mı yaşatmak istemiştin... Artık geldin ya, Bizdeki sevinci gör sen...

Evet yanılmıyorum, araba sesi iyice yaklaştı, yaklaştı ve durdu. Allah'ım şükürler olsun sana... Biliyordum sonsuza kadar gitmeyeceğini, bir gün çıkıp geleceğini. Geldi işte...

Kapı açıldı... Pencereden baksam mı acaba. Yok yok, görürse kızar gecenin bir vakti pencereden baktım diye. Hem sonra kapının önünde, her zamanki geliş gibi gelişini görmek daha güzel.. Geçenlerde annem, rüyasında her zamanki gelişini görmüş. Açmış kapıyı, sen karşısında... Kapıya yaslanmışsın, kocamanmışsın, neredeyse kapıyı dolduruyormuşsun; her zamanki gibi

tatlı tatlı gülüyormuşsun. O gün bu gündür daha çok bekler olmuştum. Geleceğin içime doğmuştu. Biraz sonra, kapıda, her zamanki gülüşünü evdeki herkesten önce ben göreceğim. Allah'ım ne mutlu bana... Ne çok göresim gelmişti...

Herkes gitmeden önce görmüştü de, bir ben görmemişim seni. Bu yüzden en çok benim göresim gelmişti. Kaç kere rüyamda görmüştüm ama hep çocukluğundu. Gidişini bendemi görseydim acaba, diyordum. Görseydim ama o zaman da gelişini böyle bekleyemezdim... Bu güzel anı yaşayamazdım...

Arabanın kapısını ne kadar da gürültülü kapattın. Bu satte bu gürültü olmadı işte! Neyse, geldin ya!... Komşular bile özlemişti seni. Sensiz zamanlarımızda bizimle birlikte onlar da seni yaşamışlardı. Gürültülü gelişinin farkına bile varmazlar, geldin ya...

Ayak seslerini duyuyorum, kalbim duracak gibi... Nefes alamıyorum, kaskatıyım... Bahçe kapısını açtın... Ben hâlâ yerimdeyim. Hani kapını açacaktım, hani sürprizini bozacaktım. Kılmıdayamıyorum, canım çıktı çıkacak, yoksa gelişini göremeden...

İşte merdivenlerden çıkıyorsun, gecenin sessizliğinde sadece senin ayak sesin... Çıkıyorsun, çıkıyorsun, çıkıyorsun... Bu kadar çıkmamalıydın. Evi mi unutmuşsun yoksa... Geri inersin nasıl olsa, sonra da kendi haline güldü. Vücudum hâlâ kaskatı, nefes alamıyorum, keşke kalbim dursaydı da...

Ah Gençlik!..

Kapı, hızla çarpıldı. İçeriden ağlama sesleri geliyordu.

- Ahh!.. Yavrum, kuzum, Cemil'im, gitme!..

Ağlayan kadın, kırmızı kınalı saçları, beyaz namaz örtüsü ve yıllardır çektiği acıyı simgeleyen yüzüyle Hacer Hanım'dı. Zavallı, Fakirin biri. Onun için fakirlik dert değil, oğlu Cemil derti. Gerçi çamaşır yıkamaktan aldığı para da yetmiyordu ama Cemil, fakirliği de aratıyordu. Cemil'i severdi. Ne de olsa biricik oğlu. Ondan başka kimsesi yoktu. Ah bir de annesinin sözünü dinlese, onu üzmeseydi, gece yaruları arkadaş denen o serserilerle dışarıda dolaşmasa ne iyi çocuk olacaktı.

Kapıyı çarpıp çıkan ise yine Cemil'di. Arkadaşlarıyla gezecek, bakalım neler yapacaktı? Arkadaşlarını çok severdi. Annesini ise hiç. Çünkü kendisini anlamıyordu. O da gençti. Gençliğini yaşamak istiyordu. Kendisine para lazım olur, annesinden ister, annesi de boş yere para harcıyor-sun diye vermeyince kadının üstüne giderdi. Daha neler neler... Onun aklına bakılırsa gençlik böyle yaşanır. Fakat esas gençlik yaşamının farkında değildi.

Cemil, uzun boylu, yakışıklı, siyah saçlı, yeşil gözlü, esmer bir çocuktur. Gerçi ona göre gençti, fakat annesinin gözünde hâlâ çocuk.

saçları, rüzgardan dalgalanıyor, iki eli cebinde o küçük sokaklardan geçiyordu. Taşlı yolla-

ra her basışında gecenin sessizliğini bozan sesler çıkarıyordu. Sonunda geleceği yere geldi. Fakat ne tuhaf, kimseler yoktu. Arkadaşları neredeydi? "Belki daha gelmemişlerdir" diye düşünerek beklemeye başladı.

Uzaklardan sesler geliyordu. Herhalde arkadaşlarıydı. Sesler gittikçe yaklaştı. İkin konuşma sesleri, ayak seslerini yanla bırakmıştı. Acaba niçin? Cemil, sokak lambasının ışığında birşeyler farkettiler. Bu bir köpekti. Demek arkadaşları daha gelmemişti. Birden arkadaş sandığı insanların alçaklığını anladı. Bir saatten fazla rüzgarın altında durdu. Ne gelen vardı, ne de giden. Sokakta kendisinden başka kimse yoktu. Demek canından çok sevdiği arkadaşları bugün de gelmeyecekti. Dün de en az bu kadar beklemişti. İşte, iki gündür gelmemişlerdi. Dün, işleri çıktı diyelim. Peki ya bugün? Bugün de mi işleri vardı? Üstelik hepsinin. Arkadaşlarını tanırdı. Ne iş olursa olsun bırakıp eğlenmeye giderlerdi. Demek onları yanlış tanımıştı. Hayatında ilk defa çok sinirlendi. Artık dünyada yalnız kalmıştı. Zavallı babası da öleli yıllar olmuştu. Onun yüzünü bile hatırlamıyordu.

Geldiği yollardan geri gitmeye başladı. "Şuna bak, bu yollardan ne umutla gelmişim, sıkıntıları giderecektim. Şimdi ise nasıl gidiyorum? Olacak iş miydi bu?" diyerek düşünüyordu. O kadar dalmıştı ki, hızla geçen arabayı bile görmemişti. Ancak dibine gelince gördü. Fakat, iş işten

geçmişti. Büyük bir çığlıktan sonra kendini hastanede buldu. Gözünü açtığı anda hemşireler odada bir oraya bir buraya gidip geliyorlardı. Her tarafta bir ses...

- Doktor Bey! Hastanız uyandı.

- Geliyorum.

Bu sesler doktorun ve hemşirenin sesiydi. Peki ya bu ses?

- Cemil'im, oğlum bir tarafın ağrıyor mu?

Cemil, yavaşça:

- "Zavallı annem" dedi ve birden durakladı. İçinde ilk defa annesine karşı bir acıma ve sevgi hissi uyanmıştı. Neden acaba? Nedeni var mıydı? Artık annesini herşeyden çok seviyordu. "Peki ya bu duygu nereden geldi böyle?" diye kendi kendine sordu. O, bunu bilmiyordu. Fakat ufak bir düşünceden sonra kendi sorduğu soruya kendisi cevap verdi. Ne tuhaftı. Yılların sevdiremediği annesini, bir iki olayla sevmişti. Eee, artık kendi açtığı yarayı kendi tamir etme zamanı da gelmişti. Cemil'de böyle düşünüyordu. İçinden, "Bundan sonra da kendi gençliğimi değil, annemin gençliğini yaşamalıyım" diye geçirirken, o buz gibi yanağına birden sıcak bir dudak değdi. Yıllardır gerçeği göremeyen gözüne de sanki artık gerçeği görsün diye bir damla göz yaşı aktı. Birden kalbinde garip bir his uyandı. Evet, bunlar da annesine aitti.

2000'li yılların
gerektirdiği insan
modelinin nitelikleri
belirlenmiştir.

Çocukları 2000'li Yıllara Nasıl Hazırlamalıyız?

GİRİŞ

2000'li yıllara beş yıl gibi çok küçük bir zaman diliminin sonunda ulaşılabileceği, bizleri hem heyecanlandırıp hem de telaşlandırmaktadır. Bu heyecan ve telaşı körükleyen en önemli etkenlerden biri hedeflerini ve iktidar olmayı sürdürme umutlarını 2000'li yıllara başlayan yöneticilerin tutumlarıdır. Aslında dünyada hemen her ülkede 2000'li yıllar insanları heyecanlandırırken, bizimki gibi gelişmekte olan ülkeler açısından geç kalınmışlığı telafi edebilme gibi önemli bir umuda kaynaklık ettiği için çok daha büyük bir önem taşımaktadır. Gelişmiş ülkelerle aramızdaki mesafeyi daraltmanın yolları keşfedilip, hemen uygulamaya geçilmezse 2000'li yıllara yalnızca zaman olarak ulaşmış ama bu yıllarda kastedilen gelişmişliği yakalayamamış; yeni bir insan modeli yaratamamış oluruz.

2000'Lİ YILLARIN İNSAN MODELİ

2000'li yıllara hazırlayacağımız insan modeli aslında çağdaş insan; eğitimde çağdaşlık, modern eğitim gibi geleneksel eğitimin karşısı olan olgularla yıllardır gündeme gelmiş, üzerinde tartışılmış bir model olup genel olarak şu nitelikleri içermektedir/içermelidir.

- *Olabildiğince çok ve hızlı okumak,*
- *Araştırmacı, eleştirci ve sorgulayıcı olmak,*
- *Yeniliklere hemen uyum sağlayabilmek,*
- *Kuramları; düşünceleri kısa sürede uygulamaya dönüştürmek,*
- *Problem yakalamak ve bu problemleri en kısa sürede çözebilmek,*
- *Önyarguları; subjektif değerlendirmeleri bırakıp objektifliği ilke edinmek,*
- *Yaratıcı düşünmek ve eylemek,*
- *Hoşgörülü, insan haklarına saygılı; insansever bireyler olmak,*
- *Sanatsever ve çevre dostu olmak,*
- *Küresel bir bakış kazanmak.*

Bu niteliklere sahip bireyler kazanılması hedefleniyorsa herşeyden önce çocukları oluşmamış; yetersiz varlıklar olarak görme eğiliminden vazgeçmek gereklidir. Onları geleceğin teminatı; gelişme halindeki değerli bireyler olarak kabul etmek yani özellikle eğitimsel konularda çocuk merkezli kuram ve uygulamalara öncelikli olarak yer vermek gerekmektedir. Çocuğun üretkenliğine ve tasarımlarına saygı göstermek bizim kültürümüzde yeni oluşmaya başlayan ve destek gö-

ren bir tutum haline gelmiştir. Çünkü, yıllardır ancak yetişkinlerin çocuklara öğretebilecekleri düşüncesi benimsenmiştir. Oysa artık çocuklardan da yetişkinlerin öğrenecekleri şeyler olduğu düşünülmesi ve çocuklara çeşitli konularda daha çok danışılmalıdır. Yetişkinler çocukta olumlu kişilik özellikleri oluşturacak bu tutumları, çocuğun okul öncesi eğitiminden başlayarak yükseköğretim tamamlanana kadar benimseyip desteklemelidir.

İnsan yaşamının en duyarlı dönemi olan okulöncesinde edinilen bilgi ve beceriler, yaşamın daha sonraki dönemlerini fazlasıyla etkilediğinden bu dönemde eğitime gereken önem verilmelidir. Çocuklara rehberlik yapacak eğitimciler, onların karşılaştıkları problemlerden hareket etmeli, keşfetmeleri vurgulama yapmaları için onlara fırsatlarla dolu bir çevre sağlayarak problemleri çözmeleri için teşvik etmelidirler.

İlkokulların her eğitim sistemindeki hedefleri okuma-yazmayı öğretmek, fen, sosyal bilgiler ile güzel sanatlar becerisi kazandırmak, ruh sağlığını korumak ve geliştirmektir. Ancak fütüristlerin (gelecekçilerin) gelecekteki insan için gerekli gördükleri bilgi ve beceriler şunlardır;

- *Düşünme ve sorun çözme yeteneklerini artırmak,*
- *Değerleri açıklığa kavuşturup,*

Küresel bakış, dünyada olup bitenlere ulusal harita sınırlarının dışına çıkarak bakmak, kendi kültüründen farklı kültürleri algılamak ve onlara da söz hakkı vermektedir.

*inanç ve umutları sözel kalıplara
dökmek,*

- Sözcükler, renkler, ses ve hareketler aracılığıyla 'estetik' duygusu kazanmak,
- Yaratıcı olmak,
- Kendi beni'ne ilişkin bilgi ve yeterlikler kazanmak.

Bu yeteneklere ek olarak uzmanlar 120 adet yeterlikten oluşan bir liste yaparak bunların çağdaş okulların programlarında yer alması gerektiğini savunmuşlardır.

2000'li yıllarda yaratıcı öğrencileri olan düşünen sınıflar oluşturmak için öğrencilere kazandırmamız gereken en temel yetenekleri genelleştirerek şöyle belirleyebiliriz; yaratıcı düşünme, problem çözme, objektif karar verme, öğrenmeyi öğrenme, bilimsel araştırma ve etkili iletişim kurma.

ÖĞRENMEYİ ÖĞRENMEK

Milyarlarca sinir hücresine (yalnızca üst tabakada 16 milyar sinir hücresi bulunuyor) ve çok gelişmiş bir iletişim ağına sahip olan beynimizin sonsuz özellikleri ve çalışma ilkeleri vardır. Oysa omuzlarımızın üzerinde taşıdığımız bu mükemmel bilgisayarı en iyi, en doğru kullanmanın yolla-

rını; en etkili öğrenmenin nasıl olacağını bilmemektedir.

İşte kalıcı, yeterince hazmedilmiş bilgilere sahip olabilmenin yolu nasıl öğrenilmesi gerektiğini bilmekten yani öğrenmeyi öğrenmekten geçmektedir. Öğrenme sözü geçen tüm yetenekleri edinme süreci olarak tanımlanırsa, bu süreci tam olarak algılayıp, okul dışında günlük hayatta da bu süreci işletebilme yani yaşam-boyu canlı kılma becerisini edinebilmek, öğrenmeyi öğrenmektir.

Eğitim sistemimizin en temel basamaklarından itibaren öğrenme sürecinin gerektirdiği düşünsel faaliyetler ve tutumlar öğrencilere yeterli ve verimli bir şekilde kazandırılmadığı için üniversitede okuyan gençler bile söz gelimi tek kitaba bağlı kalınarak ders anlatılmasını, çok değişik kaynaklardan araştırma yaptırılmamasını, kendilerine çok fazla soru sorulmamasını istiyorlar. Gençler, üst üste biriken bilgileri arasında ilişki kuramıyorlar; zıtlıkları, benzerlikleri, problemleri yakalayamıyorlar, hem not tutup hem düşünemiyorlar, hatta Türkçeyi doğru konuşup yazamıyorlar, kısaca nasıl düşüneceklerini, nasıl öğreneceklerini bilmiyorlar.

KÜRESEL BAKIŞ AÇISI

Dünyada olup bitenlere, ulusal harita sınırlarının dışına çıkarak bakmak, kendi kültüründen farklı olan kültürleri algılamak ve onlara da söz hakkı vermektir küresel bakış. İşte 21. yüzyıla adım atarken, sorunları görüp, bunlara çözümler üretebilen ve her şeyden önce de fazla bilgiyi ve katılımı gerektiren bu bakışı kazandırmak, eğitim programlarının en temel öğretim hedefle-

rinden biri olmalıdır.

1990 yılında Amerika'da yılın eğitimci seçilen Prof. Ernest L. Boyer'a göre modern yaşamın karmaşası içinde eğer yarının eğitimcileri öğrencilere kendilerinin ötesini görmelerini ve dünyanın bağımsız yapısını anlamalarını sağlayamazlarsa, her yeni kuşağın sorumluluklarını yerine getirecek yaşama yeteneği azalacaktır. Yarının öğrencileri, yaratıcı, önlerine her sunulanı kabul etmeyen, bilginin sınırlarını sorgulayan, düşünceyi eyleme bağlayan ve öğrenmek için mücadele etmekten çok işbirliği yapmayı seçen bireyler olmalıydılar.

SONUÇ

Yeni nesli 2000'li yıllara hazırlamanın ön koşulu düşünen sınıfların ve yaratıcı öğrencilerin sayısını arttırmak ve bunu sağlamak için de çocuklara okul öncesinden başlayarak bilgiye ulaşma yolları; nasıl düşünüleceği? Nasıl tartışılacağı? Nasıl öğrenileceği? Dünyayı kendi zekaları ve duygularıyla nasıl keşfedecekleri öğretilmelidir. Kitap okuma ve araştırma yapma sevgisi tattırılmalı, küresel bakış kazandırılmalı ve her şeyden önce de modern iletişim araçlarının okuma, yazma, çizme, yaratım alışkanlıklarını (araştırmayı ve sanatsal etkinlikleri) zayıflatması önlenmelidir.

Kaynaklar :

1. Nuray Sungur, "Yarının Öğrencisini/İnsanını Nasıl Yetiştirmeli?" Cumhuriyet Bilim ve Tek. Dergisi S.418.1995
2. Ernest L. Boyer, "Eğitimin Yaşamsal Önemi", Cumhuriyet Gaz. 21.10.1994.
3. Dinçer Çağlayan - Sibel Güneysu, "Okul Öncesi Dönemde Problem Çözme", Yaşadıkça Eğitim Dergisi, s.41, 1995
4. 1990'ların Çocuk Politikası Ulusal Kongresi Raporu, 26-27 Mayıs 1989. Unicef Yay.

Şiirsiz bir hayat düşünülemez

Şiir

, bu kelime tek başına insanı cezbetmeye yetiyor. Ben bir şiir hayranıyım. Sigara insana zamanla nasıl bir bağımlılık yapıyorsa, bende de şiir sigaranın işlevini görüyor. Şiire aşırı bir bağımlılığım var. Ondan asla vazgeçemem.

Şiir yazmayı tam olarak beceremesem de, bir çok şiirim var. fakat bol sol şiir okurum. Her gün en az bir şiir okurum. Şiirsiz bir günüm geçmez.

Şiirin her türünü severim. Halk şiiri, divan şiiri hepsi çok hoş. Fakat divan şiirinden daha çok hoşlanıyorum. O tatlı ifadeler, insanı mesteden beyitler gerçekten harika. Divan edebiyatında en çok sevdiğim isimler; Fuzûlî ve Bâkî'dir. Yani Divan edebiyatının zirve isimleri Fuzuli "ilimsiz şiir temelsiz duvar gibidir" sözüyle şiir için sadece hayal gücünün ve duyguların yetmeyeceği, ilimden ve bilgiden yoksul bir şiirin, şiir olamayacağını belirtir. Fakat buna rağmen;

"Aşk imiş her ne varsa alemde İlim bir kıyl ü kal imiş ancak" sözüyle aşkı yüksek bir duygu olarak kabul ettiğini, asıl şiirin aşkı tüm yönleriyle yansıtmaya gerektiğini belirtir.

Şiiri bir tarife sığdırmamız mümkün değildir. Şiir kendi kendini tanımlayan bir sanattır. Fakat şimdiye kadar bir çok şair, şiiri kendilerine göre tarif etmişlerdir.

Tanzimat dönemi şairlerinden Ahmet Haşim "şiir nesir gibi anlaşılmak için değil, duyulmak

üzere vücut bulmuş, musikiye yakın bir lisandır" demiştir.

Türk şiirinin ünlü isimlerinden Cahit Sıtkı ise "Şiir kelimelerle güzel şekiller kurmak sanattır, başka bir şey değildir." diyerek şiirin güzellikler inşa etmek olduğunu söyler.

Şiirimizin ustalarından, şiirlerinde aşırı titiz davranan Yahya Kemal "Şiir dil mükemmeliyetiyle, musikiye dayanır" demiştir.

Bunun gibi daha sayamadığımız bir çok şair şiiri kendilerine göre yorumlamışlardır.

Ta başlangıçtan beri şiir, bir çok konuyu ele almıştır. Gerçi dönemler arasında konular, bazı farklılıklar göstermişlerse de, tek değişmeyen konu "aşk" olmuştur. Bu aşk bazen beşeri, bazen de ilâhi aşktır. Aşk insanı her zaman olgunlaştırmıştır. Aşk şiirini en güzel anlatan, Divan edebiyatında gazel, Halk edebiyatında ise koşmadır.

Bir de "tasavvufi düşünce" var. İslamiyeti kabulümüzden sonra gerek Divan şiirinde, gerekse Halk şiirlerinde bu konu ağırlıklı olarak ele alınmıştır. Mesela Ahmet Yesevi, Yunus Emre, Mevlâna, Fuzûlî, Kaygusuz Abdal vb. gibi sanatçılar tasavvufi konuları işlemiştir. "Kâmil insan olmak" ve yaradana ulaşmak için bu dünyada sıkıntı çekmenin önemi belirtilir. Bu şiirlerde de gerçekten çok hoş ifadeler yer almaktadır. Mesela Yunus Emre'nin, "Yaradılanı hoş gör Yaradandan ötürü"

sözü ile insanı katı hükümlere karşı çıkmaya, gönlü akla tercih

etmeye teşvik eder.

Ele almak istediğim bir başka konu ise musikili bir anlatım. Aruz vezninin kullanılmaya başlanmasıyla, müzikalite Türk şiirine hakim olmuştur. Bu hakimiyet Orhan Veli'nin çıkışıyla sarsılır. Garip adlı şiir kitabında "Bu kitap sizi alışılmış şeylerden, şüpheye götürecektir" demiştir. Gerçekten o güne kadar şiirle ilgili bilinen bütün kuralları alt üst etmiştir. Şiirde ölçü, kafiye, söz sanatlarını reddeder. Orhan Veli şiirlerinde Divan edebiyatının aksine sıradan insanları, onların gündelik yaşayışlarını anlatır. Ona göre anlam şiirin temelidir. Orhan Veli serbest veznin öncülerindedir. Ondaki son ve günümüzde bu tarz bir çok kişiye cazip gelmiş ve bir çok kişi onun yolundan gitmiştir.

Geçmişten günümüze süren gelen her şiir, konusu, türü, şekli, dönemi, vezni ne olursa olsun hepsi ayrı birer güzelliştir. Cenab Şahabettin'in dediği gibi;

"Şiiri sevmem!" diyen, şiirden anlamadığını itiraf eder."

Çünkü şiiri anlayan bir kimse ondan anlamadığını ve onu sevmeyemediğini söyleyemez.

Neticede bana göre şiir, kişinin hayatta tatabileceği en güzel tatlıdır. Kişi o tatlının içindeki değişik tatları yakaladıkça, o tatlıdan daha büyük bir lezzet alır. Yeter ki o lezzeti alabilmeyi bilsin. Hepinize bol şiirli günler.

Erciyes'in Tarihçesi

Jeologlar, Erciyes'in tarihini 20 milyon yıl öncesine kadar götürürler. Yapılan araştırmalara göre, bugünkü dağ ve çevresi 20 milyon yıl önce, denizle kaplıydı. Zamanla yer kabuğundaki çatlamlar sonucu, deniz çevresindeki kara parçaları oluştu ve çevre göl halini aldı. Bu iş için milyonlarca yıl geçti. Nihayet 15 milyon kadar önce, bu gölde bazı volkanik patlamalar oldu. "Neojen dönemi" adı verilen bu devrede meydana gelen bu patlamalar, gölün ortasındaki yerde Erciyes'ten 400 metre daha yüksek, koni şeklinde bir dağın oluşmasına sebep oldu. Tepede bulunan krateri iki parça baca beslediği için, buradan fişkıran lavların iri parçaları göl içerisinde tortulaşarak yeni bir tabaka; ince toz parçaları ise dağın 100 km ötesine kadar savrulurak, buralarda kül yığınları meydana getirdi.

Bu durum, bugünkü Kayseri'nin çevresinde bulunan taş ocaklarının oluşmasına ve Göreme çevresindeki Peri Bacalarının oluşmasına ve özellikle de "bimis" dediğimiz krater küllerinin çevrede büyük küteller halinde bulunmasına sebep oldu. Tomarza, Develi bölgelerindeki bimis yatakları,

Cırgalan, Güzelyurt, Gesi çevresindeki taş ocakları, Ürgüp ve Göreme'deki rüzgarın aşındırarak oluşturduğu Peri Bacaları, Erciyes'in bu dönemde püskürttüğü lav ve küllerin sonucu meydana gelmiştir.

Erciyes Dağı, bu ilk oluşumundan sonra, uzun bir sessizlik dönemine girdi. Bu dönemde, çevresindeki gölün suları çekildi. Kara parçası oluşarak, bunda da kırılma ve kaymalar meydana geldi. Tekir Yaylası, Koç dağı, Sultan Sazlığı oluştu. Dağ daha sonra tekrar faaliyete geçti. Bunun tarihi de yaklaşık olarak, 2-2.5 milyon yıl önceye rastlar. Bu yeni volkanik hareketler, Ali Dağı, Yılanlı Dağı, Beş Parmak Dağı ve Kara Sivri Dağı'nı meydana getirdi. Bu dönemdeki patlamalarda küçük taş parçaları dağın etrafındaki volkanik tepelerin oluşmasını sağladı. Artık çevre, tamamen kara parçasıdır. Sular çekilerek oluşan arazinin tek bekçisi ise Erciyes'tir.

Erciyes Dağı, bu ikinci hareketinden sonra, derin bir sessizliğe büründü. Bundan sonra 1 milyon yıl önceye rastlayan bu dönem, buzul çağıdır. Erciyes'i de kalın bir buzul tabakası kaplar. Bu buzullaşma dönemi 4. zamanın başlangıcı

dır. İnsanoğlu da bu dönemde ortaya çıkar. Erciyes kendisini; insanoğluna, buzullarla kaplanmış bir şekilde taktim eder ki bugün o dönemden kalma buz parçalarının yükseklerdeki iki bozat yatağında bulunduğu ifade edilir.

Yer kabuğunun oluşumu üzerinde araştırma yapan uzmanlar, Erciyes Dağı'nın meydana gelişini böylece anlatırken, onun üçüncü defa ateş püskürttüğünü ve bunun da oldukça yeni olduğunu söylerler. Bu konuda en önemli kaynak da, Miladi Takvimin başlangıç dönemine rastlayan yıllarda Kayseri'ye gelen "Strabon" adında bir coğrafyacı, Erciyes Dağı'nda kızgın ateş bacalarının bulunduğunu, buradan geceleri lavların çevreye yağdığını söyler. Araştırmacılar, bu söylenenlerin doğru olduğunu, Erciyes'in volkanik yapısının bunu gösterdiğini ifade ederler. Bu dönemdeki püskürtmeler sonucu, büyük ve küçük Kızıltepe'ler ile Kefe ve Kırmızı dağlar meydana gelir.

Artık "sönmüş bir volkan" ya da "ihtiyar bir yanardağ" olarak adlandırılan Erciyes, ilk harekete geçtiği dönemin izlerini tamamen kaybetmiştir. İlk bacalar, şimdiki iki büyük zir-

venin bulunduğu yerde kaybolmuş ve Dağ, bugünkü şeklini 3. ve son faaliyet döneminde almıştır. Dağın, ilk oluşumundaki yüksekliğinden de anlaşıldığı üzere 400 metre kaybettiği sanılmaktadır. Bu durumun, dağın tek bir volkan yerine, çeşitli volkanlardan meydana gelen bir "volkan topluluğu" oluşundan kaynaklandığında ayrıca işaret edilmektedir.

Günümüzde, heybetine rağmen cazip görünüşü, büyülersesine Kayseri'yi kucaklayan ihtişamı, onu tabiatın çok, Kayseri'nin vazgeçilmez tek sembolü haline getirmektedir. Üzerine yazılan sayısız şiir ve sözler bunun en güzel göstergesidir.

Uzmanlar, son yıllarda dünyanın çeşitli bölgelerinde yanardağlarda görülen volkan püskürtmelerinden hareket ederek, Erciyes Dağı için de böyle bir durumun söz konusu olup olamayacağı sözüne "çok uzak, hatta çok zayıf bir ihtimal" diye cevap veriyorlar. Uzmanlar, bir yanardağın hareket geçmeden önce belirtilerinin görüleceğini ifade ederek, "sismografik araştırmalar, ediyorlar. Çünkü çevrede ne yer sarsıntısı oluyor, ne de dağda buhar ya da duman izleri görülüyor. Bir dağın yeniden faaliyete geçmesi için bunların olması gerekir." diyor ve ilave ediyorlar. "Jeolojik araştırmalar, Erciyes'in tamamen sönmüş bir dağ olduğu gerçeğini ortaya koymaktadır."

Öğretmenlerimizden Beklediklerimiz

Öğrencilere iyi muâmele etmek; öğrenciler arasında âdil davranmak; güzel konuşmak; öğrencilerin meseleleri ve müşküleriyle ilgilenmek; iyi kalpli, doğru ve güzel ahlâklı olmak; öğrencilerin bütün suallerini cevaplandırmak; bazı faaliyetlerinde beceriksiz veya öğrenmede yavaş olan öğrencileri arkadaşlarının yanında, küçük düşürücü söz ve hareketlerden kaçınmak; olgun bir şahsiyet sahibi, şakacı ve samimi olmak; mesleğini sevmek; öğretmenlikle ve branşıyla ilgili gelişme ve yenilikleri takip etmek; anlatıklarının öğrencilere faydalı olup, olmadığını tespit etmek için öğrencilerin hiç çekinmeden ifade edebilecekleri şekilde, görüşlerini almak; öğrencilerin şahsî tutumları ve geçmişteki durumlarına bakmadan dersteki başarılarını objektif olarak değerlendirmek; ders araç ve gereçlerinden azami derecede faydalanmak; zamanlı söylenti dedikodu ve münâkaşalardan uzak durmak; bayağı ve müstehcen lisan kullanmaktan sakınmak; kendine güvenmek; gayretli ve neşeli olmak; her türlü güçlüklerde mücadele etmek; hadiselerin en nâzik ânında dahi taraf tutmadan konuşup, anlayarak karar vermek; davranışlarında nazık olmak; temiz ve sade giyinmek; derslere zamanında girip çıkmak; verimli bir eğitim ve öğretim için okul idâresi, öğretmenler ve öğrenci velileriyle işbirliği kurmak gibi hususlardır.

İyi bir öğretmenin başarısı, öğrencilerle olan geniş çaptaki münasebetlerine bağlıdır.

Ülviye Akkuş 4/B 267

Bir Başkaydı

*Dersime girmeden önce
Düşüncelere dolarım biraz
Honu matematik olunca
Sorular yoğunlaşınca
Heyecan sarar herkesi
Sonuç bulma gayreti
Hırslandırır birilerini
Eller kalkar havaya
Sınıfta olur kargaşa
Kalkar biri yerinden
Arzı endam edereden
Cesarete diyecek yolu
Kendine güveni çok
Eller titrek gözler canlı
Heyecanlımı heyecanlı
Biraz düşünerekten
Gözlerimin içi güler
Doğrusu sevinmeye değer
Otururken yerine
Mutlu olmuştur yine
Bu sınıf bir başka sınıf
İçki küçük sevgisi büyük
Güzel sözler hoş sürprizler
Şarkılarla bütünleşir
Sevgiyle çarpır kalpler*

Bir Dost

Bir dost arıyorsanız
Dersime davettisiniz
Gececek bir saatiniz
Ama kaybetmeyeceksiniz.

İlk konumuz sağılar
Yaşamın bir parçası
Çıkmaz belleğimizden
Dört işlemin sefası

Sağılar eksik kalırsa eğer
Problemi çözmeğe
Gidelim hep birlikte
Yamuklu bilmeceye

Problem düşünürken derinden
Doğru çözümdür istenen
Yanlışlara yer yoktur.
İşte matematik budur

Sevgiyle yaklaşılırsanız eğer
Neler bulursunuz neler
Çözümlenmiş problemler
Sizi merakla bekler.

Teoremler, hipotezler
Bilimlere kanat gerer
Bir çözüm, bir çözüm daha derken
Vaktiniz nasılda geçer

Doğrular noktalardan
Düzlemler doğrulardan oluşur.
Üçgenler çiçek olup
gönümüzde buluşur.

Horkunun matematikte
Yeri olmasa gerek
sevgi denizinden
Toplanarak geçeriz hep

Düşünerek hep birlikte
Sorunları çözeriz
Üretken beşinlerdir
Sizlerden beklediğimiz

Haydi dost olalım
Bu dersle birlikte
Gönüllere çizilsin
Sevgi çemberleri de

Sessiz Çığlık

Sensizliği yaşadığım
bu gecede
Haykırmak istiyorum
Alabildiğine, özgürce...
Ruhumun derinliklerinden kopan
Bir fırtına gibi
Sana ulaşmak, seni yaşamak
Bir imkansız başarmak gibi

M.G

Bitmeyecek Hasret

Dün yine seni düşümdе gördüm hüznlendim.
Yine gözlerim doldu istemeden
Kayarken iki damla gözyaşı yanaklarımdan,
Kalbim, en derin yerinden yandı.

Bildiğim halde gelemeyeceğini
Sebebsiz yere aradı gözlerim seni.
Meltem rüzgârları getirirken kokunu,
İnsafsız karayel uzaklaştırdı onu.

Avunurken pembe hayallerle gecelerde
Veya görünce karşımda o tatlı tebessümü!
Sen gelirsin de aklıma yine
Yarım kalır tüm sevinçler gönlümdе.

Bulmak isterken seni en küçük mutluluklarda
Hep hüznlerde görürüm seni.
Kaçırırken günler seni benden acımadan
Tutamadım da ellerinden ona yanarım.

Yok olmak isterim bazen sen yoksun diye,
Veya varetmek isterim seni yanımda.
Ama varolmaz bu yitik hayaller hiç bir zaman
Ayrılık dediğin o yaman şey var ya...

Sensiz geçen o kahrolası zamanlar var ya:
Hiç bir zaman yaşanmaya değmez.
Ama düşünürm de bazen,
Seni bana getiren bu kahrolası zamanlar
olmayacak mı?

Sen gelirsin karşıma sensiz günlerimde,
Sarılinca boynuna kaybolursun kollarımda.
Lânetler yağdırırım o âna
Seni benden çalan zamana.

Hiç düşündün mü seni niçin özlediğimi?
Sensiz geçen günleri sevemediğimi,
Söylenecek sadece bir kaç kelime,
Hiç düşündün mü seni niçin sevdiğimi?

Ülkü Karakoç Y.DİL-2-B

Öğretmenim

**Saygı sana öğretmenim
Sevgi sana öğretmenim
Her çiçekten her buketten
Demet sana öğretmenim**

**Gözlerinden okunur sevgiler
Dudağından dökülür bilgiler
Çiçekler içinde açan güller
Hepsi sana öğretmenim**

**Tüm sevgisini bize veren
Emeğini hiç esirgemeyen
Sınıfa girerken gülen
Selam sana öğretmenim**

**Sevgi odağının tüm çocukların
Ufuklarda parlayan bir güneş gibi
Bulunmaz emsalin yoktur bir eşin
Uzat ellerini öpeyim öğretmenim**

Selma Çeliktaş

6/A mezunu

Seveceksin

Çınlasa beyninde yüzlerce çığlık
içinde boğulsa çıkmasa sesin
Çile dolu olsan, bir kaç asırlık
Hayatı yine de hep seveceksin

Dertlere büyüse bütün çiçekler,
Ölümü taşısa tüm kelebekler
istersen sevgini bir kalpsize ver
Hayatı yinede hep seveceksin

Yalnızlık içinde burulup kalsa
Kalbinde sevinçler vurulup kalsa
Gözlerin yollarda yorulup kalsa
Hayatı yinede hep seveceksin

DİLEK BÜYÜK YABANCI DİL-C 216

Gözyaşları

Akşemsettin

Gözyaşları içteki his tufânının dışa yansımasıdır. Kalp öyle hislerle ve duygularla dolmuştur ki artık taşmak ister ve gözlerden bu hisleri ve duyguları damla damla döker. Gözyaşları üzüntünün son noktası, sevincin son noktası, his buhranlarının son noktası ve gözyaşları insanın bütün bu iç silsilelere karşı elinden gelmeksizin yaptığı bir boşalma noktası. Sıkışmanın en son noktası ve rahatlamanın başlangıç noktası.

Gözyaşları anlatılamaz, hissedilir: Tıpkı kendisine neden olan duyguların anlatılmayıp hissedildiği gibi. Gözyaşlarıyla yeşerir ağaçlar, sulanır içinden rengarenk güllerin atacağı topraklar ve gözyaşlarıyla aydınlanır içleri, insanların. Ağlamayan insan paslanmış demir gibidir. Gözyaşlarıyla pasını söküp, tertemiz yapamaz kalbini. Kimbilir, belki de kalbindeki bu kir ve pas engellemektedir gözyaşlarını. Böyle bir insan bütün bir insan değildir, bence. Çünkü insan maddi ve manevi yönü olan bir varlıktır. Ağlamayan insan, maneviyat tarafını kaybetmiş, sadece bir yönle hayatını sürdürmeye çalışan kem talihlilerden biridir. Bu yüzden "erkekler ağlamaz" sözü, onlara karşı yapılmış en büyük hakarettir sanırım. Ama kem talihliler için gözyaşı kapısı açıktır ve onlar ölene kadar da açık olacaktır. Tıpkı ümit kapısının açık olduğu gibi. Gözyaşları önemsiz olsaydı, bazen bir damlası bile cehennem ateşlerini söndürebilir miydi hiç? İşte bunun içindir ki gözyaşları bana hep rahmet denizinin damlaları gibi gelmiştir. Bir damlası cehennem alevlerini söndürebilecek güçteki rahmet damlaları.

Artık, duyarsız bir millet -alışmak değil- olduğumuzu söylüyoruz. Neden? Çünkü ağlamıyoruz ve belki de bazen üzülmiyoruz bile. Artık ölümler, savaş, açlık... vb. olaylar normal gelmeye başlıyor. Aman Allah'ım! Bu ne hissizlik! "Biz eskiden böyle mi idik?!" sorusunu insan kendine sormadan edemiyor. Daha doğrusu "Biz bu hissizlik ve duyarsızlıkla nereye gidiyoruz?" sorusunu.

✓ Ünlü Türk Bilgini, Hekim ve Düşünürü Akşemsettin 1389 yılında Göynük (Bolu)'te doğdu. Küçük yaştan beri bilime büyük ilgi gösterdi. İlk öğrenimini Amasya'da yaptı ve oradan Halep'e gitti. Kısa bir süre Beypazarı ve İskilip'te oturduktan sonra Göynük'te dersler vermeye başladı.

AKŞEMSETTİN'İN TARİHTEKİ YERİ

● Süleyman Çelebi'yi ağır hastalığından kurtardı. Onun bu başarısı, ününün yayılmasına neden oldu.

● Fatih'in İstanbul'u kuşatması 53 gün sürmüştü. Bu çetin kuşatma sırasında Akşemsettin her an Padişahı desteklemiş "Kuşkusuz, İstanbul'u alacaksınız," diyerek cesaret vermiş, onun manevi gücünü yükseltmiş.

● Fatih Sultan Mehmed, hocası Akşemsettin için şöyle demişti : "Zamanımda bunun gibi bir kişinin bulunmasından duyduğum sevinç, İstanbul'un alınmasından duyduğum sevinçten az değildir."

● İstanbul'da Eyüb Sultan'ın kabrini bulmakla ün kazandı.

● Türk Hakanı, İstanbul'un alınmasından sonra

kente girerken yanında devlet büyükleri ve askerlerle birlikte Akşemsettin de vardı. Bu büyük olayı karşılayanlar arasında bulunan Bizanslı kızlardan biri, İstanbul'u alan kişinin Akşemsettin olduğunu zannederek elindeki çiçek demetini ona vermek istemişti. Akşemsettin Fatih'i göstererek, "Padişah ben değilim, o'dur" dedi. Durumu gören Fatih gülümsedi ve "Verin, ona verin, padişah benim ama, o benim hocamdır." diyerek Akşemsettin'i onurlandırdı.

● Çeşitli kitaplar yazarak tarihteki yerini ölümsüzleştirdi.

Not: İnsan tarihini bileerek başarının sırrını kazanır.

YASEMİN MEYDANER Y.D.1-A 144

Osman Görgüz
Kayseri Lisesi Rehber Öğr.

Her öğrencinin okuması öğrenme ile birlikte bir meslek edinmeye yöneliktir. Bu durum Liseler açısından değerlendirildiğinde yüksek öğretime hazırlık yapan bir ortaöğretim Kurum niteliğindedir. Liseye gelen genç yüksek öğretime hazırlık için gelmekte ancak yüksek öğretimi kazanamayınca, "Ben ne yapabilirim?" diye düşünmektedir.

2 yıllık yüksekokullar önce küçümsenmekte sonra bu okullara ulaşmanın zorluğu da acı acı hissedilmektedir.

Bu başlık altında yazı yazmaya kalkışmam, çoğu yüksek okul öğrencilerin bile okulunu bitirdikten sonra dahi yetkilerinin, sorumluluklarının, yükselme imkanlarının ne olduğunu bilmediklerini, yüksek okula girerken "Hele bir girelim," girdikten sonra "Hele bir bitirelim," lerle kendilerini oyaladıklarını görmemdir.

Bu yazıda amaç, her kaynaktan yetişen bilse bile kendi durumunu belli oranlarda biliyor. Biz de, "Genel durum neyse onu öğrenelim, kararımızı bilinçli olarak yapalım." Diyedir.

Meslek dallarında yetişme alanlarını şöyle sınıflamayı uygun buldum.

- A. ESNAFLIK
- B. ÇIRAKLIK EĞİTİMİ
- C. KURLARDAN YETİŞME
- D. MESLEK LİSELERİ
- E. İKİ SENELİK YÜKSEKOKULLAR (ÖN LİSAN OKULLARI) ve 4 SENELİK YÜKSEKOKULLAR (LİSANS OKULLARI)
- F. MALİYECİ, MUHASEBECİ OLACAKSINIZ...

A. ESNAFLIK

Lise mezunu bir kişi çeşitli kurumlara girip çalışabiliyor. devlet kurumları, bankalar, özel işyerleri vs. Bir de esnaf olma durumu var. Yani yiyecek, giyecek, eşya cinsinden birşeyler alıp satacaksınız. Tüccar olacaksınız.

Türkiye'de Hangi Kurumlarda Meslek Öğrenilir?

Bunun için uzun süreli kurs veya bir tahsil seviyesi istenmiyor. İlkokul mezunu olmak yeterli. Vergi dairesine kayıt, ticaret odasına kayıt kafidir. Bu işte başarı doğrudan doğruya kişinin yeteneğine ve bilgisine bağlı. Bir işin çıraklığını yani pratiğini yapmadan o işi başarmak kolay değil. Hayat tecrübesinin yanında psikoloji ve sosyoloji bilgisi, yapılan işte tecrübe, tahminlerin doğru yapılması işin devamını sağlayan asgari unsurlar durumundadır. Lisede elde edilen bilgilerin yanında iş yaptığı alanla ilgili kitapları okuyup bilgisini artırması, pratiği, yani çıraklık tarafını bir işyerinde pekiştirmesi öğrencilerimizin uygulaması gereken iki temel kuraldır.

Başarılı insanların hayatını okuyup, gözlemleyip, bunlarla konuşup başarılı olmayı, başarısızlarla konuşup kaçınılması gereken noktaları veya özellikleri öğrenebilirsiniz. Yani işe bir yerlerden başlamak zorundasınız. Hazırlanın, planlayın ve başlayın. İş bilmeyenin, yapamayının önce sermayesi azalır. Cesareti de tükenir. Hedef başarı olmalı ve hazırlanmalı...

B. ÇIRAKLIK EĞİTİMİ

Meslek öğrenmenin en kestirme yolu - Kanun no: 3308 yayım tarihi 19.6.1986

Diyeceksiniz ki, "Biz liseliyiz, çıraklık eğitimi ile ilgimiz nedir?" Cevabımız da, "Hayat devam ediyor. Sizden sonra kardeşleriniz, çocuklarınız gelecektir." Kimbilir, belki lise mezunu olarak sizler de çıraklık eğitiminin imkanlarından faydalanabilirsiniz. Bilmezseniz elbette faydalanamazsınız.

Çırak olmak isteyenlerde aranan şartlar:

- * En az ilkokul mezunu olmak.

* 13 yaşını doldurmuş, 19 yaşından gün almamış olmak.

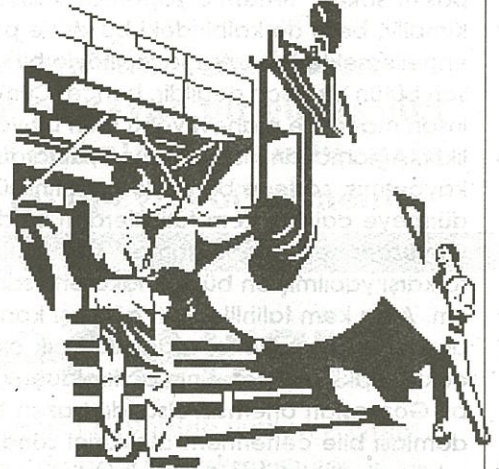
* Eğitim görmek istediği sanatta bir işyeri sahibi ile çıraklık sözleşmesi imzalamak,

ÇIRAKLIK EĞİTİMİNİN AMACI:

* Çırak yaşında olup, okul sistemi dışında bulunan gençlere temel meslek eğitimi vermek ve bunları işe yerleştirmek,

* Çıraklık sistemine girecek gençlerin uygun meslek seçimine rehberlik yapmak,

* 12-18 yaş grubunda olup gele-

ceğini bir işyerinde çalışarak kurmaya çalışan gençlere çıraklık sistemi yoluyla meslek eğitimi vermek,

* İş hayatı içinde bulunup 12-18 yaş grubunda olan gençleri eğitim süresince sosyal güvenlik şemsiyesi altına almak,

* Ülke genelinde, çeşitli mesleklerde kalfalık ve ustalık standartlarını belirlemek,

* İşyerlerinde öğrenilemeyen iş ve işlemleri ders araç ve gereçleriyle zenginleştirilmiş laboratuvar atelyelerde öğretmek,

* Kalfa ve ustaların meslek kurslarıyla, mesleklerinde gelişmelerini sağlamak,

* Ustaların, işyerlerinde çırak öğrencilere sanatlarını daha iyi öğretmelerini sağlamak amacıyla "Usta Öğreticilik" kurslarıyla gelişmelerini sağlamak,

* İş hayatında çalışma disiplini sağlamak,

* Eğitim kurumlarıyla iş hayatı arasında işbirliğini geliştirmek, iş hayatının belli bir düzene bağlanmasına katkı sağlamak,

* Yapılan işlerin teknolojisinin, kalitesinin ve veriminin yükselmesini sağlamak.

İlkokul mezunu 14 yaşından gün alınca kadar aday çırak, 14 yaşında çırak olarak haftada 1 gün 8-10 saat çıraklık okullarında eğitim görürler. Çıraklık süreleri meslek çeşidine göre 3-4 yıldır.

Çıraklık süresini başarı ile tamamlayanlar "kalfa" ünvanını kazanırlar. 3 yılda kalfalığa devam ederler. Sınavlarda başarı gösterenler "usta" olurlar. Kalfa olarak çıraklık okuluna devam etmeyenler 5 sene çalıştıktan sonra ustalık sınavına girerler.

3308 sayılı çıraklık ve Meslek Eğitimi Kanununun 31. maddesine göre: ustalık yeterliğini kazanmış olanlar Bakanlıkça açılacak iş pedagojisi kurslarını başarı ile tamamladıkları takdirde kendilerine usta öğreticilik belgesi verilir.

3308 SAYILI ÇIRAKLIK VE MESLEK EĞİTİMİ KANUNUNUN MESLEK DALLARINA VE UYGULAMA ALANLARINA

GÖRE KAYSERİ İLİNDE KAPSAMA ALINAN MESLEK

1. TORNACILIK 2. FREZECİLİK 3. VARGEL PLANYACILIK 4. TAŞLAMA VE ALET BİLEMECİLİĞİ 5. SOĞUK DEMİRCİLİK 6. SAÇ İŞLERİ 7. KAYNAK 8. MOBİLYACILIK 9. MOBİLYA DÖŞEMECİLİĞİ 10. MOTOR YENİLEŞTİRMECİLİĞİ 11. KABORTA TAMİRCİLİĞİ 12. OTO MOTOR TAMİRCİLİĞİ 13. BAKIM VE ONARIM ELEKTRİKÇİLİĞİ 14. OTO ELEKTRİKÇİLİĞİ 15. BOBİNAJÇILIK 16. RADYO TELEVİZYON TAMİRCİLİĞİ 17. OTO BOYACILIK 18. DİZEL MOTORLARI YAKIT POMPASI VE ENJEKTÖR AYARÇILIK 19. TESVİYECİLİK 20. ELEKTRİK TESİSATÇILIK 21. TAŞÇILIK 22. DOĞRAMACILIK 23. ÜSTYÜZEY İŞLEMLERİ 24. SİHHİ TESİSATÇILIK 25. DÖKÜMCÜLÜK 26. HALICILIK 27. KALORİFERÇİLİK 28. ÖN DÜZEN AYARÇILIK 29. ERKEK TERZİLİĞİ 30. MATBAACILIK 31. OTO DÖŞEMECİLİĞİ 32. BAYAN TERZİLİĞİ 33. DOKUMACILIK 34. ERKEK BERBERLİĞİ 35. BAYAN BERBERLİĞİ 36. DUVARÇILIK 37. KONFEKSİYON (İÇ GİYİM) 38. KONFEKSİYON (DIŞ GİYİM) 39. AYAKKABICILIK 40. SERVİS (GARSONLUK) 41. AŞÇILIK 42. FIRINCILIK 43. PASTACILIK, TATLILIK, ŞEKERLEMECİLİK 44. SIVACILIK 45. DÖŞEME, DUVAR KAPLAMACILIK 46. BETON VE BETONARMA KALIPÇILIK 47. BETONARMA DEMİRCİLİĞİ 48. SICAK DEMİRCİLİK 49. ELEKTRİK EV ALETLERİ BAKIM VE ONARIMI 50. FOTOĞRAFÇILIK 51. PLASTİKÇİLİK 52. ET VE ET ÜRÜNLERİ 53. DIŞ PROTEZÇİLİĞİ 54. KUYUMCULUK 55. MOTORSİKLET TAMİRCİLİĞİ 56. SAAT TAMİRCİLİĞİ

KAYSERİ İLİNDE UYGULAMA KAPSAMINA ALINMAYAN MESLEKLER:

Kalıpcılık, Zir.Mak. ve Alet Yap. ve Tam., Bakırcılık, Asansörcülük, Modelcilik, Tipo baskı, Dizgi, Serigrafi, ciltleme, seramik ve çinicilik, cam işlemeciliği, dericilik, resepsiyon (ön büro), soğutma ve havalandırma, sayacılık, foraj freze ve gazu macılık, trikotajcılık, haddecilik, çelik hane işletmeciliği, deri konfeksiyon, ağaç oymacılığı, aliminyum doğramacılığı, haberleşme cihazları bakım ve on., bilgisayar bakım ve onarımı, mermercilik ve süstaş., çantacılık ve saraciye, iş makineleri tamirciliği, ahşap karoserciliği, teneke imalatçılığı, vitrin kuyumculuğu.

LİSE VE DENGİ OKUL MEZUNLARININ ÇIRAKLIK VE MESLEK EĞİTİMİ KANUNUNUN FAYDALANMA YOLLARI:

3308 sayılı kanuna dayalı 2 Ka-

sım 1989 günlü ve 20330 sayılı Resmî Gazetede yayınlanan yönetmeliğin:

Çıraklık Eğitimi Sistemi Dışında Alınan Diğer Mesleki Eğitim Belgelerinin Değerlendirilmesi

Madde 16- Çıraklık eğitimi sistemi dışında; pratik sanat okulları, mesleki ve teknik açıköğretim okulu, halk eğitimi merkezleri, yetişkinler teknik eğitim merkezleri, kız teknik öğretim olgunlaşma enstitüleri, özel eğitim sanat orta okulları ve özürllüler iş okulları ve benzeri kurumlardan alınmış mesleki eğitim belgeleri ile hizmet belgesi veya bunun yerine geçen belgeler bu sisteme geçişte, çıraklık ve kalfalık döneminde görülen teorik ve pratik eğitime denklikleri açısından değerlendirilir.

Değerlendirmede aşağıdaki hususlar gözönünde bulundurulur:

a) Çıraklık eğitimi sisteminin çıraklık döneminde bir öğretim yılı; 256 saat teorik eğitim ile 200 iş günlük pratik eğitime denk sayılacaktır.

b) Çıraklık Eğitimi sistemi dışında görülen ve sonunda belge veren kurslardaki teorik ders saatleri, çıraklık eğitiminde teorik eğitim; uygulama ve beceriye ayrılan saatler ise pratik eğitim sayılacaktır. ayrıca hizmet belgeleri veya bunun yerine geçen belgeler de pratik eğitim karşılığı olarak değerlendirilecektir.

c) Gördükleri mesleki eğitim süresi 256 saat ile 511 arasında olanlar, çıraklık süresi 3 yıl olan meslek dallarında 4,5 yıl; çıraklık süresi 4 yıl olan meslek dallarında 6 yıl,

Gördükleri mesleki eğitim süre 512 saat ile 767 saat arasında olanlar çıraklık süresi 3 yıl olan meslek dalları için 3 yıl; çıraklık süresi 4 yıl olan meslek dalları için 4 yıl,

Gördükleri mesleki eğitim süre 768 saat ile 1023 saat arasında olanlar, çıraklık süresi 3 yıl olan meslek dalları için 2 yıl; çıraklık süresi 4 yıl olan meslek dalları için 3 yıl,

Gördükleri mesleki eğitim süresi 1024 saat ve daha fazla olanlar, çıraklık süresi 3 yıl olan meslek dalları için 1 yıl; çıraklık süresi 4 yıl olanlar için 2 yıl,

Süreyle meslekleri ile ilgili bir işyerinde çalışmış olduklarını belgelendirmeleri halinde kalfalık imtihanlarına alınrlar.

d) Bir meslekte pratik eğitim karşılığı kabul edilen başarılı hizmet süresi çıraklık eğitimi süresinin iki katı olanlar doğrudan kalfalık imtihanlarına alınırlar.

Yani diyelim ki ortaokul mezunusunuz, Lise müzunuzunuz. Günde 8 saat ders görmek üzere 40 iş günlük kursa katıldınız. $40 \times 8 = 320$ saat teorik ders görmüş oluyorsunuz. C bendine göre çıraklık süresi 3 yıl olan mesleklerde 4.5 yıl, çıraklık süresi 4 yıl olan mesleklerde 6 yıl bir işyerinde çalışmış iseniz sınava girerek kalfa olabilirsiniz.

İş ve İşçi Bulma Kurumu bile istek ve ihtiyaç üzerine 35-70 işgünlük kurslar açıyor. 1996 yılında günlük 150 bin TL. harçlık vererek, ipelik işçiliği, mobilya döşemeciliği, halı dokuyuculuğu ve kumaş dokuyuculuğu alanlarında toplam 15 kurs açtı. 369 kişi devametti. 296 kişi işe yerleşti.

Bilindiği gibi ilimizde Pratik Kız Sanat Okulu, Akşam Sanat Okulu, Hak Eğitim Merkezleri çok çeşitli alanlarda kurslar açmaktadır.

D. MESLEK LİSELERİ

Yine 3308 sayılı kanuna dayalı 20330 sayılı Resmî Gazetede yayınlanan yönetmeliğin:

Meslek Lisesi Mezunlarına Ustalık Belgesi verilmesi

Madde- 18 Meslek lisesi mezunlarına ustalık belgesi verilebilmesi için aşağıdaki hususlar dikkate alınır:

a) 1985-86 öğretim yılından sonra bir meslek lisesi mezunu olanlar, en az bir yıl meslekleri ile ilgili bir işyerinde çalışmış olduklarını belgelenmelerinde halinde, ustalık imtihanlarına girerler.

E. 2 SENELİK YÜKSEKOKULLAR (ÖN LİSANS OKULLARI) ve 4 SENELİK YÜKSEKOKULLAR (LİSANS OKULLARI)

Yine 3308 sayılı kanuna dayalı 20330 sayılı Resmî Gazetede yayınlanan yönetmeliğin:

Mesleki ve Teknik yükseköğretim kurumlarınca verilen diplomaların değerlendirilmesi:

Madde- 15 Genel liselerden birinden mezun olduktan sonra önlisans seviyesinde mesleki ve teknik öğretim görenler ile meslek lisesi mezunu olup da alanı dışındaki bir meslek dalında önlisans eğitimi görenlere,

mesleğinde en az 1 yıl çalıştıktan sonra;

Lisans seviyesinde (4 yıl) mesleki ve teknik eğitim görenler ile, meslek lisesi mezunu olup mesleği ile ilgili önlisans eğitimi yapanlara doğrudan işyeri açma belgesi verilir.

LİSE SONRASI EĞİTİM GEREKTİREN MESLEK BİLGİ ÖZETLERİ LİSTESİ

1. Anaokulu Öğretmeni, 2. Anestezi Teknikeri, 3. Animatör, 4. Arkeolog, 5. Astronom, 6. Astsubay, 7. Avukat, 8. Bilgisayar Mühendisi, 9. Bilgisayar Operatörü (Veri Hazırlama Kontrol İşletmeni), 10. Biyomedikal Cihaz Teknikeri, 11. Borsa Komisyoncusu, 12. Biyolog, 13. Çevre Mühendisi, 14. Diş Hekimi, 15. Diyetisyen (Beslenme Uzmanı), 16. Eczacı, 17. Elektrik Mühendisi, 18. Elektronik Mühendisi, 19. Endüstri Mühendisi, 20. Endüstri ürünleri Tasarımcısı, 21. Endüstriyel Elektronik Teknikeri, 22. Ev Ekonomisti, 23. Farmakolog, 24. Finans Uzmanı, 25. Fizik Mühendisi, 26. Fizyoterapist, 27. Fon Yöneticisi, 28. Fotoğrafçı, 29. Futbol Antrenörü, 30. Futbol Hakemi, 31. Gazeteci, 32. Gemi ve Deniz Yapıları Mühendisi, 33. Gemi Makineleri Mühendisi, 34. Gemi İnşaat Mühendisi, 35. Gıda Mühendisi, 36. Grafiker, 37. halkla İlişkiler Görevlisi, 38. Hakim (Yargıç), 39. Harita Mühendisi (Jeodezi ve Fotogrametri Müh.), 40. Harita Teknikeri, 41. Heykeltraş, 42. Hostes (Kabin Memuru), 43. İç Mimar, 44. İktisatçı (Ekonomist), 45. İnşaat Mühendisi, 46. İnşaat Teknikeri, 47. İstatistikçi, 48. İşletme Mühendisi, 49. İşletmeci, 50. Jeofizik Mühendisi, 51. Jeoloji Mühendisi, 52. Kameraman, 53. Kaymakam, 54. Kimya Mühendisi, 55. Kimyager, 56. Kütüphaneci, 57. Maden Mühendisi, 58. Makina Mühendisi, 59. Makine teknikeri, 60. Masör, 61. Metalürji Mühendisi, 62. Meteoroloji Mühendisi, 63. Mimar, 64. Mütercim-Tercüman (Çevirmen), 65. Muhasebeci, 66. Müftü, 67. Noter, 68. Orman Mühendisi, 69. orman Endüstri Mühendisi, 70. Otomotiv Mühendisi, 71. Pilot, 72. Petrol ve Doğalgaz Mühendisi, 73. Peyzaj Mimarı, 74. Polis, 75. Prodüktör (Program Yapımcısı), 76. Psikolog, 77. Radyo, Televizyon Muhabiri, 78. Reklamcı,

79. Restorasyon Teknikeri, 80. Savcı, 81. Sekreter, 82. Serbest muhasebeci, 83. Soğutma ve İklimlendirme Teknikeri, 84. Sosyal Çalışmacı, 85. Sosyal Antropolog, 86. Sosyolog, 87. Spiker, 88. Sobay, 89. Sinema, radyo ve TV. Yönetmeni, 90. denizcilik işletmecisi ve Yöneticisi, 91. Şehir Plancısı, 92. Tekstil Mühendisi, 93. Tarihçi, 94. Tıp Doktoru, 95. Turist Rehberi, 96. Tütün Eksperi, 97. Uçak Mühendisi (Havacılık), 98. Uzakyol Güverte Zabiti, 99. Veteriner Hekimi 100. Vergi Denetmeni.

F. MALİYECİ, MUHASEBECİ

OLACAKSINIZ...

3568 sayılı stajyerlik kanununa göre işlemleri yapılmaktadır.

Maliyeciler ve Muhasebeciler derneğinden aldığım bilgilere göre:

Ticaret Liseleri ve Maliye Meslek okulları için staj süresi 6 yıl

2 Yıllık Önlisans okulları için staj süresi 4 yıl

4 Yıllık Lisans okulları için staj süresi 2 yıldır.

Açıköğretim 2 veya 4 yıllık aynı Kanuna tabi.

Kaynak okullar: Maliye, muhasebe, işletme ve siyasal, ile hukuk fakültelerinin ilgili bölümlerinden de olsa aynı işlem uygulanıyor.

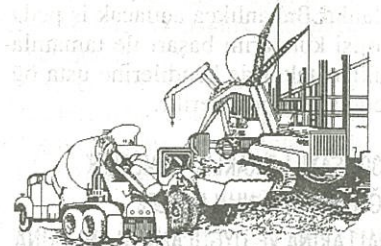
Staj yaptıkları yer şirkette imza yetkisi, mali müşavir yanında çalışmış ise muvafakatname alması gerekiyor.

Ticaret Liseliler serbest muhasebeci yanında staj yapabiliyor.

2-4 yıllık yüksekokul mezunları, mali müşavir yanında staj yapabiliyor.

Mali Müşavir: Şirketlerin sermaye artırımında mali müşavir raporu isteniyor.

Mali müşavir de serbest muhasebeci de defter tutabiliyor.

Sedat Karakoç
Kayseri Lisesi T.Dİİ Edeb. Öğr.

Çanakkale

Bundan tam 82 yıl önce "Çanakkale Geçilmez" diye haykıran ve bunu Dünyaya ispat eden kahraman Mehmetçiklerimizin yazdığı destanı her Türk ezbere bilir. Türk milletinin tarihi yüzlerce savaş ve zaferden oluşmuştur. Bu arada Çanakkale Savaşları ise bu zaferlerin en büyüklerinden, kahramanlık ve fedakârlığın sembolleştiği en anlamlılarından biridir.

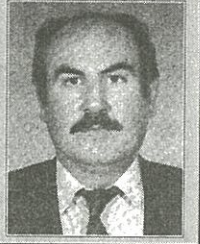
Çanakkale Savaşlarında Türk ordusunun, Avrupalı, Afrikalı, Avusturyalı ve Yeni Zellandalı kuvvetlere karşı kahramanca karşı koyması, Çanakkale Boğazını geçmek ve Türk vatanını istilâ etmek için zorlayan, sayı ve teknik yönden çok üstün olan bu rengarenk güçleri Mehmetçik, Müslüman Türk Milletine has iman kuvveti, istiklal sevgisi ile durdurmayı başarmıştır. Sekiz buçuk ay süren Çanakkale savaşlarında Seddülbahir'de, Arıburnu'nda, Kumkale'de ve Anafartlar'da ve Cankbayırında kazanmış olduğu başarı 1919'dan itibaren giriştiği mücadelede herkes için zafere olan güvenini kuvvetlendiren bir unsur olmuş, Türklüğün en değerli unsurlarının Mustafa Kemal ve onun kurduğu teşkilat etrafında toplanmasına yardım etmiştir.

Tarihin her döneminde yurdumuzu, milletimizi kanı, canı ve imanı pahasına koruyan, milletimizi ve mukaddes vatanımızı vakarla yaşatmak amacıyla ölmesini bilen, vatani uğrunda hiçbir fedakârlıktan kaçınmayan, onu aşkla, feragatla savunmada üzerine düşen görevleri yerine getiren, Türk milletinin sevgisini kalplerinde taşıyan aziz şehitlerimizin hatıralarını, bu vesile ile anar, Allah'tan onlar için rahmet dilerim.

Sevgili gençler,

Zaman zaman size bazı hatırlatmalarda bulunuyor, tutum ve davranışlarınızı tenkit ediyor olsak da, vatan sevgisi konusunda "Asım'ın nesli" ile yarışacağınıza olan güvencimiz tamdır.

Hayrettin Cengiz

Kayseri Lisesi Müd. Yrd.

Çanakkale Zaferi ve İstiklal Marşı

Tarihimizdeki kahramanlık destanlarından biri de I. Dünya Savaşında yazılan Çanakkale Destanı'dır.

Bugün, Türk ordusunun eşsiz zaferlerinden olan Çanakkale Deniz Zaferinin 79. yıldönümünü kutlamak, Çanakkale'de şehit olan askerlerimizi şan ve şerefle anmak için toplanmış bulunuyoruz.

Kendilerini "Dünyada emsali görülmemiş galibiyetlerin mümessilleri..." sananlar, vatan ve millet sevgisiyle yoğrulmuş Mehmetçiklerden Çanakkale'de öylesine bir ders aldılar ki, bu yenilginin acısını hiçbir zaman unutamayacaklardır.

I. Dünya Savaşının başlamasıyla Almanya, Osmanlı imparatorluğunu savaşa katmak için her türlü yola başvuruyordu. Bazı yöneticiler, teknik bakımdan güçlü olan Alman ordusunun savaştan galip çıkacağına inanmaktaydılar. Bu inanç Osmanlı İmparatorluğunun, Balkanlar'da kaybettiği toprakları geri almak amacıyla Almanya'nın yanında savaşa girmesine sebep olmuştur.

Çanakkale muharebelerinin I. Dünya Savaşı içinde ayrı bir özelliği ve önemi vardır. Bu savaş, tarihin kaderini değiştiren, yaşama ve hür olma hakkına şerefi ile ulaşan Türk milletinin Kahramanlık destanıdır.

Bu sırada düşmanlar yani İtilaf Devletleri (İngiltere, Fransa, İtalya, Yunanistan) İstanbul'u düşürerek milletimizi can evinden vurmak amacıyla Çanakkale önlerine geldiler.

İtilaf devletleri müttefikleri olan Rusya'ya yardım etmek, silah ve cephane sağlamak, gıda temin etmek için Çanakkale Boğazını geçerek İstanbul'u ele geçirmek istiyorlardı. Eğer Osmanlı devleti bu savaşta yenilirse, Süveyş Kanalı ve Hint Yolu üzerindeki baskısı kalkacak, Balkan devletlerinin de itilaf Devletlerinin yanında yer almaları mümkün olabilecekti.

Çok yönlü olan bu plânın uygulanması için 1915 yılında İngiliz ve Fransız donanmaları taarruza geçtiler. Düşman donanması, Nüsret Mayın gemisinin döktüğü mayınlar ve topçu ateşleriyle 18 Mart 1915 akşamı Çanakkale boğazının mavi sularına gömülmüştür.

Mustafa Kemal'in Komutasındaki Türk ordusu; vatan, millet, iman, bayrak ve bağımsızlık için, var gücüyle savaşarak "Çanakkale geçilmez." destanını yazmıştır. Çanakkale Savaşları karada da değişik cephelerde devam etmiştir. Gelibolu, Yarımadasında, Arıburnu'nda, Conkbayırında, Kireştepe'de, Anafartalar'da Türk ordusunun kazandığı zaferler, düşmanı bozguna uğratmış ve özellikle de gazi Mustafa Kemal'in üstün bir Komutan olduğunu ortaya koymuştur.

Tarihi kaynaklar Çanakkale'de Türk ordusunun 253.000 şehit verdiğini bildirmektedir.

Çanakkale Deniz Zaferi Türk Milletinin birlik ve beraberliğinin bir simgesidir, sembolüdür.

Geçilemeyen Çanakkale bir sır değil, hakikattir. Bir hayal değil, zaferdir.

Biz de vatani kurtarmak için, bu toprakları aziz ve temiz kanlarıyla sulayan şehitleri, gazileri saygı, rahmet ve hürmetle anıyoruz.

Birinci Dünya Savaşı sırasında bütün ümit ve dikkatler Çanakkale'ye yönelmiştir. Başkumandanlık, milletin maneviyatını ve cesaretini artırmak için; şairleri, yazarları cepheye davet etmiş, Mehmetçiklerin yazdığı kahramanlık destanını millete aktarılmasını istemiştir.

Cepheye giden şair ve yazarlar arasında Mehmet Akif Bey yoktu. Çünkü bu sırada Arap ülkelerini dolaşmakta olan "nasihat heyeti"nde bulunmaktaydı. Nasihat heyetinin görevi; devlete başkaldıran ve baş kaldırma eğiliminde olan Arap kabilelerini dolaşıp onlara birliği, beraberliği ve devlete bağlılığı anlatmaktı.

Bu sırada Çanakkale Savaşları kesin zaferimizle sonuçlanmıştır. Mehmet Akif Ersoy Zaferi çöl ortasında öğrenmiş, sanki cepheymiş gibi kaleme aldığı "Çanakkale Şehitlerine" isimli epik-lirik

şairini Türk Edebiyatına armağan etmiştir.

Büyük insan yetiştirmek, her topluma has bir özellik değildir. Türk tarihinde yeni yeni çığır açmış, ülkesinin adını dünyaya tanıtmış olan Türk büyükleri; Ağusetos ve Eylül ayları gibi Mart ayını da zaferlerle süs etmişlerdir. 12 Mart 1921 İstiklal Marşımızın kabulünün 76.18 Mart 1997 Çanakkale Zaferinin 82. yıldönümüdür.

Tarihin akışını değiştiren Çanakkale abidesi 82 yıldır Türk'ün göğsünde gururla, şerefle yükselmektedir. Bu muhteşem abide iki kanatlıdır. Bir kanadı kılıç, diğer kanadı kalemidir. Kalem yönünü milli şairimiz Mehmet Akif temsil eder.

Mehmet Akif ilk defa Çanakkale'de büyük bir şair olduğunu, en büyük şehitler şairi olduğunu ispat etmiştir. Kurtuluş destanını mısra mısra İstiklal Marşımıza nakşetmiştir. Türk milleti tarafından ne kadar öpülse, ne kadar sevilsen azdır.

Biz de Kayseri Lisesi camiası olarak Milli Şairimizi rahmet, minnet ve saygıyla anıyoruz.

İstiklâl Marşı Belgeleri

Millî marşlar, milletlerin bayrakları gibidir. Bayrak, bir milletin istiklal alametidir. Millî marşlar da bu istiklali terennüm ederler.

Çağlar ve yüzyıllar boyu, birinden ötekine, sürekliliğini yitirmeden, kesintisiz devletler kurmuş bir millî-tiz. İstiklalimizi temsil eden bayrağımız, şekli ve rengi ne olursa olsun, yüzyıllar boyunca, nesilden nesile, devletten devlete, millî bir emanet olarak devredile gelmiş, vatan sevgimiz, hürriyet aşkımız, iman ve inanç uğruna gâzâlarımız, savaşlarımız, zaferlerimiz, neşidelerimizde, destânlarımızda tuyuğlarımızda, kasidelerimizde dile gelmiş, terennüm edilmiştir. Bu millî coşkunluklar sözden, saza ve ahenge dönüşmüş, devlet ve ordu kesiminde bir millî musiki topluluğu oluşmuştur.

Asya'da kurulan ilk Türk devletlerinin, barışta ve savaşta her zaman "icra-i âheng" eden saray ve ordu çengileri, Anadolu Selçuklularının günde beş nöbet çalan davullu, nakkareli "Nebet-i penç-gâne"leri, hele Osmanlı devletinin millî bandosu Mehteran Takımı, hür ve müstakil devlet olmanın yüceliğini dünyaya ilan etmişlerdir.

Türk istiklâlini temsil eden, bir anlamda istiklâl marşları diyebileceğimiz bu millî musiki, osmanlı Mehter Musikisinde, güfteleri ve besteleyiyle çoğu günümüze kadar ulaşmıştır. Ne var ki, Ondokuzuncu yüzyıldan başlayarak, başka milletler, millî marşların tek ve kesin bir şekle bağlamış ve diğer devletlere duyurarak resimleştirmişlerdir. Osmanlı devleti'nin ise Cumhuriyete kadar kesin ve tek bir İstiklâl Marşı yoktur. Savaş ve zaferlerin heyecanı ile bir ta-

kım marşlar bestelenmişse de bunlar ancak o günlerin hatıralarını terennüm eden marşlar olmuştur. Czayir, Sivastopol, Plevne, İzmir, Çanakkale marşları bunlar arasındadır. Ordu, sancak, alay marşları, yalnız askeri birliklerin marşları olarak kalmış, millete mal edilememiştir. Yurt dışı temsilciliklerimiz, tören ve ziyaretlerde Türk millî marşının bulunmayışının sıkıntısını yıllar boyu çekmişlerdir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi, 23 Nisan 1920'de Ankara'da açıldıktan sonra, 3 Mayıs 1920'de, Anadolu'da ilk millî hükümet olan, Birinci İcra Vekilleri Heyeti kurulmuş. Büyük Millet Meclisi Reisi Mustafa Kemal Paşa (Atatürk), aynı zamanda hükümet başkanlığına seçilmişti. Düşman İzmir'den sonra, Ege'den Anadolu'nun içerlerine doğru ilerliyordu. Düşmana karşı direniş halinde bulunan mahallî ve millî kuvvetler vardı. Padişah ve istanbul hükümeti, Anadolu'da Mustafa Kemal Paşa (Atatürk)ün başlattığı millî uyanış ve harekete karşıydı. Millet çoğunluğu ve aydınlar, Ankara'yı destekliyor, İstanbul'dan gizlice Anadolu'ya geçenler Ankara'da toplanıyorlardı. Mustafa Kemal Paşa ve onun kurduğu, Türkiye Büyük Millet Meclisi bir umuttu. Memleketin kurtuluşu Ankara'ya bağlıydı.

Fevzi Paşa (Çakmak), Kozan Milletvekili olarak ilk Mevli's'e girmiş, ilk hükümette Millî Müdafaa Vekili olmuştu. Miralay İsmet Bey (İnönü), Edirne'den Milletvekili seçilmiş, yeni hükümette Erkan-ı Harbiye-i umumiye (Genel Kurmay) Vekili olarak görev almıştı. Sinop Milletvekili Dr. Rıza Nur da Maarif

Vekiliydi.

Türkiye Büyük Millet Meclisinin seçtiği (İrşad encümeni) üyeleri Anadolu'ya dağılıyor, halkı millî mücadelenin amacı ve millî kuvvetlerin kuruluşu konusunda aydınlatıcı konuşmalar yapıyorlardı. encümen üyeleri, cephede ön saflara kadar giriyor, askere moral veriyorlardı. Bu üyeler, aynı zamanda Garp Cephesi Komutanı İsmet (İnönü) ile de görüşmeler, askerin moralini yükseltecek bir (İstiklal Marşı)nın yazılıp bestelenmesini de istemişlerdi.

Birgün, Atatürk'ün başkanlık ettiği icra Vekilleri Heyeti toplantısında konuşulurken, İsmet (İnönü) bu İstiklâl Marşı'ndan söz açmıştı. Konuşmalar burdan, bir Millî Marş'ın yazılması ve bestelenmesine dönüştü. Yeni Hükümetin bir Millî Marş'ı olmalıydı. Bu Marş, milletin istiklâl duygularını, heyecanını ifade etmeli, coşturmalı, Marş, yalnız askerin değil, milletin de malı olmalıydı.

Ayrıca, Millî Hükümetin kurulup işe başlamasıyla, dost ve yabancı devletlerle olan ilişkilerde, yapılan resmi törenlerde Millî Marş ihtiyacı kendini gösteriyordu.

Böyle bir Millî Marş kim yazacak, kim besteleyecekti?

Neticede Millî Eğitim Bakanlığının bu işi üstlenmesine karar verildi. Bakanlık, Genelkurmay Başkanlığının desteği ile, Türk şairleri arasında bir Millî Marş Güftesi yarışması açacaktı. Kazanan güfte, yine yarışma yolu ile bestelenecekti. Güfte ve besteyi kazananlara Muvazene-i Umumiye bütcesinden, ayrı ayrı beşer yüz lira ödül verilecekti. Millî Eğitim Bakanı Dr. Rıza Nur imza-

şıyla vilayetlere bir genelge hazırlandı. Genelgeyi, Bakanlık Ortaöğretim Genel Müdürü Kazım Nami (Duru) yazmıştı. Genelge, 18 Eylül 1920 tarihini taşıyordu. Genelgede, memleketin içinde bulunduğu durum belirtildikten sonra :

a) Türk devletinin ebediliğini, Anadolu Millî Mücadelesinin ruhunu, Türkün istiklâl aşkını dile getirecek bir millî marş güftesinin yarışmaya açıldığı,

b) Yarışma sonunda marşın besteleneceği,

c) Marş güftelerinin 3 ay içinde 21 Aralık 1920 tarihine kadar Ankara'da (Maarif Vekâleti)ne gönderilmesi gerektiği,

ç) Yarışmaya katılacakların ad ve adreslerini ayrıca kapalı bir zarfa yazarak güfteleri ile birlikte göndermeleri.

d) Yarışma sonunda kazanan güfteye 500 lira mükafaat verileceği bildiriliyordu.

Genelgenin bir örneği Hakimiyeti Milliye Gazetesi'nde yayınlamış, ayrıca Büyük Millet Meclisinde güfteleri inceleyecek bir (Encümen) kurulmuştu.

Bundan sonra cereyan eden olaylar, hepimizin malûmudur. Güfte yarışmasına memleketin her köşesinden 724 şiir gönderilmiş, bu arada Dr. Rıza Nur, Türk-Rus görüşmelerine delege seçildiği için Millî Eğitim Bakanlığında ayrılmış, yerine Hamdullah Suphi Tanrıöver, Millî Eğitim Bakanı olmuştu (16 Aralık 1920). Derken gelen şiirler incelenmiş, içerisinde Millî Marş olabilecek bir güfte bulunamayınca, Hamdullah Suphi Tanrıöver, doğrudan doğruya Burdur Milletvekili Mehmet Akif (Ersoy)a, bir Millî Marş güftesi yazması için başvurmuş, Akif 500 lira ödülünün kaldırılması şartıyla bu işi kabul etmiş. AÜnkara'da (şimdi Mehmet Akif Müzesi) ikamet ettiği Taceddin Dergahında İstiklâl Marşını

yazmıştı.

Mehmet Akif'in yazdığı İstiklâl Marşı, Büyük Millet Meclisi'nin, 1 Mart 1021 günkü oturumunda Hamdullah Suphi Tanrıöver tarafından okunmuş, Meclis heyecanla alkışlamış, Meclis'in 12 Mart 1921 tarihli oturumunda da resmen kabul edilmişti.

İstiklal Marşı'nın Türkiye Büyük Millet Meclisinde kabulünden birgün sonra, 13 Mart 1921'de, Meclis İkinci Reisi Mustafa Adnan (Adıvar) imzasıyla, Milli Eğitim Bakanlığına aşağıdaki yazı gönderilerek (Sureti ekli istiklal Marşı'nın kabul edildiği ve bestelenmesi hususu) bildirilmiştir.

Ankara, 13.3.1337

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Baş Kitabeti

Zabıt Kalemi

Adet:36/78

Maarif Vekâleti Celilesine

12/83-13 Numara ve 20.2.1337 tarihli tezkere cevabıdır.

Heyet-i Umumiyece 12.3.1337 tarihli altıncı ictimada eskeriyet-i azime ile kabul edilen istiklal Marşı'nın suret-i musaddakası lefzen irsal kılındı. Bestesi için muktezi muamele-i ifâsı rica olur.

Büyük Millet Meclisi

Reisi Sanisi

Mustafa Adnan

Tezkereye İstiklal Marşı'nın tastikli bir sureti iliştirilmiştir.

Bu işlem yapılırken, Marş Dosyası, 13 Mart 1921 gün ve 37/79 sayılı bir yazı ile ayrıca Türkiye Büyük Millet meclisi İcra Vekilleri Heyeti Reis (Başbakan) ve Milli Savunma Bakanı Fevzi (Çakmak) Paşa'ya gönderilmişti. Fevzi Paşa, Marş güftesini 25 Mart 1921 tarihli bir genelge ile başta Genel kurmay Başkanlığı olmak üzere bütün Bakanlıklara duyurmuştu. Dolayısı ile genelge Millî Eğitim bakanlığına da yazılmıştı. genelge aynen şöyledir:

İstiklal Marşı'nın Büyük Millet Meclisi'nde kabulünden sonra, Bestesi için Güfthenin Maarif vekâletine gönderildiğine dair 13 Mart 1921 tarihli vazi.

Ankara: 25.3.1337

Türkiye Büyük Mkillet Meclisi

İcra Vekilleri Heyeti Riyaseti

Kalemi Mahsus Müdüriyeti

Adet : 6-256

Maarif Vekâletine

1- Türkiye Büyük Millet Meclisini 12.3.1337 tarihli altıncı ictima-i umumiyesinde ekseriyet-i azimle ile kabul edildiği ve bestesi için muamele-i muktezisinin ifâsı Maarif Vekâleti Celilesine yazıldığı Meclis-i nişarü-nilleh Risayet-i Celilesinin iş'ar buyurulan İstiklâl Marşı'nın suret-i musaddakası lefzen irsal kılınmıştır efendim.

2- Bilumum vekaletlere yazılmıştır.

İcra Vekilleri Hey'eti Reisi

ve

Müdafa-i Milliye Vekili

Mustafa Fevzi

(İmza)

Millî eğitim Bakanlığı, İstiklâl Marşı güftesini, musiki öğretmenleri arasında bir yarışma açarak besteleyeceğini, bir juri tarafından beğenilen bestenin sahibine 500 lira ödül vereceğini daha önce duyurmuştu.

Türk Edebiyatı

Aralık 1986 sayısından

YALNIZLIK

Yalnızlık kimi zaman unutulmuşluktur. Tıpkı bir kitabın arasında kalan kurumuş bir gül gibi. Yalnızlıkla ürperirim kimi zaman; korkutur bu hazin sessizlik insanı. Çaresiz; hayatın acı gerçeklerinden yalnızlığın arkasına gizleniriz. Onda teselli ve ümitlerimiz buluruz; bir dost kadar yakın hissederiz yalnızlığı kendimize çünkü; gerçek dostu bulamayız. Dertleşiriz, bitmeyen gecelerde paylaşıyoruz onunla hayallerimizi, ümitlerimizi. Teselli ararız kendimize, karanlık dünyamıza ışık düşünür isteriz. Kalbimizin sesini dinleriz o an. Yalnızlık, kimi zaman karanlık bir gece gibi korkutur bizi. Tarif çok zordur aslında, bazen, bir kimsesizliktir, hayatta hiç kimsesi olmayan insanın dostudur yalnızlık. Soğuk gecelerde onu ısıtır ve kalbinin sesi kafasındaki inlemeler ona ninni gibi gelir. Konuşmak ister birileriyle bazen kendi kendine konuşur yalnızlığını gidermek için. Hasret kalır bir gülüşe yalnızlığı, yalnızlık onu uçsuz bucaksız bir uçurumun kenarına sürükler. Unutulmak istemez, insan gibi yaşamak ister, dost arar kendisine. Sessiz gecelerde gözünden süzülen iki damla yaşın içinde ne ızdıraplar vardır, bu ızdırapı bazen ıslanmış olan yastığıyla paylaşır. O da bıkmıştır her gece ağlamaktan. Belki onun için ağlamak dertlerini dışarı atmaktır. Güneşin doğuşu yeni bir günün başlangıcı ve diğer günün bitmesi. İnsanın ömründen bir günün daha bitmesi...

Tıpkı bir takvim yaprağı gibi azar azar bitmek, tükenmek... Kafasındaki sorulara cevap arar. Mantıklı ya da mantıksız cevaplar bulur, kimi zaman da onu bir nevi rahatlatır. Sonra hayallere dalar, işte o anda yalnızlığı unuttur; ümitlerine kavuşur karanlık ve loş bir odada. Gözünü açmak istemez çünkü bu güzel rüyanın sonu olur. Koşmak ister, mor menekşeli zambak kokulu bahçelere, güneşin doğduğu yere... Yalnızlığı unutturacak bir yere. Kimbilir, bir kuş misali yıllarca mahkum olan duyguları azat eder; ona mutluluk getirsin diye.

"TEK DOSTUM YALNIZLIK"

Bilim Adamlarının Tahminleri

- 2000 - Vücudun organ reddetme riski önemli ölçüde azalacak.
- 2001- Sindirim sistemine, içinde kamera bulunan bir tablet atılacak.
- 2002 - Kozmetik operasyonlarda, kırışsız yüz için sunî deri nakledilecek.
- 2003 - Ekonomik gazete ve kitaplar, genelde yazılı basının yerini alacak. AIDS virüsüne karşı aşı geliştirilecek. Manyetik trenler 500 km/sn hızla işleyecek.
- 2004 - 1000 metreden yüksek gökdelenler inşa edilecek. Görüntülü telefon, bilgisayar ve faks ağları ile, evlerde büro işi yayılacak.
- 2005 - Bilgisayar, konuşmaları yazılı metne dökülecek. on günlük güvenilir hava tahmini yapılabilecek. Depremler birkaç gün önce haber verilecek.
- 2006 - Organlar uzun süre saklanabilecek.
- 2007 - Şeker hastalığı, gen terapisi ile tedavi edilecek.
- 2008 - 1000 yolucusu ile Jumbo Jet uçuşları başlayacak. Kanser önlenecek.
- 2009 - Grip salgınları % 98 önlenecek.
- 2010 - Damarlarda serbest hareket edebilen bir tanım aleti dolaşacak.
- 2011 - Yardımcı yapay organlar çoğalacak. Ortalama yaş 90'ı bulacak.
- 2012 - Deniz üzerinde yüzen şehirler olacak. Suni göz ve kulaklar yayılacak.
- 2013 - Ay'da tam donanımlı bir uzay istasyonu kurulacak. 10 000 hücreli küçük sunî beyinler hatasız çalışabilecek.
- 2014 - Yaşlılığın sırrı çözülecek. Nükleer enerji ile çalışan ilk roketler uzaya gönderilecek. Hidrojenle çalışan arabalar yaygın olarak kullanılacak.
- 2015 - Evde ve hastanede bakım işlerinin çoğu robotlarla yapılacak.
- 2016 - 300 kişilik bir uçak, ses hızının 4 misline çıkabilecek.
- 2017 - Organlar kendi hücrelerinden beslenerek üretilebilecek.
- 2018 - Mürettebâtı olan bir uzay gemisi, Mars'a gidecek.
- 2019 - Uzayda, bir güneş enerji santrali faaliyete geçecek.
- 2020 - Nükleer füzyon ile, büyük ölçüde enerji elde edilecek.

Hazırlayan : ZELİHA AYDOĞDU 4-F

"Bir Parça Umut"

İnsanlar birlikte sevgi içinde
Yaşasak beraber saygı içinde
Hoşgörülle dolsa tüm kalplerimiz
Düşmanlık tükense sevgi selinde

Sevelim insanları kin gütmekten
Birgün şu dünyadan göçüp gitmeden
Sevgi bağlarıyla kenetlenelim
Yaşamak anlamsız, kalp fethetmeden

Mutlu olalım geriye bakmadan
Sevgi kazanalım kavga yapmadan
Hoşgörü yayalım bütün kalplere
Oç alma duygusu, kan akıtmadan

Nefreti bitirelim içimizde
Sevgiye yer verelim kalbimizde
Acımadan gülleri soldurmaya
Bir parça umut kalsın gönlümüzde

SEDAT KARAKAYA 4/D 7675

Meçhul Karanlık

İstemesem de kapanacak bir gün gözle-
rim,
Sizleri rahatsız etmeyecek artık sözlerim;
Çarpmayacak artık hayat diye yüreğim,
Gidiyorum işte meçhul bir karanlığa.

Ölüm acısını duyuyorum kalbimde şimdi-
den
Neler neler bekliyorum oysa ki gelecek-
ten,
Ama artık utanır oldum sahte geçmişten
Gideceğim ama meçhul bir karanlığa.

Hissediyorum kırık kalbim ağlıyor,
Yorgun gözlerim yavaşça kapanıyor
Ruhum bedenimi usulca terk ediyor
Gidiyorum ama meçhul bir karanlığa.

Ruh izliyor bedeni yukarıdan
Beden secde etmiş af diliyor Hak'tan
Bir elbise giymiş mahrum aktan
Gidiyorum ama meçhul bir karanlığa.

İşte geldik son durak burası,
Boş bedenim en derin yarası,
Varsa etsin ardından duası
Çünkü duymayacak artık feryadı.

HAFİZE DOĞAN Y. Dİ 1/A

Düşüncenin Uykusu

Zaman sınırsız değildir çağlarda sayılı saatler, günler mi-
sali, ilk, orta, yeni derken son çağ yaşanır birde. Asrın
son şaheseri mevsimin son yağmuru, günün son saati gi-
bi zamanında bir "son çağı" vardır. Yaşadığımızdır bel-
kide o çağ.

Çok insan taşıdı zemin, nice sözler yankılandı boşlukta.
Nice kaleler inşa edildi, nice anıtlar dikildi. Nice surlar
yıkıldı, başka renkli sancaklar dikildi kalelere. Nice bü-
yük insan, dolu dolu ömürler yaşadı, küçük insan zaman
parçaları içinde. Binlerce yılın çözemediği sırta eriştiler
tevazularında, isimleri anıldı taş bloklar da, ceylan deri-
lerinde, kuşe kağıtlarında. bugün sahiplendiğimiz, gurur-
landığımız yücelttiğimiz bir kaç özlü sözde onlardan arta
kalan değil mi?

Düşünmez ki insan. Düşünmez ki; sonsuz bir mavilik
uzanır tepesinde, altında tasasız barınırız. Ayaklarımız
boşluğa basmaz, zemin çelikten daha sağlamdır. Yoksa
anca kule, ancak kubbe nerede yükselirdi? Hangi sağlam
çatı korurdu bizim fani çatılarımızı, çatlak kubbelerimizi,
sevimsiz göklerdenlerimizi?

Düşünmez ki; amaçsız yaşamaz, mahrem geceler şeffaf-
lığındaki böcekler. Sadece kanat çırpmağı değildir onla-
rın varoluş sebepleri. Ayaklarındaki hafiflik, seslerindeki
titizlik değildir başlıca özellikleri. Kanatları sanattır on-
ların . Düşünmez ki; baharlar böceklerle vardır. Bahar
tohumları dudaklarının arasında taşınır kuzeyden güne-
ye, savandan sahraya. Hayat taşıyıcısıdır onlar. Tohum,
toprak, yağmur, ışık, zaman, başak, hasat, taş, un, su, ek-
mek, ateş ve karnımızdaki tokluk bir ötekenden ayrı ola-
maz. Dünya aydan, güneş dünyalardan, kainat güneşler-
den ayrı olamaz. Kainatın en uzak köşesindeki gezeğen
bile devir halindedir. Kendi büyüklüğünce döner.

İnsan kendisini düşünmez ki. Farklılığını, insan olduğu-
nu düşünmez ki. Yeryüzü insansız yaşamadı mı? Renk-
ler, sesler, hareket olmadı mı insansız? Ama insan süsle-
di yeryüzünü ve galaksiyi. Kırılancığı ismiyle çağırın,
gecenin siyahlığını bilen, suyun ıslaklığını hisseden, yağ-
murun sesinden duygulanan, yıldızların ışıltısına imren-
nen insandı. Mana insanla düştü herşeye, insan sonra,
düşünmez oldu.

Hürriyet meraklısıdır insan, konuşma hürriyeti, seçme ve
seçilme hürriyeti, fikir ve vicdan hürriyeti, nefes alma
hürriyeti... Ve de hürriyetlerin hürriyeti; Fakat nasıl olur
ki düşünmezliğin hürriyeti? İnsan düşünemiyorki.
Neden bugün bile milyonlarca yıl öncesinden bir iz taşı-
rız duvarlarımızda, topraklarımızda, Nil Vadisi'nde?
Düşünmeli...

Deneme/Sedat Cerci

Esra Çınar 4/D - 1484

Gidiyorum

Hayata küsmüşçesine
insanlardan uzaklaşırçasına
Sahte sevgilerden bıkmışçasına
gidiyorum!...
Evet! Gidiyorum
Gidiyorum ama nereye
Gideceğim dünya
Yalanlardan, sahte tebessümlerden,
Boş bakışlardan yoksun kalmış bir
dünya olmalı
Menfaat uğruna sevgisini, sevdiklerini
kaybeden,
Sevenlerini çok çabuk kıran
Ve... Boş, boş konuşan insanlardan
Kaçmak istiyorum ve gidiyorum

HAVVA ÇOBAN 4-İ 7593

Sevmek

Sevmek, gecelerce ağlamaktır
Hiçkırıklarının ona ulaşmadığını bile bile,
Unutmaya çalışmaktır,
Bunun imkansız olduğunu bilsen de
Sevmek, içinde kanayan o kocaman yarayı
Kanlar fışkırırken dahi kapatmaya çalışmaktır,
Elini ona uzatmaktır,
Asla tutmayacağını bilsende

Sevmek, hayata küsmektir
Şarkılar şiirler yazmaktır onun adına
Geçtiği yolları bir bir karıştırmaktır
Seni ona ulaştırmayacağını bilsende

Sevmek, öyle bir şeydir ki...
Kalabalıkta dahi kendini yalnız hissetmektir
Onun gözlerine bakmaktır
Acı verdiğini bilsende

ÖZLEM ÖZSOY Y. Dil / 2-A

Gerçek ya da Yalan

Bazı anlar vardırki; nedenini bilmediğim, garip, hüznü bir şarkıyla kahroluyorum. Gönlümün haykırışlarını susturmak hep imkansız gibi geliyor. Susmak bana hep zor gelir, acı verir. Bazı an da gelir ki gözlerimdeki o acılı bakışı, o alevi söndüremem. Bir korku ve telaş sarar beynimi. Zorlarım kendimi fakat hiç birşey düşünemem.

Ne onlar, ne ben, ne de hayat umrumda değil sanki. İçimi dökebildiğim bu kağıt bile artık boş gelir bana. Sanki kaybolmuş gibiyim. Ne acılarda., ne mutlulukta ne de yalnızlıkta bulabiliyorum kendimi. Sahte geliyor herşey bana. Gülücükler, bakışlar ve sözler hep sahte geliyor. İnsanlar farkında olmadan yaşıyor. Niçin, neden yaşadıklarını bilmiyorlar.

Elime ne geçerse parçalayıp yok etmek istiyorum. Doyasıya; haykırarak ağlamak istiyorum. Fakat içimden birşey engelliyor beni. Yeter artık diye haykırıyor. Belkide haklı; ağlamaktan bıktım, yeter artık kendime: Sahte de olsa "gül" diyorum kendime. Onu da beceremiyorum. Bilemediğim, çıkaramadığım bir düşünce var. Durmadan kemiriyor beynimi, yakamdan tutup sürüklüyor beni. Bilmediğim, istemediğim yerlere doğru sürüklüyor beni.

Herşey ortada, gerçekler bütün çıplaklığı ile sergiliyor kendini hayata. Ve farkında olmadan avutuyor bizleri.

Bir an oluyor bilemediğim bir ses duyuyorum. Beni yanına çağırıyor. Bazen içimden o sese doğru koşmak geliyor. Herşeye boş verip (zaten boş olan herşeye) o sese ulaşmak istiyorum. Birden bir korku, bir telaş dolduruyor yüreğimi ve koruncu bir çılgınlıkla kendime geliyorum.

Sevgiyi aramak, mutluluğa ulaşmak korkutuyor beni. Ürküyorum; sanki sonunda hüznü beni karşılayacakmış gibi geliyor. İstemiyorum artık, öfkenin ve nefretin esiri olmak, istemiyorum. Yıkıyor beni, bitiriyor. Sonuna kadar gideceğime inanmıyorum. Ama başaracağıma inanıyorum. İşte böyledir gerçek, ne olduğu anlaşılmayan
YALAN DOLU GERÇEK...

SEDAT ŞEKERCİ 6-H

Sen

Sen gözlerimde sakladığım son
gözyaşıydın
Dökmek için gayret ettiğim
Sen yüreğimde son bir ışık
Söndürmemek için ömrümü verdim.

Ağlıyorum sessizce, gizlice...
Acını değil, seni istiyorum
Gözyaşı değil, ümit bekliyorum
Bilmezsin belki, seni çok seviyorum.

Üzme artık beni gel ne olur;
Sevgimiz, ümidimiz, sözümüz var;
Seviyorsan artık saklama ne olur;
Sonsuzlukta varolan yarınlarımız var.

Eda Ceylan Yab. Dil 1-E / 187

Ben Karanlıklara Aitim

Ben karanlıkların çocuğuyum
Almayın beni karanlıklardan
Tutmayın tutmayın beni
Ben karanlıklara gideceğim
Ben karanlıklara aitim
Görmesin yüzüm aydınlıkları
Görmesin yüzüm güneşi ve insanları
Bir gün,
Yürüyeceğim karanlıklara doğru
Uzun bir yolda,
Bitmesin bu yol
Bitmesin gecenin bu sessiz karanlığı
Sürsün benim için,
Bir ömür boyu,
Ben gideceğim yol bitmeyecek
Ben gideceğim yol bitmeyecek
Ve yine karşımda,
Büyük bir karanlık görecekim.
İşte ben bu karanlıkta ölecekim.

YETER DEMİR Hazırlık/C 401

Hep Birlikte El Ele

Biz Türküz. Orta Asya'da doğmuşuz. Kuzey Avrupa'ya, Kuzey Afrika'ya, Batı Avrupa'ya dağılmışız zamanla. Orta Asya'da büyük bir aile kurmuşuz. Öyle bir birlik içindelermiş ki bu ailenin fertleri, üzerinde yaşadıkları geniş coğrafyaya rağmen, uzun bir süre aynı dili kullanmışlar. Ta ki ülkelerinde kuraklık başlayıp da göç etmek zorunda kalıncaya kadar.

Gittiğimiz yerlere elimiz boş gitmedik. Törelerimizi, örf ve adetlerimizi götürdük. Bağımsızlığımızı, özgürlüğümüzü, çalışkanlığımızı taşıdık asırdan asıra. Zamanla yıprandık. Göçebe olduk. Boy boy dağıldık. Kimimiz Osmanlı'ya, kimimiz Oğuz'a, kimimiz Selçuklu'ya, kimimiz Rusya'ya. Birbirimizin izini kaybettik; fakat hiçbir zaman yok olmadık. Nice savaşlar aşarak, doruklar tırmanarak izimizi bulduk. İşte yine bir aradayız; Kırgızistan, Gürcistan, Azerbaycan ve Türkiye.

Biz bir damarız. Ne kadar yavru vatan kılcal damarımız olsa bile yine Türkiye'de buluşuruz. Bir nehir gibi kollara ayrılp dağılsak, aynı denizlere aksak bile, yine bir okyanusta buluşuruz. Bir güneş gibi birgün doğup batsak, ertesi gün yine aynı yerde doğarız.

Hastalandığımız zaman kanayan yaralarımızı tedavi ettik. Onu sardık. Gerektiği zaman dikiş bile attık.

Yüreklere barış dolu, sevgi dolu, gözlerinde umut dolu yarınların geleceği 2000'li yılların projesini bizler atacaktır. Yarınları aydınlatacağız. Taa ki, karanlık odaların sonunda güneşi buluncaya dek! Ta ki dorukların sonuna gelinceye dek!

Bahçelerimize ekeceğiz ilmi, irfanı, bilimi, ekonomiyi, örf ve adetlerimizi, sanatı, barışı, doğruluğu. Bayrağımızın dalgalanmasını nasıl sağladılarsa, dinimiz nasıl bir kıvılcımla yangın olduysa biz de öyle yayılıp, tutuşacağız.

Gözlerimiz gelecekte; fikirlerimiz ve zihniyetimiz daima "hep birlikte el ele" olacaktır.

"Başarı Tüm Ulusun Azim ve İnancıyla Çabasını Birleştirmesi Sonucu Kazanılabilir."

"Başarıyı kolaylaştırmak için başvuru çarelerinin başında milletin aydınlatılması ve uyandırılması vardır."

K. Atatürk

PELİN AYHAN Yabancı Dil 2/B-284

Ümit Güllü

Bir merdiven; çok ama çok uzun bakınca sonu belli olmuyor, etrafı simsiyah hiçbir şey görünmüyor. Bu merdivenin adı sanırım hayat. İyi-ce bakınca bir çok şey gözüküyor. Bunları anlamak için O merdiveni yürümem lazım ve bende öyle yaptım, başladım çıkmaya. İlk adımımı attım ve ayaklarıma baktım. Baktığımda orada umutlarım, hayallerim, kısaca ben vardım. Üzgündüm. Neden bilmiyorum ama ağlıyordum. Lâkin dur bir dakika, orada bir ışık var. Gözyaşlarımı sildim. "Hayır hayır ağlamamalıyım" dedim. Aslında o göz yaşlarının akmasına izin veren içimdeki o ışıktı. O öyle güçlüydü ki ellerimden kavradı, vazgeçme dedi. Ben ağlamayı kesmişim ve devam ettim. Baktığımda gülüyordum. O gün kendi umutlarımla dertleştim, kimse kusura bakmasın o benim tek ve gerçek dostum.

O bana hayatta çok şeyler veriyor. Ben ondan vazgeçsem de o beni bırakıp gitmiyor. Kendimi toparlamamı sağlıyor. Ve insan sanki o anda yaşama yeniden başlıyor. Tüm kuvvetimle onu yok etmeye, onu kopartmaya çalışsam da o beni anlıyor, izin vermeyip sakinleştiriyor. Çıkıyordum ne olduğunu anlayamadan aya-

ğım takıldı ve merdivenlerden aşağıya doğru yuvarlandım. Aslında baktığımda fiziksel bir yara yoktu, ama asıl yara benim içimdeydi. Tedavisi çok zor sanıyordum. Bu düşünüş beni çok üzdü. Düşmemin tek sebebi, onun ismine "hata" diyorlar. Ama yaramı saran bir ilacım vardı. Onu kullandıkça bitmiyor, tesirini yitirmiyordu. Belki bana aptal diyebilirsiniz fakat hayat merdiveninde düşmek iyidir. İnsan düşünce, daha sonraki basamaklara, emin adımlarla çıkıyor. Diğer bir sefere düştüğünde ilacını aramıyorsun. Çünkü ne olduğunu gayet iyi biliyorsun. İnsan o yolda daha tecrübeli oluyor. Beni anladığınızı ümit ediyorum. Hani bir daldan bahsetmiştimya adı ümit dalıydı. O dalın üzerine baktığınızda, o kadar karmaşık görünüyor ki hepsi birbirine bağlı, işte o an insan anlıyor ki meğerse insanı yaşatan, yaşama isteği veren o ümitlerimiz. İnsan, ümitlerini düşünmeye çalışınca sizi bilmem ama benim kalbimin o mini mini sesi hızlanıyor, kafam karışıyor. Sanki korkuyorum. Neden mi? Başaramamaktan, o ümitleri gerçekleştirememekten. O an beynim karışıyor, düşünmeme izin vermiyor. Kalbim başaracağıma inanıyor, "devam et, yalvarı-

rım devam et, başaracaksın, sana güveniyorum" diyor ve beni simsıkı sarıyor. Ümitlerin her zaman için gerçekleşeceğine inanmamı sağlıyor. O gizli bir kapı ki anahtarı kolay bulunamıyor. Fakat çalışınca bir çırpıda aralanıyor. O an anlıyorsun ki sen ümitlerin olmadan bir hiçsin. İnsan elindeki değerini kaybedince anlıyor. "Demek ben onu cidden seviyormuşum" diyor ve o an bir ümit, tekrar yeşeriyor. Sizlerden elinizdeki değerini sonsuza kadar bilincine varmanızı istiyorum. Çünkü sonra, yeşeren ümit, seni üzer, tam yok olurken onun için bir umut ışığının doğması sana üzüntü duygusu verir. Sen; ben "bu zamana kadar neredeydim" dersin. Ama korkma, o ışık sonradan da doğsa güzeldir. İnsan ümitleri o kadar fazla ki sıralanamıyor, düşünüp hepsi birden toparlanamıyor. Çeşit çeşit, rengarenk bir gök kuşağı ki sizler, o gök kuşağının üzerinde kayıyorsunuz, sonsuza kadar devam ediyorsunuz.

Ben bir ümit gülüyüm, sulayın, ben bir ümit gülüyüm, kızmayın, ben bir ümit gülüyüm, yalvarırım yalvarırım kurutmayın?

Bilir misin?

Ne hoş şey bilir misin?
Gözlerin bana bakarken,
Gözlerindeki o ışıltıyı görmek.
Başımı kaldırıp bakmadığım halde,
Senin baktığını bilmek
Ve başımı kaldırdığım anda,
O tatlı tebessümü görmek.
Tutunca ellerini
Ve dokundurunca yanaklarıma,
O derin sıcaklığı hissetmek
Ve seninle her karşılaştığımda,
Kalbimdeki o tatlı heyecan
Ne hoş şey bilir misin?

ÜLKÜ KARAKOÇ Y.Dil 2/B

BEDEL

Bir mektep vardı şu tepenin ardında
Her sabah talebe dolardı mektep yoluna,
Gitmek istemezdim hakırışlarla.
Ağlayarak giderdim, her sabah uzun yıllar boyunca

Bir gün kıyametleri koparmıştım.
Her zamanki gibi zorla yollanmıştım.
Yılmaıyacağım savaşımında, karar almıştım.
Yine o gün zararını bilmeksizin okuldan kaçmıştım.

Anladım ki onca uzun seneden sonra
Hiddetle vurduğum başımı, bir taştan diğer taşta.
Ağlamak geldi içimden saatler boyunca,
Ağlasam da fayda etmezdi artık o hataıyı yaptıktan sonra

Ufacık hatanın bedeli ağır olmuştu, bilmeksizin.
Bir ömür boyu çektim çilesini, istemeksizin.
Yine o çamurlu yollara dönmek istedim mümkün olmaksızın
Bir ömür boyu ağlamışım, farkında olmaksızın.

MURAT TEMEL 4/E 5966

Bir Mektup

Yıllardır, üzerinde durulan bir tek konu var. Tarif yolları farklı; kimisi "birlik" diyor, kimi "okul" bazende adı "bilgi terminali" diye anılıyor. Ama hepsinde ortak olan birşey var ki, fikirler hep aynı!

Değerli öğrenciler,

Bu konu hakkında birbirinden güzel düşünceler taşıdığımızı biliyorum. Çünkü bende bir öğrenciyim ve dolayısıyla aynı hisleri bende duyuyorum. Bazen içim içime sığmıyor, birlikte yapabileceklerimizi düşününce: Ortak özverilerden tutun, toplumsal etkinliklere, bilgi paylaşımının sonucu olarak yeni çalışmalara kadar... Bu süratli tempoyu yaşadıkça, o günlerin çok yakın olduğunu tahmin ediyorum. Anlıyorum; çünkü, bizlerde o güç ve heyecan var. Anlıyorum; okul, uğrunda harcanan her şeye layık. Ve yine anlıyorum ki; Türkiyemizin tüm bu çalışmalara fazlasıyla ihtiyacı var.

Çok kıymetli Kayseri Lisesi öğretmenlerim;

Biliyorum sizlerinde ayrı fikirlerle dolup taşıdığımızı. Ayrıca sizin taşıdığınız fikirlerle dolu mektuplarda bu özdeşleşebilir. Bu durumda gösteriyor ki, yeni yetişen beyinler en büyük yardımı sizden bekliyor, sizden medet umuyorlar. En büyük sorumluluk sizlerin üzerinde. Çünkü bizlere yol gösterecek sizlersiniz. Heyecanlı Kayseri Lisesi kurtlarını çoşturmalı, onlara çalışma azmini aşlamalısınız. Onları biraraya getirmelisiniz. Sizlere yardım için uzattıkları ellerini boş çevirmemelisiniz. Şüphesiz bir dergi çıkarmanın yanında amaç öğrencilerin aklın gelişmelerinde aktif rol oynamak olmalıdır.

"Çevremizi o kadar değiştirdik ki, şimdi bu yepyeni çevreye uyabilmek için kendimizi de değiştirmemiz gerekiyor."

N. WIENER

FATİH TAŞPINAR

Bekleyiş

*Dipsiz bir kuyu gibiyim
İçimi boşaltmışlar sanki;
Ellerim, gözlerim
herşeyim boş,
Ruhumsa bomboş.
Dolmayı bekliyor
Seni bekliyor.*

M.G.

Öğret bize öğretmenim

Güneş ışığında,
Akşam karanlığında,
Şafak doğuşunda
Öğret bize öğretmenim.

Senin nur yüzünü,
Gördük cemalini,
Bizim geleceğimizi
Öğret bize öğretmenim.

Senle büyüdük,
Okumayı öğrendik,
Vatanımızı sevdik
Öğret bize öğretmenim

Geleceğin alimi,
Görüyorum halini,
Bilimin her köşesini
Öğret bize öğretmenim.

Sensiz geçmiyor günler,
Geceler oldu seneler,
Seninle övünenler
Öğret bize öğretmenim.

Özleriz senin sesini,
Görsek ah bir yüzünü,
Seninle olan anılarımızı
Öğret bize öğretmenim.

Severiz seni ölünceye dek,
Yıldızlar senin için parlayacak,
Okuyup adam olacak
Öğret bize öğretmenim.

Seninle geçti yıllar,
O müthiş hatıralar,
Çıkamaz akıllardan
Öğret bize öğretmenim.

Sen öğrettin bize herşeyi,
Bifirdik biz artık mektebi,
Geleceğin ilimlerini
Öğret bize öğretmenim.

Ölüm Faturası

Ölüm başucuma bir gün geldiğinde,
Al canımı Azrail, al diyeceğim.
Bir ümidim olunca hayatımda
Dur azrail, dur dur diyeceğim.

Sakın yüzüme bakma benim
Bazen kan olur, bazen açan bir gül.
o zaman gelirse bana bir ölüm
Hayat bitti, kaldı bir gün diyeceğim.

Anamı sevdim, babamı sevdim
Bazen kıskanç bir canavar oldum.
Dünyayı sevdim, hayatı sevdim
Bazen inatçı bir keçi oldum.

Böyle havalarda çok dolaştım
Seveni gördüm, sevmeyeni de
Hayat yürüdükçe bitmeyen kaldırım
Bense yürüyen bir yoldaşım artık.

Allah'ıma aşık oldum, yandım tutuştum.
Meğer kimse bilmezmiş kendi dinini
Hayat yolunda yürür dururuz
Yarımlar gelecek biz öleceğiz

CENNET TÜRK Hazırlık-B 342

Yazmak

İçimden gelir birkaç satır yazmak
Kağıt, kalem önümde hazır
Düşünürüm, acaba ne yazsam diye?
Yalnızlığı yazamam, bu sessiz gecede
Mutlu olsam yazamam kaybetmekten korkarım
Karamsarlıkları, sıkıntıları düşünemem
İğrençliklerle kiriletemem bu beyaz kağıdı
Başarısızlıkları yazamam, başarmak istediğim için
Umutları yazamam, hayallerimi kaybetmekten korkarım.
Mazimi yazamam. Bana acı tatlı hatıralar hatırlatmasın diye
insanları anlatamam.
Çünkü bende henüz tanımış değilim
Duygularımı, düşüncelerimi sığdıramam bu kağıda umutsuzlukları yaza-
mam, korkutmasın beni diye sırlarımı yazamam, anlatamam kimseye
En iyisi hiçbirşey yazmamak
Yazdığımın farkına varıncaya dek..

RABİYA ATSAK Y. DİL 1/A 196

TALEBENİN DUASI

Nihayet buldum duamı okumaya zemin hep beraber diyelim amin amin... Talebelliğin ızdırabından, hocaların gazabından, kurtar bizi Yarabbim. Zor durumda kalıp, kopyaya başvuranlara disiplin yollarını uzak eyle Yarabbim..

Kopya çekerken hocaların gözünü amâ, kulağını sağır eyle Yarabbim. Yazılı vakti gelip çatınca hocaların elini ayağını birbirine dola Yarabbim.

Sen bizi ani sözlülerden, fiskos ederken yakalanmaktan, çalışmadığımızda tahtaya kalkmaktan koru Yarabbim..

Sen 45 numaraya el açtırıp 100 numarayı şaşırtma Yarabbim. Kolay derslere zayıf veren hocaları merhum eyle Yarabbim.

Hoca birine 100 numarayı verdiğinde bize de yok mu diye inim inim inleyen kullarına 100 numarayı nasib eyle Yarabbi.

Kantinden sakız temin, koridorda çiğnemeye zemin hazırla Yarabbi...

Sabah sıradan geçerken yakalanmayı kılık kıyafet yüzünden azar işitmeyi gösterme bize Yarabbi...

Dersi bırakıp siyasetten konuşan hocalara parti kurmayı nasib et Yarabbi...

Kafadan özürlü hocalara akıl fikir ver yarabbi... Saç kesen hocalara kör makas,

Tüm öğrencilere uzun bir yaz,

Bize iyi davranan hocalara bol maaş

Tüm tarih hocalarına kabartma dünya haritası ihsan eyle Yarabbi..

Tenefüsleri uzat, dersleri kısalt, zayıf veren hocaları Cennetten ırak, Cehenneme bırak Yarabbi...

Amin diyenleri memnun, bazılarını merhum dualarımızı da kabul eyle Yarabbi.

AMİN AMİN AMİN

MEHTAP UĞURLU 4-E

Hafızanızın Kuvvetli Olması Elinizdedir

Hafıza insan gibidir. Kendisine ne kadar güvenilirse o kadar iyi çalışır. Hafızanızı kuvvetlendirmek istiyorsanız kendinizi kuvvetli bir hafızanız olduğuna inandırınız. Unutmak insanın hafızasını ihmal ettiğine işarettir. Asla zayıf hafıza anlamına gelmez. Yani bir işe girerken bir çok şeyleri ileride hatırlamanız gerekeceğini düşünerek belleğin.

Zor şeyler kolay şeylerden daha iyi hatırlanır? Çünkü hatırda tutulması zor olan konuları insan daha büyük bir dikkatle, ilgiyle beller. Kolayları ise nasıl olsa kolayca hatırda kalır diye şöyle bir belleyip geçer. Fazla önem vermediği için de çabucak unuttur. İnsan bir meseleye dört elle sarılırsa bu meselenin hafızada yer etmesi de kolaylaşır.

SİBEL ŞİMŞEK 4-B 2329

Yüce İnsanlar

Sadece "A"yı, "B"yi öğreten olarak bilinen, aslında görünmeyen yönleriyle, bize öğretmekten ziyade, bizi eğiten yüce insanlar, öğretmenler...

Ne kadar fazla şey borçluyuz onlara... Ne kadar emekleri var üzerimizde... Tek amaçları insan gibi insan yetiştirmek olan, kendimizin mimarları.... Gizli ama en hakikisi onlar... Onlar toplumun taşları insanları yetiştirenler, sevgiyle, şefkatle ellerimizden tutanlar..

Neleri öğrenmedik onlardan? Neleri sormadık ki? Onlar, o eli öpülesi, önünde diz çökülesi insanlar olmasaydı, şimdi bizler nerede, nerelerde olurduk? Hangi dağda, hangi kasabada? Onlar olmasaydı nerden bilirdik ki yaşamayı, insan olmayı, üretici olabilmeyi?

Bir öğretmenin ne kadar öğrencisi olur bilmem. Ama eminim ki ayırdır hepsinin yeri tek tek... Biz unutsak da unutuyor o yüce kalpliler bizi...

Evet; onlar büyükler... Her şeyimizi versek ödeyemeyiz haklarını, onlara olan borçlarımızı, insanlık adına yaptıklarını.

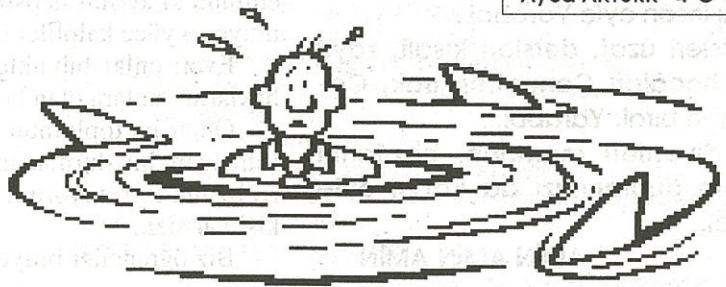
Onlar bu toplumun gerçek ama gizli mimarları... Hiç yorulmadan, hiç durmadan, bıkmadan çabalayan biricik insanları. İnanın ki seviyorum sizi. Biliyorum benim gibi seven çok kişi var sizi..

Biz öğrenciler biliyoruz emeklerinizi.. Sizi seviyoruz.

HALE ÇİVELEK Hz.- C.388

TARİHİMİZDE İLKLER

- 1 İlk Osmanlı parası kim tarafından basıldı?
Osman Bey
- 2 Türkler Avrupa'ya ilk hangi hükümdar zamanında geçti?
Alilla
- 3 Osmanlı'da ilk divan kim tarafından kuruldu?
Orhan Bey
- 4 İlk anayasa kim tarafından ve ne zaman hazırlandı?
II. Abdülhamit Han - 1876
- 5 İlk defa hangi eserde noktalama işareti kullanıldı?
Şair Evlenmesi
- 6 İlk matbaa kim tarafından ve ne zaman kuruldu?
İbrahim Müteferrika - 1727
- 7 İlk resmi gazetenin adı nedir ve kim tarafından kuruldu?
Tahvîm-i Vahay-İl. Mahmut
- 8 İlk sözel gazetenin adı nedir ve kaç tarihinde kuruldu?
Tercüman - İ. Ahval - 1860
- 9 İlk romanımızın adı nedir ve kim tarafından yazılmıştır?
Taşukh-ı Talat ve Fitnat - Şemseddin Sâmî
- 10 İlk mizah dergimizin adı nedir?
Diyojen
- 11 İlk çeviri eserimiz hangisidir ve kim tarafından çevrilmiştir?
Fenolon'dan Telemah - Yusuf Hamîlî Paşa
- 12 İlk realist romanımızın adı nedir?
Araba Sevdası
- 13 Cumhuriyetin kabulünden sonra ilk büyük deprem kaç yılında ve nerede olmuştur?
1939 Erzinçan - 40.000 civarı ölü.

Fıkralar

• ATTUM KAZUGİ

Karadenizli İstanbul'a gidecek. Konuşulanlardan gidiş-dönüş biletinin daha uygun düştüğü, bundan birkaç kuruş istifade olduğunu öğrenir.

Bir gidiş bir dönüş bileti alır. Biner vapura İstanbul'a gider. Bir muddet geçtikten sonra bir arkadaşına rastlar.

Hoş beş, hal hatır ve memleket havadislerinden sonra bir arkadaşına;

Bilmeyisun Osman attum deniz yollarına kazuğilider.

Osman şaşar!

Hayır ola ne ettun?

Bileti gidiş dönüş aldım. Geldim de gitmeyirim.

• Akıllı Karadenizli

Kabadayı kahveye girer ve "Temel kimdir?" diye sorar.

Karadenizli DURSUN ayağa kalkar. Benum der. Kabadayı Dursun'u eline alır, iyice döver ve çıkıp gider. ses çıkarmadan Seyreden kahvedekiler; Dursun sen Temel değilsinki neden Temel benim diye bir ton dayak yedin? derler.

Dursun gülerek,

Kandurdum o salağıu der.

• Muz Kabuğu

Temel kaldırımında yürüyormuş bir muz kabuğu görmüş ve eyvah yine düşeceğim demiş.

• Doping

Temel bir yarışta doping almış, doping aldığı anlaşılmasın diye sonuncu olmuş.

COŞKUN TÜRK BEN 5-B 6536

Asker Mektubu

Acı bir mektup aldım dün, hiç ummadığım birinden,

Okudum, okudum ve saatlerce ağladım.

İsyanlar vardı içinde, hiç söylenmemiş acı gerçekler...

Bir an düşündüm, gerçek hayat bu mu?

Düşündüm, yarınların anlamsızlığını, sevgilerin sessizliğini.

Ayrılınca anlarmış insan, sevdiğinin kıymetini,

Pişman olurmuş yaptıklarına, özlermiş onu

Ağlarmış sessiz sessiz kalbinde acı bir sızı,

Soğuk nöbetler gibi...

Kim bilir? Belki ağlıyordur şimdi o da benim gibi

Bizi düşünüyordur, hatalarını, sevinçlerini, yaptıklarını, yapacakları

Belki de hiç yapamayacağını sandığı şeyleri.

İnanıyorum dönecek bir gün belki sağ, belki ölü.

Belki kahpe bir kurşuna şehit düşer

Düşmemeli, olmamalı, olamaz...

Belki o acı haberi birgün alırsız

Çamura düşmüş yaralı bir kuş gibi çırpınırsız ağlarız ama nafile

Birgün hepimizin buluşacağı yere çoktan varmıştır o

Arkasından şunları söyleriz;

Susuz sevgisiz yalnız bir çiçek gibiydi

Yaşamayı sever yaşatmayı da bilirdi

odalara yalnızlığa küs, kendisini çeken ışıklara dosttu

Çocuk kadar masum ama hep gerçekçi

Böyle mi olmalıydı sonu, dargın mı ayrılmalıydık?

Aslında yazdıklarının hepsi doğrudu

Biz insan olmadık!

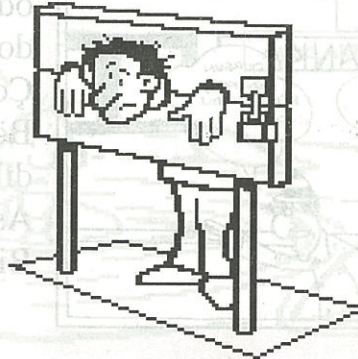
GÜLSEREN ELKATMIŞ Y.D.İİ 1-A 192

Bilmeceler

IF

1. Üstü tül
Altı gül
 2. Yedi delikli tokmak
Gözleri çakmak çakmak
Bunu bilmeyen ahmak
 3. Sarı sarı yazılmış,
Sıra sıra dizilmiş,
Tarlalardan atlamış,
Tüfek gibi patlamış.
 4. Sakalı var, sözü geçmez,
Pek uzağı gözü seçmez,
Kara nohut eker gider,
Taştan taşta seker gider,
Akça suyun içerler,
Şeytan deyip geçerler.
 5. Sayılmaz koyunum içinde
bir koçum var.
 6. Saçaktan süngü sarkar
 7. Gökte gördüm bir köprü,
Rengi var yedi türlü.
 8. Benim bir kardeşim var,
Evden çıkınca peşimden ayrılmaz,
Kaçarsam kovalar,
Kovarsan kaçar.
 9. Şekere benzer tadı yok,
Gökte uçar kanadı yok.
- If you can keep your head when all about you
Are losing theirs and blaming it on you
If you can trust yourself when all men doubt you
But make allowance for their doubting too;
If you can wait and not be tired by waiting,
Or being lied about, don't deal in lies,
Or being hated, don't give way to hating,
And yet don't look to good, nor talk too wise;
- If you can dream - and not make dreams your master
If you can think - and not make thought your aim;
If you can meet with Triumph and Disaster
And treat these two impostors just the same;
If you can bear to hear the truth you've spoken
Twisted by knaves to make a trap for fools,
Or watch the things you gave your life to, broken,
And stoop and build'em up with worn-out tools;
- If you can talk with crowds and keep your virtue
Or walk with Kings-nor lose the common touch
If neither foes nor loving friends can hurt you,
If all men count with you, but none too much;
If you can fill the unforgiving minute
With sixty seconds worth of distance run,
Yours is the Earth and everything that's in it,
And-which is more-you'll be a Man, my son!

EBRU GÖKOĞUZ Y. Dil 1-e 152

- 5- Ay
4- Keçi
3- Mısır
2- Kafca
1- Lamba
- 9- Kar
8- Gölge
7- Gökkuşluğu
6- Buz

CEVAPLAR :

BİRSEN KIZILKAYA H. - B 343

THE PICNIC

Last week Angie, Jane, George and Robert went for a drive in Jane's new car. They stopped somewhere in the country for a picnic. They went to look for a good place for the picnic. Jane went back to car to get tissues. When she came back, Jane found Angie and George on the ground. Jane was George's girlfriend. So she got very annoyed about it. George tried to explain that he had fallen over. But Jane wouldn't calm down. She drove away and left the others in the middle of the forest.

Later that week Clarie went to the supermarket, where Jane works. Jane was going to play badminton on Sunday. But Jane was still in a bad mood. Because George hadn't been in touch with her since the picnic. She thought that George didn't care about her and that George was really in love with Angie. Jane said that she made up her mind to go away for the weekend, and she wouldn't be back till Monday.

want, drive.

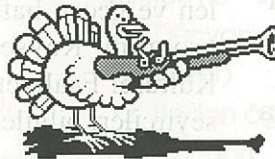
3- Answer the questions. Complete the Crossword. Connect to the Numbers and Find the secret word.

QUESTIONS

- 1- Where did they stop in the country?
- 2- When is Jane going to play badminton?
- 3- What's Jane going to play?
- 4- Where did Jane go back to?
- 5- What did Jane take from the car?
- 6- Who is Jane's boyfriend?
- 7- Where does Jane work?
- 8- Where did Jane drive?
- 9- When Jane came back, who was there with George on the grass?
- 10- She drove away and - the others.

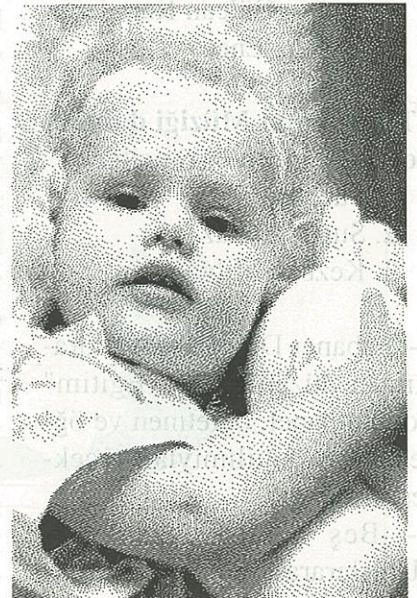
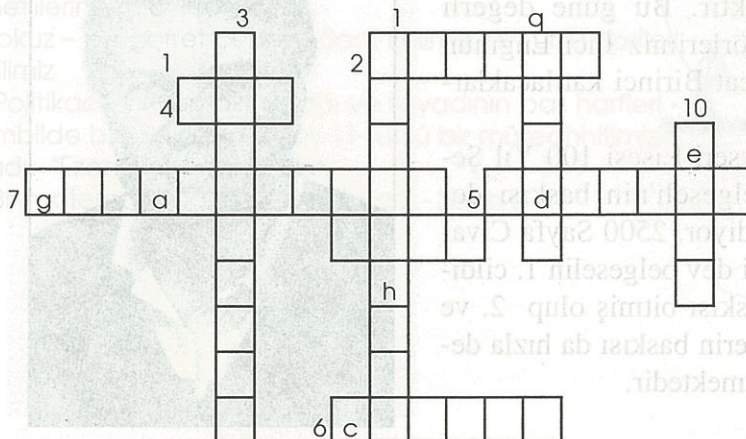
Selçuk Yalçın Y.Dil 1-A

Osman Kozan Y.Dil 1-A

QUESTIONS

1- There are ten words which were written false. Can you find those? (The verbs are Try, go, stop, think, find, be,

Kayseri lisesi Kültür faaliyetleri

Kültür-Edebiyat Kolu tarafından düzenlenen olan şiir yarışması 25.12.1996 tarihinde yapıldı. Dereceye giren öğrencilere ödülleri törenle...

Ödül almaya giren öğrenciler

1. Ödül : Emgül Kaplan

2. Ödül : Beş Yaş

3. Ödül : Kü Karakoç

4. Ödül : Akşamları

5. Ödül : İtati Ertuğrul

6. Ödül : k'ten Son Mektup

7. Ödül : Cansız

8. Ödül : rgun

9. Ödül : Kartal

10. Ödül : 'arşı

11. Ödül : Müzik Kolu tarafından düzenlenen olan ses...

12. Ödül : Müziği dalında öğrenciler:

Kemal Kurucan

ilcan Karadeniz

rez

13. Ödül : Müziği dalında öğrenciler :

k

z

çı

3 sınıfta tarafından "Eğitim"

men ve öğ-

la gerçek-

yatı"na bu yıl okulumuz da katılmıştır. Bu yarışmada 6-H sınıfından Neslihan Gökçe okulumuzu temsil etmiştir.

5- KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ

Hizmete sunulan her sayısıyla daha çok ilgi toplayıp beğeni kazanmaktadır. ERCİYES TV'nin her hafta Cumartesi günleri saat 21.30-23.00 arasında yayınlanan "BİNDALLI" programının birisi, program yöneticisi Sayın Burhanettin AKBAŞ tarafından "KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ" ne ayrıldı. Okul Müdürü Gençosman MART ve Dergimiz Yazı İşleri Müdürü Yusuf ÖZMERDİVENLİ ile yapılan röportajlarla da zenginleştirilen ve geçen hafta yayınlanan program Kayseri Lisesi ve Kültürel Faaliyetleri hakkında seyircileri bilgilendirdi.

6- Erciyes Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü ile Kayseri Lisesi tarafından Mayıs ayının son haftasında "Faruk Nafiz Çamlıbel Günü" düzenlenecektir. Bu güne değerli Profesörlerimiz İnci Enginün ve Necat Birinci katılacaklardır.

7- Kayseri Lisesi 100 Yıl Şeref Belgeseli'nin baskısı devam ediyor. 2500 Sayfa Civarındaki dev belgeselin 1. cildinin baskısı bitmiş olup 2. ve 3. ciltleri...

Duyurular :

1- Birinci dönemde duyurulan "Yetenek Yarışması" başvuru tarihi 28 Mart 1997 Cuma günü sona ermektedir. Yarışma 1 Nisan 1997 Salı günü saat 13.00'te okulumuz konferans salonunda yapılacaktır.

2- "Faruk Nafiz Çamlıbel Günü" için "Han Duvarları" şiirini okuma ve "Faruk Nafiz Çamlıbel'in şiirlerinde Anadolu" konulu kompozisyon yarışması yapılacaktır.

Şiir okuma yarışması için başvurular 28 Mart 1997 günü sona erecektir. Yarışma 4 Nisan 1997 günü yapılacaktır.

Kompozisyon yarışmasının başvurusu ise 25 Nisan 1997 günü sona erecektir.

Not: Yarışmalar için başvurular Kültür-Edebiyat Kolu Rehber Öğretmenleri olan Meral Güneş ve Şerife Öztürk'e veya Müdür Yardımcısı Yusuf Özmerdivenli'ye yapılacaktır.

Kayseri Lisesi'nin yetiştirmiş olduğu, Türk Sineması'nın sevilen aktörü ve SODER Genel Başkanı Göksel Arsoy önümüzdeki günlerde okulumuzu ziyaret edecek ve bir konferans verecektir.

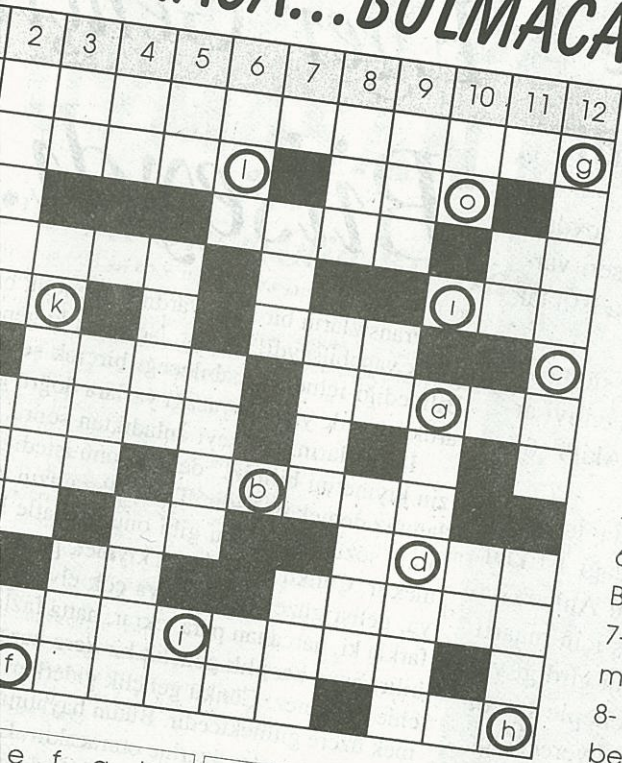
1				
2				
3	e			
4				
5				
6				
7				
8				
9	m			
10			n	
11				
12				

a b c d
Hazırlayanlar :
SELÇUK YALÇIN
OSMAN KOZAN

SOLDAN SAĞA

- 1- Okulumuzun...
- 2- Bir hayvan - kar...
- 3- Türk Malı'nın kısca ortası
- 4- Çoğalma - okul adı.
- 5- Oy - Baston
- 6- Avni - (Trabzonsp)
- 7- İlgil
- 8- Okulumuz'un me...
- 9- Dokuz - (Bir gofret - Bir ilimiz)
- 10- Politikacılarımızın biskambilde birli - Kirli ol soyadı - "Ezan" kelimesi
- 12- Bir mat...

BULMACA...BULMACA...BULMACA...

YUKARIDAN AŞAĞI

- 1- Bir edebiyat öğretmenimizin soyadı
- Bir resim öğretmenimizin soyadı
- 2- Sınıf, okul - ulaşılmak istenen, ülkü, hedef
- 3- İngilizce'de bay - il, bölge - Bir besin maddesi
- 4- Seyyar kelimesinin ünlü harfleri. - Bir yağış şekli - Mesafe
- 5- Urfa'nın ortası - Bulgur elenen araç
- Matematik'te bir sayı kümesi
- 6- İngilizce'de gün - Bir margarın adı - Bir nota
- 7- Köy dilinde büyükanne - Lapa kelimesinin ünsüz harfleri
- 8- Yok karşıtı - Maç sonucu - Uzaklık belirtir
- 9- Bir göz rengi - Bir hayvanın bağırış şekli - Uğur Dündar'ın sunduğu program
- 10- Sodyum'un simgesi - Müzikle ilgili bir kelime
- 11- Dünyamızın uydusu - (Tersi) Nesin (Bir yazar)
- 12- Beden öğretmenimizin adı - Nazma çağrı.

e f g h
i k l m n o

Y. Dil 1-A 235
Y. Dil 1-A 79

Üdür yardımcılarında birinin soyadı,
ışık renkli
altması-iz, yaralı olanda bulunur - Sarının
umuzun müzik öğretmenlerinden birinin

or'un stadi) - Temiz olmayan
murlarından birinin adı - Okulumuzun
n adı
çeşidi) - Saat kelimesinin ünlü harfleri
birinin adı ve soyadının baş harfleri -
mayan 11- Ünlü bir müteahhit
ni ortası

İstiklal Marşı ve Eşi Bulunmaz Yazarı

Mehmet Akif Ersoy her ülkede az yetişir soydan bir ahlak ve ülkü adamıdır. Bir çok ünlü eseri vardır. Safahat ve Asım en güzellerindendir. Ya İstiklal Marşı nasıl bir zamanda yazılmıştı.

Mehmet Akif'i en güzel tanımlayan şüpheşiz Mithat Cemal'dir. Çünkü Mehmet Akif'in en iyi arkadaşı odur. İşte Mithat Cemal, Mehmet Akif'i şöyle tanımlıyor :

"İstanbul'da (bazı) gazeteler, manda isterken Akif'in göğsü, birgün Ankara'da yazacağı İstiklal Marşı ile doluydu. Yalnız marşın sesini Ankara'da buldu. Bu henüz sesi bulunmayan marş için maarif vekaleti musabaka açtı. Fakat 724 şairin girdiği yarış, kazanacak olan şair, tuhaf bir sebeple henüz girmiyordu. Çünkü kazanana para ödülü vereceklerdi. Akif nasıl girerdi. Memleketin kurtulacağını para ilemi söyleyecekti.

Maarif vekili Hamdullah Suphi'ye göre; marşı Akif yazdı. Yalnız ikramiyeli bir işe Akif'in girmeyeceğini biliyordu. Ve onun bu ikramiyeyi almasını temin etti ve 2 Şubat 1920'de Hamdullah Suphi Bey durumu bir mektupla Mehmet Akif Ersoy'a izah etti.

Bu mektup üzerine şiir artık iş değildi, ve Akif müsabakaya girdi... Akif, pencereden dışardaki ufak bir yeşillığe bakarak "Kim bu cennet vatani uğruna olmazki feda?" derken toprak altındakileri düşünüyordu. "Şüheda fıskırarak toprağı sıksan, şüheda!"

Hamdullah Suphi, Büyük Millet Meclisi İstiklal Marşı'nın bu iki mısrasını okurken Nafia Vekili Fazıl Paşa hazırlanıyordu. Şiir bitince haykırarak tekrar okunmasını rica edecekti. İstiklal Marşı ilk okunduğunda ayakta uzun bir süre alkış almıştı.

Çünkü İstiklal Marşı çok beğenilmişti. Ancak bu şiirden daha güzel birşey vardı. İstiklal Marşının yazana yakışması. Mithat Cemal :

"Bu şiiri neden Safahat'a koymadın." dediğinde O:

"Bu şiir benim değil milletimindir" demiştir.

Doğruda demiştir. Çünkü bu şiir bu Milleti, bu vatani anımsatmaktadır.

Derya Deveci 4-İ 7930

Eğer Gençlik Bilseydi...

Fransızların bir sözü vardır : "Gençlik bilseydi ihtiyarlık yapabilseydi!" derler. Ne yazık ki gençlik bilmez. Bilmediği içinde yapabileceği birçok şeyi yapmadan, artık istesede yapamayacağı yaşlara doğru gider durur.

İhtiyarların, her şeyi anladıktan sonra, "Gençliğini zın kıymetini biliniz!" demek, onu istediğiniz gibi kullanıyız demek değildir. Tıpkı "Paramızın kıymetini biliniz!" sözünde olduğu gibi onu dikkatle harcayınız demektir. Çünkü gençlikteki kıymet, para gibi harcanmaya, geliş güzel savrulmaya çok elverişlidir. Yalnız şu farkla ki, harcanan para tekrar, hatta fazlasıyla kazanılabilir; buna karşılık gençlik bir kere harcadımı yeniden elde edilemez. Çünkü gençlik giderken bir daha gelmemek üzere gitmektedir. Bütün hayatımız gençlikte edindiğiniz kıymetler üzerine oturacaktır. Eğer gençlikte bazı kıymetler kazanmadıysanız, değerlenmemiş bir gençliğin üzerine oturacağınız hayat temelsiz bir hayat olur ve böyle bir hayat zamanın rüzgarlarına, fırtınalarına, boralalarına dayanamaz.

Bir insanın ondört yaşı ile yirmi yaşı arası, binanın temelleri gibi, hayatın temellerini oluşturur. Bu temeli ne kadar sağlam yaparsanız, orada kullanacağınız harç ne kadar temiz, çürük malzemeden ne kadar ayıklanmış olursa, hayatınız o kadar sağlam esaslara dayanmış olacaktır. İnsan ne öğrenirse, ne edinirse, o yaşlar arasında edinir. Ne okursa o yaşlarda okur ve aklında birşey kalacaksa o yaşlarda kalır.

Ondört yaşı ile yirmi yaş arasında esen rüzgarlar ortasında rotasını (yönünü) tayin edebilen insan, bu yaşları geçirdikten sonra, ömrünün sonuna kadar o rotayı takip edecektir. Kötüye gittiğini sonradan farkedendenin yolundan dönmesi çok güçtür. Çünkü iyiye doğru gitmek için gerekli malzemeyi edinmek olanağı bu yaşlardan sonra kaybolmuştur.

Hayatta, gençliğin kıymetini bilmemiş, onu boş yere harcamış olduğunu sonradan farkedendenlerin için boşuna dövünürler. Çünkü: "Ah keşke okusaydım!" diye feryat edenin okumasına olanak kalmamıştır. "Ah keşke yapsaydım!" diyenlerin insanın herşeyi yapabileceği yaşta geride bırakmışlardır. Fransız atasözü onun için "ihtiyarlık yapabilseydi!" diyor. Çünkü ihtiyarlık yapmak olanaklarının azaldığı, hatta kalmadığı bir yaşta; eğer yapabilseydi herşeyi düzeltmek mümkün olabilecekti!

Şule Albayrak 4-B 6412

UYSAN DA UYMASAN DA

2895 Yıl Öncesinin Bir Bayramı

Milattan 900 yıl önce insanlar bir tapınağa aşağıdaki yazıyı asarak okurlar ve bayramlarını kutlardı. İşte yazı :

"Gürültü patırtının ortasında sükunetle dolaş sessizliğin içinde huzur bulunduğunu unutma. Başka türlü davranmak gerekmedikçe herkesle dost olmaya çalış.

Sana bir kötülük yapıldığında...

Verebileceğin en iyi karşılık...

Unutmak olsun...

Bağışla ve unut...

Ama kimseye teslim olma...

İçten ol; telaşsız kısa ve açık seçik konuş. Başkalarına da kulak ver. Aptal ve cahil oldukları zaman bile dinle onları; çünkü dünyada herkesin bir öyküsü vardır.

Yalnız planlarının değil...

Başarılarının da tadını çıkar...

Ne kadar küçük olursa olsun...

İşinle ilgilen...

Hayattaki dayanağın odur...

Seveceğin bir iş seçersen yaşamında bir an bile çalışmış ve yorulmuş olmazsın. İşini öyle seveceksin ki başarılarının bedenini ve yüreğini güçlendirirken verdikleriyle de yepyeni hayatlar başlatmış olacaksın.

Olduğun gibi görün...

Ve gördüğün gibi ol...

Sevmediğin zaman...

Sever gibi yapma...

Çevrene önerilerde bulun...

Ama hükmetme...

İnsanları yargılasan, onları sevmeye zamanın kalmaz. Ve unutmak insanlığın yüzyıllardır öğrendikleri bir kumsaldaki kum taneleri değildir.

Aşka burun kıvrıma sakın...

O çöl ortasındaki...

Yemyeşil bir bahçedir...

O bahçeye layık bir bahçıvan olmak için her bitkinin sürekli bakıma ihtiyacı olduğunu unutma.

Kaybetmeyi...

Ahlaksız bir kazanca...

Tercih et...

Birincisinin acısı bir an, ötekinin vicdan azabı bir ömür boyu sürer. Bazı idealler o kadar değerlidir ki o yolda mağlup olman bile zafer sayılır. Bu dünyada bırakacağın en büyük miras dürüstlüktür.

Yılların geçmesine öfkelenme...

Gençliğe yakışan şeyleri gülümseyerek teslim et geçmişe. Yapamayacağın şeylerin yapabileceklerini engellemesine izin verme,

Rüzgarın yönünü...

Değiştiremiyorsan...

Yelkenlerini...

Rüzgara göre ayarla...

Çünkü dünya, karşılaştığın fırtınalarla değil, gemiyi limana getirip getirmedinle ilgilenir.

Arasına isyana yölenecek olsanda hatırlaki evreni yargılamak imkansızdır. Onun için kavgalarını sürdürürken bile kendi kendinle barış içinde ol.

Doğduğun zamanları...

Hatırlar mısın...

Sen ağlarken...

Herkes sevinçle gülüyordu...

Öy e bir ömür geçir ki...

Herkes ağlasın...

Sen öldüğünde...

Sabırlı, sevecen, erdemli ol...

Önünde, sonunda...

Bütün servetin sensin...

Görmeye çalışki bütün pisliğine ve kalleşliğine rağmen dünya yinede insanogunun biricik mekanıdır.

(x Senlos İ.Ö.9.y.y) ŞULE ALBAYRAK 4-B 6412

Soğuk Bilmeceler

- En hasta ilimiz hangisidir? **Ağrı**
- Dayak yediren ilimiz hangisidir? **Tokat**
- En sakar ilimiz hangisidir? **Sakarya**
- Kedili olan ilimiz hangisidir? **Tekirdağ**
- En eski ilimiz hangisidir? **Eskişehir**
- Denizi çok olan ilimiz hangisidir? **Denizli**
- Kalesi yıkıkdökük olan ilimiz ? **Kırıkkale**
- En çok göl hangi ilimizdedir? **Bingöl**
- En çok ada hangi ilimizdedir? **Adapazarı**
- Gümüşten evleri olan ilimiz? **Gümüşhane**
- Piknik yerleri çok olan ilimiz? **Kırşehir**

Kafama Takılan Sorular

- Öğretmenime kart atsam, okullar açılınca faydasını görür müyüm "acaba"?
- Arşimed, suyun kaldırma kuvvetini bulana kadar kimbilir ne kadar su yutmuştur "acaba"?
- Kurtarma yazılısında kopya çektiğim ergeç ortaya çıkar mı? Eğer çıkarsa öğretmen buraya kadar gelip tatilimi zehir eder mi "acaba"?
- Karneyi aldığım gün okul müdürüne "nanik" yapmıştım. Okullar açılana kadar unutturmu "acaba"?
- Bu notlarımla büyüyünce ne olabilirim "acaba"?
- Okula gitmenin yasak olduğu bir ülke var mı? Varsa otobüs biletleri kaç lira "acaba"?
- Nasıl oluyorda ders çalışmam gereken zamanlar hep canımın ders çalışmak istemediği zamanlara rastlıyor.
- Deniz babası var mıdır "acaba"?
- Kazayla deniz anasının üstüne bastımda?
- Okula gideceğime marangozun yanına çırac olarak girsem bir baltaya sap olabilir miyim "acaba"?

Murat Yücekaya Haz.-C 381

Öğrenci Sofrası

Öğrenci Oturtması

Malzemeler :

- 30 tane çalışmamış, taze ve diri öğrenci.
 - a) 15 tanesi yağcı öğrenci, (yağı için)
 - b) 15 tanesi sulu öğrenci (yemeğin suyu için)
- 1 tane acımasız öğretmen
- 15 tane hafif ateşte ısıtılmış sıra
- 30 tane sınav kağıdı.

Hazırlanışı :

Öğrenciler sıralara özenle, sırt sırta, ikişer gruplar halinde oturtulur. Öğrenciler kızgın ateşte kızarıncaya kadar soru sorulur. Öğrenciler henüz kızarmamışsa ek olarak (eğer istenirse) biraz daha sorulur. Öğrenciler kızarmaya hatta dibi tutmaya başlarsa, sınav kağıtları toplanır. Servis yapılırken meze olarak yanına bir sözlü notu ilave edilir.

- Hepinize afiyet olsun!...•

Ebru Öztaş 4-H 7646

okumak

Daha çok okumak ister misiniz?

Az konuşun.

Çantanızda, başucunuzda bir kitap bulundurun.

15 dakika erken kalkın; okuyun.

Her akşam yeni bir şiir okuyun.

Uyuyamıyor musunuz? Koyunları sayacağınıza okuyun.

Televizyonu bırakın, kitaplara dalın ufkunuzu genişletin.

"Okumak kafanın bileyi taşıdır"

Zevk için,

Bilgi için okuyun. Aklınızı kullanın okuyun.

Fatih Taşpınar 4/D 7555

İrlanda Kralı Comac'ın Öğütleri

- Ne çok fazla akıllı ol, ne de çok fazla çılgın.
- Ne kendini çok fazla beğen, ne de çok fazla çekingen ol.
- Ne çok fazla onurlu ol, ne de çok fazla mütevazı.
- Ne çok fazlakonuş, ne de çok fazla sus.
- Ne çok fazla sert ol, nede çok fazla yumuşak.
- Eğer çok fazla akıllı olursan, insanlar senden çok fazla şey beklerler.
- Eğer çok çılgın olursan, daima aldatılırsın;
- Eğer çok fazla konuşursan, kimse sana aldırılmaz;
- Eğer çok fazla susarsan, kimse seni saymaz.
- Eğer çok fazla sert olursan, kırılırsın;
- Eğer çok yumuşak olursan, ezilirsin!

BİLİM-TEKNİK Sayı:112 Mehtap Kaynakçı 4/D 8130

Kayseri'den Seçme Kelimeler

similik	: uyuşuk
homurtmak	: küsmek
yonu yastığı	: şilte yastık
öğlençüş	: tahterevallı
firik	: taze ceviz
gallangup	: yaka paça
geleni	: tarla faresi
hışıldım	: çok
irişkik	: sucuk
karık	: birşey dikmek için ayrılan yer
keskenmek	: niyetlenmek
gıbal	: giyim, kuşam
gıncıfilli	: süslü
girgin	: cana yakın
esikli	: yaşlı bayanlara yapılan hitap
ağmanlamak	: eğilmek
dinneşmek	: toparlanmak
gicişmek	: kaşınmak
çenesek	: geveze
dinnimak	: küsmek
dırçan	: zayıf
di belik	: ebedi
elden ayrıksı	: yabancı
malak	: camız yavrusu
balak	: tombul
bayraklı	: edepsiz
beşirikli	: becerikli
sohranmak	: söylenmek, homurdanmak
pıtırık	: canitez, heyecanlı
nallı	: arsız
billur	: bardak
ayakçok	: merdiven
muhanet	: el, yabancı
mudara	: minnet
sintir	: uyuşuk
miyane	: yağ-un kavurması
cilyadan	: ince, patika yol
zavrak	: salatalık
ağzına kira istemek	: zoraki konuşmak

Mehtap Kaynakçı 4/D 8130

Kelile ve Dimne'den Hikayeler

Serçe ve Yılan

- Bir evin saçağında, iki serçe, yuva yapmışlarmış. Bir zaman sonra, bunların bir kaç tane yavrusu dünyaya gelmiş. Karı koca her taraftan topladıkları erzakı yavrularına getirip yedirirlermiş. Bir gün, ikisi de yem bulmaya gittikleri sırada, bir yılan gelip yavruların hepsini yedikten maada üstelik yuva içinde çöreklenmiş, yuvayı zaptetmiş. Serçeler döndüklerinde komşu kuşu telaşlı ve züğüñ görerek, sebebi ni sormuş. Komşu:

"- Ah! Nasıl telaş etmeyeyim? O hain yılan geldi. Yavrularınızı yiyip, yuvanızı da zaptetti!" deyince serçeler fazlasıyla üzülmüşlerse de, erkek serçe dışısına:

"- O kadar üzülmeye! Üzülmekle derde çare bulunmaz! Düşmanımızdan intikam yolunu düşünelim..." diye fırsat kollamaya başlamışlar. Akşamleyin, ev sahibi adam, mumla ateş yakmaya çalışıyormuş. Serçe, hemen mumu kaptığı gibi yuvasına götürmüş. Ev sahibi: "Aman ateş saçağı sarmasın!" diye eline bir kazma alarak dama çıkmış. Yuva tutuştuğundan, yılan, kendini dışarıya atmaya kalkışmışsa da, yanarak ve kazma altında ezilerek ölmüş.

Güzel Kız (Gül) ile Annesi

- Kocakarının Gül adında gayet güzel kızı varmış. Kızı o kadar çok severmiş ki, hatırına kızının ölümü geldikçe "Aman Ya Rab! Azrail kızımın canını alacağına, benim canımı alsın. Kızım öleceğine, ben öleyim." diye dualar edermiş.

Bir ara kız hastalanmış. Kocakarının duaları da artmış. Gözünden yaş eksik olmuyormuş. Kocakarının bir de siyan ineği varmış ki, bir gün kırdan gelerek doğruca mutfağa girmiş ve başını büyük bir su küpünün içine sokarak su içtikten sonra başını küpten çıkaramamış. Hayvancağı etrafını görmekten sağa sola dönüp, acı acı bağırmağa başlamış. İneğin bu hali tamam kocakarının yine kızı için Allah'a dua ettiği zamana rastladığından, mutfaktan gelen bu kalın ve gür sesle acı acı iniltilerin devam etmesi, ona hakikaten Azrailin geldiğini zannettirmiş.

Derhal ölüm korkusuna kapılarak "Aman ya Azrail, hasta ben değilim kızım! Onun yerine ölmek için verdiğim sözden caydım!" diye, feryad u figana başlamış.

Padişah ile Şarkıcı

Bir Padişahın kıymetli bir şarkıcısı varmış. Sesinin güzelliği ve saz çalmadaki ustalığı ile, padişahı devamlı surette eğlendirmiş. Padişahın şarkıcıya olan sevgisi ise sonsuzmuş. Bir ara, padişah gayet güzel, yakışıklı, genç bir erkek çocuk satın alarak musikide yetişmesi, terbiye ve tahsil için, şarkıcısının emrine vermiş. O da, elden geleni esgremeyerek, çocuğa o kadar güzel dersler vermiş; çocuk da öyle gayretle çalışmış ki, az zamanda ustasını bile geçmiş.

Sazi ve sözü yolunda, güzelliği üzerinde bu gencin, padişaha yakınlaşması arttıkça, şarkıcının kıskançlığı da artıyormuş. Çare yok, onu öldürecekmiş.

Nitekim fırsatını bularak öldürmüştü. Padişah genç ve yetişmiş kölesine pek üzülmüş olduğundan şarkıcının idamını emretmiş. Şarkıcıyı, siyaset yerine götürerek başını kesecekleri zaman padişah :

"- Ey Şarkıcı! Kölemden aldığım zevk, yalnız onun güzelliğinden idi. Musiki yönünden aldığım zevk seninle tamamlanıyordu. Manasız bir kıskançlık yüzünden beni zevkimin yarısından mahrum ettin. Seni öldürmeyeyim de ne yapayım?" deyince şarkıcı zoraki gülümsüyerek :

"- Sizi yarı zevkinizden ben mahrum ettimse, zevkinizin diğer yarısından da, siz, beni öldürmekle mahrum kalıyorsunuz." cevabını vermiş. Bu cevap üzerine padişah şöyle bir düşünmüş. Büsbütün zevkten mahrum kalmamak için şarkıcıyı affetmiş.

Bunları

Biliyor musunuz?

Kitap Yakma Merasimleri : Tarihteki en büyük kitap yakma merasimlerinin 15. asırda, İspanyolların imzasını taşıdığı...

Müslümanların Endülüs'ten çıkarılmasından sonra, Kardinal'in emriyle yüzbinlerce nadide kitabın, Gırnata'nın Babürnemle meydanına yığılarak bir tören havası içinde acımasızca yakılarak bir daha elde edilmesi mümkün olmayan son derece zengin bir birikimin yok edildiğini...

Maneviyatsız Kültürün Kaçınılmaz Akıbeti:

1994 yılı içinde ABD'de yapılan araştırma sonuçlarının Amerikan halkının her türlü sahtekarlığı yapabileceğini ortaya koyduğunu...

Yeni neslin daha kültürlü ve medeni olduğunun zannedilmesine karşılık araştırma netlcelerine göre gençlerin yaşlılardan daha sahtekar olduğunun belirlendiğini...

18-84 yaş grubundakilerin, 65 yaşın üstündeki büyüklere nazaran başkasına ait parayı yemeye 10 misli daha iştahlı olduğunu ve halkın % 28'inin yakalanamayacağını bildikleri takdirde 10.000.000 dolar olabileceklerini ifade ettiklerini...

Savaş Tazminatı Olarak Kitap :

5. Abbasi Halifesi Harünür-Reşid'in Ankara'yı zaptettiğinde ve Memnun'un da Bizans İmparatoru 3. Michael'a karşı zafer kazandığında, tazminat olarak para yerine eski el yazması kitaplar istediğini.

Osmanlı'dan ABD'ye Askeri Yardım :

Amerikan İç Savaşı sırasında Kuzey Hükümeti'nin Osmanlı Devleti'nden askeri yardım talebinde bulunduğu.

Bunun üzerine 31. Osmanlı Padişahı Sultan Abdülmecid'in 1800 yılında Amerika'ya 120 deve yükü askeri malzeme ile 100 asker gönderildiğini.

Gönderilen bu Osmanlı askerlerinin öğrettikleri bilgilerin Kuzeylilerin savaşı kazanasında büyük rol oynadığını ve bu askerlerin daha sonra Amerika'ya yerleştiklerini...

Çıplakların Arenası :

Bugün dünyada milyonlarca insanın açlıktan kıvrılırken ABD'de 50 milyon insanın zayıflamak için yılda 37 milyar dolar gibi korkunç bir masrafa girdiğini.

Ahmet Yeter 5/E

Şemsiye ile Çiçek

Bir ilkbahar sabahı, güneşin altın ışıklarında bir çiçek daha açtı. Sevgiyle beslenip, ilgiyle büyüdü, o çiçek. Zaman zaman, gözünde ilkbahar yağmurları göründü. Bir sıcak kucak ve bir öpücükle hemen dindirildi o yağmur. Her yağmur yağdığına, o çiçeği koruyacak bir şemsiyesi vardı yanında.

Yavaş yavaş büyüyordu çiçek. Yeşil yaprakları ve güzel kokusu her tarafı sarıyordu, bir yaz mevsimi. Gökkuşluğu rengindeki gözleriyle gülüyor, tatlı diliyle konuşuyor ve yürüyordu. artık, dimdik kendi ayakları üzerinde durabiliyordu. Şemsiyesi ise hala yanındaydı. onu, bütün kötülöklere karşı koruyordu. Güneşin kavurucu sıcaklığı tam çiçeği yakacakken, şemsiyesi buna engel oldu. Bu şemsiye o kadar mükemmel bir koruyucuydu ki, çiçeği hem güneşten hem de yağmurdan koruyordu.

Birgün şemsiye kapandı. Olamaz , ne oluyordu? Güneş batmıştı, her taraf karanlıktı. çiçeğin yeşil yaprakları sararmaya, boynu bükölmeye başladı. gökkuşluğu rengindeki gözleri yerini hüznölü bir karanlığa bıraktı. Bir ilkbahar sabahı hayata gülün çiçek, bir sonbahar akşamı hayata küstü.

Derya KARAKAYA Yab.Dil 1-D 97

Yarının Suçlusu Nasıl Yetişir

- 1- Çocuğa her istediği şeyi vermekle. Çocuğa her istediği şeyi verdiğimiz zaman o, bütün dünyanın onun geçimini sağlamak zorunda olduğunu sanacaktır.
- 2- Kötü sözler söylediği zaman gülmekle. Böylece o kendisini akıllı sanacaktır.
- 3- Ona ahlak hususunda hiç bir şey göstermemekle.
- 4- Yerde bıraktığı oyuncak v.b. şeyleri kaldırmakla. Onun yapabileceği şeyleri sen yapkı sorumlulukları başkasına yüklemeyi öğrensin.
- 5- İsteddiği zaman harçlığını sen verki; kendi harçlığını kendi kazanma arzusunu, ihtiyacını duymasın.

Bütün bunlar yapıldığı zaman çocuklarımızı kendi ellerimizle, kendi isteğimizle suçluluk sandelyesine oturtmuş oluruz!

Arif Özdamar 5-A 8951

Bir dünya istiyorum

Bir dünya istiyorum,
Savaşın, kavganın, nefretin var olmayacağı
Barışın, dostluğun, sevginin hüküm süreceği,
Bir dünya istiyorum,
Sevgi yuvalarından örölmüş, köprüler üzerine kurulmuş
öyle bir dünya olmalı ki,
Sevginin herşeye halim olduğu
Kötülöklere sözünün geçmediği.
Öyle bir dünya istiyorum ki
İçindeki insanlar var olduğu sürece
Sevginin yok olmayacağı,
insanların acı çekmediği, aç kalmadığı,
Yanmış yıkılmış savaş meydanları içindeki
Yıkık virane evler yerine,
Sevgi bahçelerinin içinde oynayan
Çocuklar istiyorum,
Çiçeklerin hiç solmadığı,
İnsanların ağlamadığı, etrafa gülücükler saçtığı,
Öyle bir dünya olmalı ki,
İnsanlar sevindikleri zaman birbirlerinin,
Gülen gözlerinde mutluluğu paylaşacak,
Üzüntülerini birbirlerinin sıcak kucaklarında unutacak.
İşte; ben öyle bir dünya istiyorum ki,
İçinde sadece; iyi ve güzel şeylerin arasında kaybolacağı
İnsanların etrafa sevgi penceresinden baktığı bir dünya.

Hatice Arslan Hz-C 400

MED CEZİR

Bir uzaklık özlemiydi
 Çingenerin eteklerinde can çekişen
 Gülücükler
 Saçlarından uzanan kırmızı güneşler
 Birer yakamozdu gözlerinde akşamın
 Ve sisler perdesinde parıldayan
 Fenerler sönük
 Karanlığa geceler çökmüştü
 Maviye bir sihir
 Sesleniyordu batan gemilerin
 Kaptanları
 Üç gün kaldı limana
 Ve son nefesi sigaranın
 Çoktan çekilmişti
 Unutulmuşluğun öncesinde kaybolan
 Bekleyişler
 Bir başka güne uğurlanırken
 Şafa yelken açmış med-cezirlerin
 Gözleri hâlâ çingenedeydi.

Hacer Peker

Sütçü İmam Üniv. Fen-Edeb. Fak. Kayseri Lisesi '95 mezunu

9. Sayıdaki İngilizce Sözlerin Karşılıkları

1- Bal olan yerde sinek de olur. 2- Sel gibi gelen, çay gibi gider. 3- Yüzme bilmezsen ırmaktan uzak dur. 4- Balık gölüne göre büyür. 5- Bir elin sesi çıkmaz. 6- Tek kanatla kuş uçmaz. 7- Ağacın kurdu içinden olur. 8- Edepli (adam) edebi, edepsizden öğrenir. 9- Bin kargaya bir sapan taşı yeter. 10- Eşeğe gücü yetmeyen semerini döver. 11- Yırtıcı kuşun ömrü az olur. 12- Alma mazlumun ahını, çıkar aheste aheste. 13- Ağlatırsa Mevla yine güldürür. 14- Kalp ağrımazsa, göz yaşarmaz. 15- İsracacak köpek dişini göstermez. 16- Avcı ne kadar hile bilse, ayı da o kadar yol bilir. 17- Hem İsa'yı hem Musa'yı memnun edemezsin!? 18- Açıkgozlülük sırasında göz yummayı bilmektir. (C. Şahabeddin) 19- Kırılan şey yerinde durmaz. 20- Sağır işitmez, uydurur.

Sevgiliye

Seni düşünmek yok mu, seni düşünmek
 Beynimi çattatırcasına seni düşünmek
 Gece boyu seni düşünerek avunmak
 Nefesinin tenimde dolaştığını hissederek sevinmek

Seni istemek yok mu seni istemek
 Şarkılardan, şiirlerden seni istemek
 Yağmurun sessizce toprağa düştüğü gibi
 Bülbülün gülü istediği gibi istemek

Seni haşal etmek yok mu seni haşal etmek
 Rüqada da olsa seninle birlikte gezmek
 Baktığım her yerde haşalini görmek
 Özlem bir mutluluktur seni sevmek

Seni özlemek yok mu seni özlemek
 Bitsin artık bu hasret diye dua etmek
 Çok zor hasretini yalnız çekmek
 Vustatın biteceğini bilerek sevinmek

Seani sevmek yok mu seni sevmek
 Sevginle deliye dönmek istemek
 Birqudum mutluluk için senden sevgi dilenmek
 O kadar mı zor beni sevmek.

Hakan Oğuz 6/B 8771

Kurşunlardan Korkuyorum

Korkuyorum ışıksız, sevgisiz, öğretmensiz hayattan
 Güneşimin nurlu yüzünü kanla boyayan kurşunlardan
 korkuyorum

İstiyorum, biri çıksın hain elleri kırsın istiyorum
 Söndüremesinler güneşimi tam aydınlığa alışmışken..

Sinem Demircan Yab. Dil.1-A

Güzel Sözler

- *Kendi ana dilini tam olarak bilmeyen, başka bir dil öğrenemez.* B. Shaw
- *Dil bir ulusun aynasıdır. Bu aynaya baktığımız zaman orada kendimizin en gerçek yankısını buluruz.* Schiller
- *Bütün erdemleri ve bütün kötülükleri yayan dildir.* Veuveugues
- *Mümkün olsaydı her karış toprağa buğday eker gibi kitap ekerdim.* Horeca
- *Her insanın yetişmesinde kazanması gereken en önemli yetenek anadilini doğru ve eksiksiz öğrenmektir.* Celliot
- *Kitaplar sessiz öğretmenlerdir.* Gellives
- *Okuma ruhu yüceltir.* Voltaire
- *Tanrım bana kitap dolu bir evle çiçek dolu bir bahçe ver.* Konfüçyüs
- *Anlamak beğenmenin başlangıcıdır.* Spioza
- *Güzel konuşmak için bir tek yol vardır o da dinlemeyi öğrenmek.* C. Morley
- *Birilerinin sükutunda hikmet aramayınız. Unutmayınız, o birileri de sizin sükutunuzu bir hikmeti var zannedebilir.* Mustafa İslamoğlu
- *Kuşkularınızı azaltmak için çok dinleyin, boş şeyler söylememek için düşünerek konuşun, o zaman sık sık hata yapamazsınız.* Konfüçyüs
- *Genç kalmak her gün birşey öğrenmektir.* Şolon
- *Eğitim meyvenin kendisi değil, bilgi ağacından meyve toplamaya yarayan bir merdivendir.* Bernard Shaw
- *Dikkatli olan az yanılır.* Konfüçyüs
- *Bilgi insanı kuşkudan, iyilik acı çekmekten, kararlı olmakda korkudan kurtarır.* Konfüçyüs
- *Okuyunuz. Unutmayınız ki "okumak" bilgi edinmenin hâlâ en geçerli yöntemidir. Okumanın nesnesi sadece kitap değildir, unutmayınız. Kitap belki okumaya konu olan nesnelere sadece biridir. Kitap dışında Allah'ın ayetlerinden birer ayet olan olaylar, eşya, kainat ve insanın kendisi de okumaya konu olan şeylerin başında gelir.* Mustafa. İslamoğlu

1996-97 ÖĞRETİM YILI AYLIK KÜTÜPNADEN KİTAP OKUYAN VE ÇALIŞAN LİSTESİ

ARALIK - OCAK - ŞUBAT

SINIFI	GELEN SAYISI	OKUYAN SAYISI	TOPLAM	SINIFI	GELEN SAYISI	OKUYAN SAYI	TOPLAM
HZ/A	11	7	18	5/C	3	3	6
HZ/B	30	31	61	5/D	8	46	56
HZ/C	75	116	791	5/E	12	5	17
HZ/D	9	20	29	5/F	3	46	49
YD/1-A	12	15	27	5/G	20	27	47
YD/1-B	21	35	56	5/H	3	32	35
YD/1-C	5	35	40	5/L	1	2	3
YD/1-D	5	12	17	5/A	48	24	72
YD/1-E	14	2	16	6/B	7	7	14
YD-2-A	54	76	130	6/C	12	36	68
YD/2-B	75	123	198	6/D	12	3	15
4/A	5	6	11	6/E	8	7	15
4/B	8	3	11	6/F	4	9	13
4/C	12	4	16	6/G	12	5	17
4/D	12	8	20	6/H	4	3	7
4/E	14	3	17	6/K	5	1	6
4/F	3	4	7	6/L	9	9	18
4/G	2	-	2	6/M	5	4	9
4/H	1	1	2	6/N	4	4	8
4/I	14	15	29	7/A	12	3	15
4/K	8	1	9	7/B	-	4	4
5/A	2	64	66	7/C	33	40	73
5/B	3	17	20	ÖĞRETMEN		65	65
				TOPLAM	634	949	1583

Kayseri Liselilerin Albümünden

۱۹۰۶ - ۱۹۰۷
فیروزه بیگم حکمت طیبی
عبدالله

Sene 1 Mart 1926

Kayseri Lisesi Hikmet-i Tabiye
Muallimi Abdullah
Atatürk 'ün bizzat dersine girdiği Fizikçi Abdullah
Efendi.

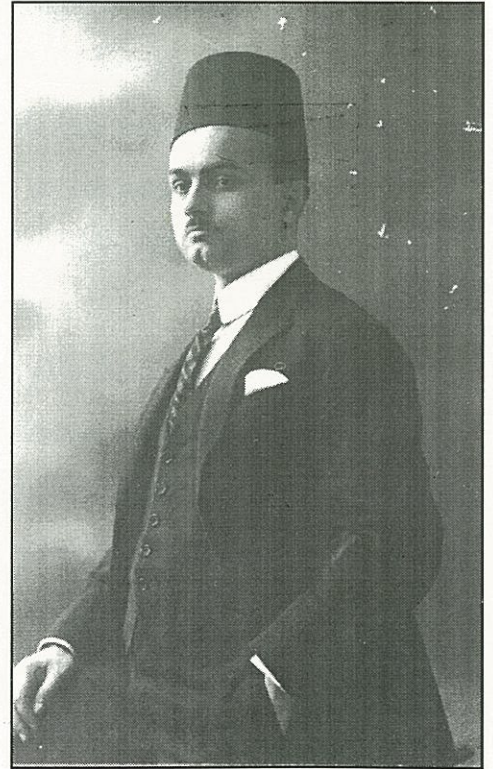
عبدالله قاضی - قاضی
علی قاضی - قاضی
تقدیم شرفیاب اولوم
۱۹۰۶
فیروزه بیگم حکمت طیبی

1 Mart 1926

Arabi Muallimi Mehmet Efendi
Mustafa Bey kardeşimize ulvi hatıralarla te-
celli eden hissiyatıma zuhur olan gölgeyi tak-
dimle şerefyab olurum.

Resim arkasındaki
osmanlıca yazının
okunuşu :
Çok sevgili
kardeşim Mustafa
Mübarek
Bayramınızı
kutlar sıhhat ve
afiyetler temenni
ederim kardeşim.
Kayseri/Zincidere
26 Şubat 1920

Geçmiş Zaman Olurki Hayali Cihan Değer : Ulaşamadığımız Kayseri Lisesi ile ilgili yüzlerce binlerce fotoğraf, belge, yazı var. Bütün Kayseri Liselilere sesleniyoruz; Elinizdeki Kayseri Lisesi ile ilgili fotoğraf, belge, yazı v.b. varsa getiriniz. Yayınlayıp gelecek nesillere kazandıralım Yusuf Özmerdivenli ile görüşünüz.

Yusuf Özmerdivenli'nin albümünden

Çanakkale'de Savaşan Askerler için
**ATATÜRK'ÜN DÜNYAYA
HOŞGÖRÜ MESAJI**

*Bu memleketin toprakları üstünde kanlarını
döken İngiliz, Fransız, Avustralyalı,
Yeni Zellandalı, Hintli Kahramanlar!
Burada bir dost vatanının topağında
Huzur ve sükûn içerisinde uyununuz.
Sizler, Mehmetçiklerle yan yana,
koyun koyunasınız.
Uzak diyarlardan evlatlarını harbe
gönderen analar! Gözyaşlarınızı dindiriniz.
Evlatlarınız, bizim bağrımızdadır.
Huzur içindedirler ve huzur içinde
rahat rahat uyuycaklardır.
Onlar bu toprakta canlarını verdikten
sonra artık bizim evlatlarımız olmuşlardır.*

1934

K. Atatürk